

ئىرەم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی پوښنځی

*

خاوه‌نی ټیمتیاڼ: شهوکه‌ت شیخ به‌زین

سهرنووسه‌ر: به‌دراڼ ټه‌خمد ه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ټاراس، شهقامی گولان، هه‌ولیر

ئىرەم

زانا خەلىك

ناوی کتیب: ئیره م – رۆمان
نووسینی: زانا خلیل
بلاوکراوهی ئاراس – ژماره: ۶۰۵
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: شوان عهبدولقادر
دهرهینانی بهرگ: مریه م متهقیان
پیت لیدان: هۆشنگ حه مه ده مین
هه له گری: شیرزاد فه قی ئیسماعیل
چاپی یه که م، هه ولیر – ۲۰۰۷
له کتیبخانه ی گشتیی هه ولیر ژماره (۶۰۸) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه تی

لە تەنیشت پەنچەرە ئەودیو تاریکە بە تاریکی دانیشتبووم، کە گویم لى
بوو "هەتاو" گوتى:

«مردوويك زیندوو بۆتەو، مردوويك له نيو برینهکانى راجله کیوه،
نالاندوویهتی، ئاه و هاوار و فیغان و زایه لهی کەوتۆتە بەر گوچکەى
رۆحی گەردوون و، زیوانی گۆرستانه کەى واگا هیناوه».

هەندى جار بەسەر سوپماوییه وە گویمان لى دەبى کە مردوويك زیندوو
بۆتەو... زریکە و چریکە چریک و چریکاندن و ناله و ئاهاندنى کەوتۆتە
بەر گوچکەى جیهانى خودا، کەوتۆتە بەر گوچکەى دوو عاشق کە بە
دزیه وە لە گۆرستانه کە لە گهه خاك ئاویتە بوونه ماچ دەگۆرپنه وە...

یان مردوويك هاتۆتە خەونى وهلییهک یا شیخ و مەشایخەکان، ئەوان
هەلپە هەلپى دەکەن و کەسە نزیکەکان کۆم دەکەن و دەست دەکەن
بە هەلگرتنى سەرى گۆرەکە و مردوو و کە دەردەهینن... پاش چەند رۆژى
و دکو پيشتر بە پيیهکانى خوى دەروا و دەچیتە وە سەر کارەکەى خوى... لە

تەنېشت پەنچەرە ئەودىو تارىكەكەدا بەتارىكى رۇنېشتبوم كە ھەتاو گوتى: «مردوويىك دواى چەشتنى ئازارىكى زور زىندوو بۆتەو، بەچاوانى خوى بىنيويەتى كە چۆن لە نيو لانكى مردن پاكشاو و جگەرەى كېشاو و پۇژنامەى خويندۆتەو و دواتر لە گۆرەكەدا دەرھېنراو و وەكو پېشتر بەپېيەكانى خوى رۇيشتوو و شاھىدى داو، ئى خۆ ھەر واشە مردن دەسپىكى جۆرە ژيانىكى ترە».

ھەموومان دەزانين كە مردوو زىندوو نابىتەو و نەشمانبىنيوو كە مردوويىك قسە بكا، خۆ ئىمە نەمانبىنيوو كە مردوويىك حىكايەت سەرد بكا، يا چىرۆكى بگىرپتەو، ياخود نوقلىتېك بۆ زىندوو ان بنووسى.

كى نالى ھەشرە؟

رەنگە رۇژى زىندوو بوونەو بى و من لە حزورى ئىو و خۆشەويستە قىندار و دلرەقەكەى خۆم، ئەو شاھىدىانە بەدەم كە تا ئىستا نەمداون... رەنگە تا ئىستا لە ەرشى گەورەدا وەستابىن و دان بەراستىەكان بنىين... ئايە منىش مردووم و ھاتوومەتە خەونى ئەو دوو عاشقەى كە بەدزىەو لە گۆرستانەكەدا بوونەتە خاك؟ شىخ و مەشاىخ و ھەلىيەكان گويان لە ئاھ و نالاندنم بوو؟ بانگى كاروانچىيىكم كردوو؟ رېبوارىكى ماندوو گويى لە قيژە و زەنا و گليەكانم بوو؟ ياخود لە ھەشرم و لە بەردەم ەرشى گەورەدا ئەو شاھىدىانەتان بۆ دەدەم؟ شاعىرىكى بى كار ھەيە و دەيەوى بىنووسىتەو؟

ھەتاو گوتى: «راستىيى ئاگرە و تارىكىش گەمەيەكە بۆ شاردنەو... لە كۆتايىدا رۇشنايى لە تواناي دايە جى بەتارىكىي لەق بكا.»

من گوللە ساردەكەم دىتەو ىاد كە بەدلى گەرمدا تېپەرى. من ھەموو رۇوداوەكانم وەكو خوى دىتەو ىاد... دەلىي ئىستايە و تىيدا دەژىم... دەلىي ئەو رۇيە كە گوللە رەشەكە دى و بەدلى سىمدا غلۇر دەبىتەو و كون كونى دەكا...

دیتەوہ بیرم کہ من دەستم نەبوو لە ھەلگیرساندنی تۆفانی گەوردەدا، من نەبووم بە دوغایی "ئەرزى معان" سەرھۆژیرکەم... من نەبووم شەرى نیوانی براکانم داھینا، خو من موخبیریم نەکردبوو تا کورپە تاقانەکەى پى لە خاچ ھەلۆاسن... من نەبووم نە... داوا بکەم کہ ژيان بۆ دیاری و ئەزمون و ئازار ئافەریدە بکری...

جا من چیم کردبوو؟؟

بەتەنیا پەیکەریکی گەرم بووم و قسەى خوشەویستە سەرکیش و شێواوەکەى خۆم جیبەجى دەکرد... من چیم کردبوو تا ئاوا بەمردوویەتى چیرۆکی مردوویکتان بۆ بکەم؟

منیش لە دەستپێکدا وەکو ئیوہ لە پووناکیدا دەژیام... وەکو ئیوہ نەمردبووم.. لە کۆلیژەکەدا قسەم دەکرد... دەمویست تامى ھەتاو بکەم، پێدەکەنیم... گەردەلوولم دەدیت کہ لە روحي مرۆف دەئالا... دەگریام، دەرسم دەخویند و عەشق لە روحمدا بەگەردون پێدەکەنى...

جار نا جارێ زەمەمەم دەکرد و بەدەنگیکی نەوى گۆرانى تێپەراندى زەمەن و جیبەجى کردنى بریارەکانى چارەنوسى خۆم بۆ خۆم دەخویند...

ھەتاو دەیگوت: «مرۆف بۆ ئەوہ دروست نەبووہ کہ ھەولێ گۆرینی چارەنوسى خوێ بەدا».

من نەمدەویست چارەنوسى خۆم بگۆرم... وەکو ھاویۆلە شەرمەکانم شەرم دەکرد لەو گەنجە چاو مۆنانەى کہ لای حوجرەکەى ئەھرىمەنەوہ دەرسى فیل و خەلەتاندنیان خویندبوو.

شەرم لە جەستەکەى خۆم دەکرد... شەرم دەکرد لە خوین... سوور سوور ھەلدەگەرام و پێدزکیم دەکرد و خۆم بە ھەفتا و ھەفت ئاو دەشۆرى.. لە کاتى خویشۆریندا نەدەویرام لە جەستەى پروتى خۆم بروانم، شەرم دەکرد لەو ساتەوختانەى کہ سینەم کەلکەلەى خو بەدەرخستن و ھەلپە ھەلپى خو نمایشکردنى دەکرد...

جار نا جارى مەمكە تورت و قىتەكانم ئارەزوويان دەكرد دەرکەون و بەھيواشى سەرى لە دنيای دەرەوہ بدن و تيشك و ھەتاو ببينن... كەچى مانەندى ھاوپۆلە سوور ھەلگەراوہكانم سوور ھەلدەگەپام و رەنگى خوینم دەگرت و ھەشار ھەشارم دەدان.

مەمكەكانم لە نيو قەفەزى پۆشاکەكانم زىندانى كەردبوون، دەتگوت جووتى كۆترى سپى چاۋ خومارىنى پەرلە فرميسك و بى بالن...

ھەتاو گوتى: «ھىچ جياوازيك لە نيوانى جوانى ھەشاردراو و نەبوونى جوانيدا نيبە... بەلام لەگەل ئەوھشدا جوانى ھىندە بى دەسەلات نيبە كە تا سەر بەكۆيلەيى بمىنتەوہ».

جار نا جارى داىكم دەگوت: «بەكراسىكى بەرىن بيانشارەوہ، ئەوان جووتى سۆى جودان و لەسەر سىنەى تۆ پرواون... بيانشارەوہ كچەكەى خۆم نەبادا چاۋ و زار و پايزى ئىرەبى سست و سىس و پووچيان بكا، بيانشارەوہ، كچەكەى خۆم نەبادا گروپى گورگەكان بيانرفينن و لە چالكيان بئاخن».

سال نا سالى لە مەوداى نيوانى قۆچەكانى كراسە بەرىنەكەم، رەنگىكى رەش، يا سپى، يا گۆشتى، ياخود ئاويى، لە سىنگمەوہ بەبى پرسى من و لە نائاگايى مندا بۆ دنيای تارىكى ئەوديو پەنچەرە تارىكەكە دەدرەوشايەوہ و تيشكى وەكو تيشكى خۆر و گەشبينى دەدا... من چاۋە مۇنەكانم لى دياربوو، چاۋە برسپيەكانم لى دياربوو كە وەكو ئەستىرەيەكى سوور لە تارىكىدا دەدرەوشانەوہ... چاۋى ئەو گورگانەم لى دياربوو كە شالاويان دەھينا و، ناچار دەبووم وەكو ھاوپۆلە شەرمەن و نامورادەكانم ناموراد بىم و شەرم دامگرى و رابكەم... دەستم دەنا بە مەوداى نيوانى قۆچەكانى سىنەم و رامدەكرد، بۆشايىبەكەم دادەخست و ئىدى لى نەدەگەپام گورگەكان فرىوى ئەو رۆشنايى رەنگانە بدن و لە بىريان بئاخن...

ھەتاو گوتى: «ترادتسيۆن پەيوەندى بەراھاتنەوہ ھەيە... سەرەتاكانى

سەدەى بىست و يەك ئاسايى نەبوو لە ئەوروپا يەكئى بە پرووتى بىنرى و كارىكى سەير بوو.. كەچى ئىستا تەواو ئاسايىيە».

دايكم دەيگوت: «بيانشارهوه و حەشاريانده، ئەوان پەنيرى خودان لەسەر سىنەى تۆ، بيانشارهوه كچى خۆم نەبادا مشك بيانخوا».

منيش وەكو هاوپۆلە سوور هەلگەراوهكانم سوور سوور هەلگەپرام و رەنگى خوينم هەلگەگرت و نەدەويپرام بەلای گورگەكاندا تىپەپرم.. كە خەونم دەديت بەگەنجىكەوه لىم دەبوو بەگورگ، تك تك خوين لە كەلبەكانى دەكەوتنە سەر مەمكەكانم.. من وەكو هاوپۆلە ترسناكەكانم دەترسام و رامدەكرد.. گورگەكە دوامدەكەوت، من دەبوومە ئاسك و رامدەكرد.. گورگەكە دەيگرتم، بە پرووتى لە ژيريدا رادەكشام، داخواز بووم لەتو پەتم بكا، كەچى گورگەكە دەبوو تابلويىكى خوينين و بەسەر جەستەمدا دەتلايهوه، من وەكو هاوپۆلە ترسنوكەكانم ترس دايدەگرتم و خەبەرم دەبووه، دايكم لە باوئەشى دەگرتم و چەند سەلاواتىكى لى دەدا و گلاسك ئاوى سروشتى پى دەدا..

ئى خۆ من هيجم نەكردبوو تا گوللە ساردەكە ئاوا بە دلئى گەرمدا تىپەپرى و زويل زويلئى بكا... جا من چيم كردبوو؟ تا ئاوا بەمردووى چيروكتان بو بكم؟

من وەكو ئيوه نەمردبووم، لە هەتاوم دەروانى، لە كۆلژەكەدا پىدەكەنيم، تەماشائى تاريكى ئەوديو پەنچەرە تاريكەكەم دەكرد، دەگريام، دەرسم دەخويند و مامۆستاكانيش خوئشان دەويستم و لەبەر كەلبەى گورگەكانيش رامدەكرد...

هەتاو گوتى: «پياو لە عەنكەبووت دەچى».

من لە بەلەكەكانى خۆم دەروانى و خەندەيهكم دەكرد، دەستىكم پىدا دەخشاندن و شانازى و نازم دەكرد، سىي بوون وەكو پۆشاكى فرىشته، لووس لووس بوون وەكو مووس.. من دەستىكم بەرپانهكانم دادەخشاند و شانازى و نازم دەكرد، نەرم وەكو مەمك، لووس لووس وەكو - با - .. دايكم

بى له دەرگادان دەھاتە ژوررەو و من بەلەك و رانەكانم دادەپۆشین و بەوینەى ھاوپۆلە سوور ھەلگەرپاوەكانم سوور ھەلدەگەرپام و دەبوومە جەستەيەكى خوينين و، دايكم مانەندى خوشەويستە قين لە دلەكەى خۆم بەوشە گوللەيەكى ساردى لە دلئى گەرم دەدا..

ھەتاو گوتى: «كارەساتى مرۆف ليرەدايە، كە نەتوانئى كتيبئى رابردووى خۆى و كتيبئى ئيستاي يەكئىكى تر بەھەمان ئيھساس و وردبوونەو بەخوينتەو».

من وەكو ھاوپۆلە داپۆشراوھكانم خۆم دادەپۆشى و، دايكم دەيقيراند: «ئەدەبسز، بينامووس، كئرا فيرى ئەو بەرەللايبيە بووى؟»
ھەتاو گوتى: «ئەدەب و نامووس چ پەيوەنديكيان بەخولقاندنى جوانيى و لەزەت كردن لە جوانيەو ھەيە؟»

من وەكو ھاوپۆلە بال شكاوھكانم رەنگى خوينم ھەلدەگرت و دەبوومە بوھەيەكى خوين و بالم دەشكا و زريانى شەرم راپدەپيچام: «دايە گيان چيم كردووه؟ بەتەنيا لە خۆم روانيه».

خۆ نەدەوييرام بلئم: «با پروياريش چيژ لە جوانيەكانم ببيني، ئەى خودا بوچى جوانيمان پئ دەبەخشي؟ بەلەك و رانەكانم ئارەزوويئىكى شيتانەيان ھەيە بو گوزارشتكردن لە خويان، ئەوانيش حەزيانە سەري بدن لە دنياى دەرەو و، شەقام و چاوھكان ببينن كە چۆن لەزەت لە جوانيەكانيان دەكەن».

نەدەوييرام بلئم: «ھەر زيندوهرئى لەو گەردوونەدا بەدواى پيوستەكانيدا دەگەرئى، گوركيش زيندوون، دەبا گورگيكيش لەزەت لەمن بكا».
ھەتاو گوتى: «ئەوھى بزاني زەمەن بەتەنيا بو تپپەراندن دروست بوو، دەتوانئى لە ناشرينيەكانيشدا جوانيى بخولقيني».

من لە تەنيسشت پەنچەرە تاريكەكە رۆنيسشتووم و دەپرسم: «ئايە ئيوە گويتان بو چيرۆكى مردووان راديراوھ؟ گويتان لئ بوو مردوويئىك قسە

بكا؟ نوڧلېتېك بنووسى؟ يان كى نالىٰ حەشرە و من لە بەرانبەر عەرشى
گەورەدا ئەو شاھىدىيانەتان بۆ دەدەم؟»

ئەو كاتەى ھېشتا گوللە رەشەكە دلىٰ سېپىمى نەپىكا بوو، دايكم دەيگوت:
«جوانىيى ژن وەك مولك وايە، تەنيا بەناوى يەك كەس دەكرى، وەكو
گەنجىنەيەك وايە، كە كۆدى كرانەوہى بەتەنيا لە دەستى يەك كەس دايە،
جوانىيى ژن وەكو تابلۆ نىيە بۆ ھەموو كەسى ھەبى لىٰ بېروانى و چىژى
لىٰ بكا.»

ھەتاو گوتى: «جوانىيى ژن شىعەرىكە بۆ ھەموو كەسى ھەيە بىخوئىتەوہ،
تابلۆيىكە ھەموو كەسى حەقى لىٰ وردبوونەوہى ھەيە، سىمفونىايە، ھەر
كەس دەتوانى گويى لىٰ بگرى.»

من وەكو ھاوپۆلە سوور ھەلگەراوہكانم سوور ھەلگەرام و شەرم
دەيشۆرىم، لە ئابرووچوون و لە لەكەداربوونى ئەو بەلەكانەم دەترسام كە
چەشنى بەفر بوون... لووس بوون وەكو پوولەكەى ماسى، نەدەويىرام
داخووزىيە ئاسايى و سروشتىيەكانى ران و بەلەك و مەمكەكانم جىبەجى
بكەم.

جار ناچارى حەزى قۆل و شانەكانم دەگەيشتنە حەلەلە و حەزى
خۆبەدەر خستنىان دلىٰ گەرمى كاول دەكرى. خۆ ھېشتا گوللە ساردەكەش
دلىٰ سېپىمى نەپىكا بوو، پانتۆلە رەشە مۆدېرنەكەم لەبەردا بوو، لەبەر
ئاوئىنەكەدا وەستا بووم، ئايە ئەوہ ئاوئىنەى شانازى بوو؟

زۆر لە خودا رازى بووم كە منى ئاوا خولقاندبوو، گوتم: «جوانترين
ديارىيىك كە خودا بەمرۆڧى ببەخشى، جوانىيە لە گلئىنەكانى خۆم ورد ورد
بوومەوہ و پرسىم: ئايە ئەوہ گلئىنەكانمە كە ئاوا جوانىيى كردووم، يان لە
توانايى ھەموو گلئىنەكانى ترىشدا ھەيە كە ئاوا بەجوانىيى بمخوئىتەوہ؟»
لە ناو ئاوئىنەكەدا دەستم بەلېوہكانمدا دەخشاندا... زەردەخەنەيەكم
دەكرى، كراسە بەرىن و فشەكەم ھەلدەدا كە بەھىچ شېوہيەك ئارەزوويم

نەدەکرد.. پانتۆلئىكى رەشى مۆدىرن و ستىيانىكى رەش پەش.. قۇل و باسكى لووس و سىنەى دەرىپەپيوم ئارەزووى نوپۇز كوردىيان دەبزوئاندىم، دەمويست بەرپوتى نوپۇزى بۇ پوچى گەردوون بىكەم، تا لە دەست رەنگىنى خۇى برپوانى. ملوانكە زيويىنەكەم، مەدالىيايىكى پېو بو لىى نووسرابوو (الله)، كەوتبوو نوو دۆلى توند و تورى مەمكەكانم.. هېندەى لە خۆم دەروانى وام هەست دەكرد لە بەرانبەر ئاوينەى شانازىدا نەووستاوم، بەلكو لەسەر پووبارىكم و ئىستا نا چركەيەكى تر دەبمە نېرگىز.

هەتاو گوتى: «جوانى پەيكەرىكە بەيانىان بالئندە گۆرانى بۇ دەچرن، شەوانى ھاوین تيشك لە مانگ دەدا و پۇشەنى دەكا.. گۆلكان لە بەھاردا كە دەبىنن بۇى پېدەكەنن و دەمیان دەكرىتەو».

لە بەرانبەر ئاوينەكەدا لە خۆم دەپرسى: «دەبى ھەموو كەسك وەكو من لەزەت لە تەماشاكردن و تەئەمول كوردن لە جوانىيەكانى پوخسار و جەستەى خۇيدا ببىنى؟»

من لە بەرانبەر ئاوينەى شانازى و ناز دەووستام و چاوەرپم دەكرد ھا كە بووم بەنېرگىز.. كەچى دايكم بى لە دەرگادان خۇى دەكرد بەژوورەو و دەقىقزاندا: چاوت مۆنە، دەزانم، خەونم دىتییە لەسەر بەرەللاى گوللەيەكى رەش دىت و بەدلى گەرمندا تىپەپى و لەت لەتى دەكا».

دەمگوت: «ئى دايە گيان خۆ من ھىچم نەكردوو، ئەى ئىمە ھەموومان بەرپوتى لە دايك نەبووینە؟»

دايكم ھاواری دەكرد: دەزانم ھەموومان بەرپوتى لە دايك بووینە و بەرپوتىش دەرپۆینەو، بەلام خۆ بەقەحپەيى لە دايك نەبووینە تا بەقەحپەيش برپۆینەو؟»

دايكم ھاواری دەكرد: «رپوتى رەنگى ھەيە، تابلوى سروش و جىھانى خودا و پوچى گەردوون جوانتر دەكا».

من وەكو ھاوپۆلە خويناويیەكانم رەنگى خوینم ھەلدەگرت و سوور

سور هەلەدەگە پام و پۆشاککی بەرینم دەپۆشی که هیچ هەلبەزین و دابەزین و هەلزنانیک شیاوی پوودان نەبی له سینەم و، قۆلە لووس و سپییەکانم دا دەپۆشی و بەلەک و پانەکانم داپۆشراو، (الله) له نیو خەرەندی مەمکەکانم شاراو، دەرگوت له ترسی ناشرینی ئاوا خۆی مەلاساو.. ئی خۆ هیچم نەکردبوو تا بەو شیوەیە دەستم هەبی له کوشتنی جوانیی و له بەرانبەر ئاوینە خەفەت بوەستم و فرمیسک ببارینم.. له بەرانبەر ئاوینە ترس و گومان و ناشرینی دەوستانم و تا فرمیسک له چاوەکانمدا وشک دەبوو، دەرگیا و چاوەروانم دەرکرد بێم بە قەوزە لەو گۆماوەدا..

ئى خۆ من هیچم نەکردوو تا گوللە ساردەکە ئاوا بەدلى گەرممدا تێپەر ببی و کون کونی بکا!

جار نا جارێ له تەمموز مانگەکانی برادەریدا، له ژیر تیشکی تاقداسەرم دەخورا، نەدەویڕام قژی پەش و دەرژم وەکو هاویۆلە تینوو و قژ دەرژەکانم بەرەللائی ئەو دنیا جوانە دەرهو بەکم، نەدەویڕام پرچم بدەم دەست – با – تا نەقشی خوایی لی ئافەریدە بکا.. قژم له ژیر حیجابەکەدا کەل کەل هەلەدەگەرا.

ص خەریک بوو گری دەگرت. نەدەویڕام قژی درێژ و پەشم بدەم دەست باران تا پروتی بکاتەو.. نەدەویڕام بەسەر شانەکانمدا پەخشانی بکەم. هەتاو گوتی: «کە له ژیر باراندا، – با – له پرچی پەش و درێژ دەدا، خواوەند پێدەکەنی».

باوکم منی دیت له ژیر با و بوژاندا بەقژی پەخشان و بەپرچ بەرەللاییەو هەوشەم دەشووش، وەکو کەر زەراندی: «بەس نێرە کەریکمان کەم».

ئى خۆ من هیچم نەکردبوو، که گوللە ساردەکە هات و ئاوا بەدلى گەرممدا تێپەری. منیش وینەى هاویۆلە لال و دۆشداما و سور هەلگەراوەکانم

دۆشادهمام و لال دەبووم و سوور ھەلدەگەر پام و پەنگی خوینم ھەلدەھینا و
ھیچ جوانییکم لە جوانییەکان نەدەدی.. لە کۆلیژەکە دەگریام و دەرس
دەخویند و مامۆستاکان خۆشیان دەویستم و پێدەکەنیم..

ھەتاو گوتی: «پێکەنین» لە بنەرەتدا بوونی نییە، بەلام کاتیک کە گریان
لەوئ نەبی، ئەو بۆ تاوئ دەویرئ سەر دەربکا..

ئەو کاتە ی کە ھێشتا گولە پەشەکە دلی سپیمی لەت لەت نەکردبوو، من
خۆم وەکو پەروانەیی دەھاتە بەرچاو کە پیاسە ی نیو گۆلەکانی لی حەرام
کرا بی. خۆم وەکو ئەو خاکە دەھاتە بەرچاو کە روان و زەمەندی لی قەدەغە
کرا بی. من خۆم وەکو ئەو ھەلەلە و نیرگز و بەیبوون و شەو بووانە دەھاتە
بەرچاو کە ھیچ ھەنگیک بۆی نەبوو بەسەریاندا ھەلفرئ و بکەوئیتە
مژنیان. من و ھاو پۆلە داماو و ژاکاوەکانم لەو نەخشە یە دەچووین کە ھیچ
قەرەجیک و ھیچ عاشقیك فیزە ی ترانسیتی بەنیو خاکی ئیمەدا پی نەبوو...
ھەتاو گوتی: «ژن و پیاو وەکو دوو برادر وان، کە نە بەیەکەو و نە بی
یەکتیش ھەلکەن».

ئیمە چی بووین خوداوەند؟

گۆلی پەژموردە و ژاکا و پپووکا و بووین، - با - ھەلیو ھەران دەبووین؟
بەرد بووین، بۆ ھیچ ئاوی نەبوو بمانسوینی؟ کلوی بەفری تەنک بووین
بەر لە کەوتنە خوارەو ھەمان دەتواینەو؟ گەنجینە بووین بەکرانەو ھەمان
تەلیسمی خۆمان لە دەست دەدا؟ پەردە ی داخراو بووین بەئاو ھەلا بوونمان
ھەموو جۆرە خوینیکممان دەدیت؟ فال بووین، ھیچ فالچیک تانستی
خویندەو ھە ی ئیمە ی نەبوو؟ بەفر بووین جوانیی خۆر ھەلی دەو ھەران دین؟
یانیش خەفەتیک ئەزەلی و قەدەرئیک نووسراوی سوور بووین و پایز
دایر زاند بووین؟

ئیمە چی بووین بەر لەو ھە ی گولە ساردەکە بەدلی گەرمدا غلۆر غلۆر
ببیتەو؟

ههتاو گوتی: «کچ شهویکی تاریکه».

باوکم دههاتهوه مالهوه پشتینه سوورهکهی له پشت دهکردهوه و بهرماله سوورهکهی رادهخست و بهر له نیهت هینان دهیگوت: «کچی ئەو سهگابهیش بهدوو کهوت، بهلام سوپاس بو خوا کوشتیان... نیهتم ههیه چوار پکهعهت نویژی نیوهرو...»

باوکم لهیادی چووبوو که کاتی خوئی ئەویش دایکمی ههگرتبوو، دایکم وهلامی دههاتهوه و دهیگوت:

ئهی نهتبیستوو مالهکهی ئەوسهری کۆلان ژنیکیان لهسهر بینامووسی کوشتوو؟

من لهو دیو پهچهره تاریکهکهوه دانیشتبووم و گویم لهو قسانه دهبوو، باوکم وازی له نیهتهینانهکه دههینا و ئاورپی لای دایکمی دههادهوه و بهتیغی چاوانیشی له منی دهروانی و بهدهنگیکی بهرز دهیگوت:

«ئوه چارهنووسی دیاری ههموو بینامووسیکه له دنیا، ئهی دهستان خوش، دهبی بو پیرۆزبایی سهریکیان لی دم. دهستی دهکردهوه به نیهتهینان لهسهر بهرماله سوورهکهدا: «نیهتم ههیه چوار پکهعهت نویژی نیوهرو...».

دایکم دهیگوت: «دهلین کیژی ئەو مهلاهی دراوسیمان گوتیهتی من شوو بهکورپک دهکهم که بهیهکهوه له کولیزن.. مه لا گومانی دروست کردوو و دهیهوی بیکوژی».

باوکم وازی له نیهت هینانهکه دههینایهوه و بهدهنگیکی بهرزتر له جاران دهیگوت: «تف لهو مهلاهی بی دینه، تا ئیستا نهیکوشتوو؟ ئهی ئەگهر لهسهر خوشهویستی نهیکوژی کهی جورئت دهکا بیکوژی؟»

من لای سهروهوی دیوانیکی شیعری خوشهویستیم بهلیومهوه دنا و پیلوهکانم دادهخست و بیرم دهکردهوه؟

من بیرم له چی دهکردهوه؟

«ئىمە چەند ماسىيىكى بچووكين و لە دەرەوھى دەريادا زەمەن بەرپى دەكەين».

لەودىو پەنچەرە تاريكەكە ھەتاو بەپرچى زىرپىنى دەيگوت: «ژيان شانۆ نىيە، ژيان ديالىكتى بەبەغايە».

من وەكو ھاوپۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام و رقىشم لەو عاشقە فەشەكەرەنە دەبۆوھەكە دېك بوون لە پىستى گۆل... ئىدى دەمزانى ژيان وەرەز نىيەكە ھەر جارە و بەشپۆھەكە خۆى نیشان دا، دەمزانى ژيان بەبەغايە و يەك فەرھەنگى ھەيە.

حەزم بەگۆرپىنى كراسە بەرپىنەكەم نەدەكرد بەتەشپىرتىكى تەسك، يا فانیلەيەكى عەلاگەى سې تەنگ و تەنگ و تریسك كە خراتى و قەبارە و فۆرمى راستەقىنەى مەمكەكانم ئاشكرا بكا... نەمدەويست پانتۆلە مۆدىرنە رەش و ستیانە ئاويیەكە بپۆشم و لە تەنیشت پووبارەكە لە وینەى خۆم بپروانم و تەئەمول بۆ دەستپەنگىنى روحي گەردوون بكەم...

نەدەویرام لە بەرانبەر ئاويیەى شانازى بەشانازىەو پەرچى رەش و درېژم بەسەر شان و گونا و مەمكەكانم پەخشان بكەم، تا بۆ تاوی ھەناسەى كامەرانی ھەلكېشن و جیھانی خودا ئارام بكەن.. تال تالی قژم وەكو رستە سینتاكسیەكانى ناخەم بى ھەناسە بوون..

لەودىو پەنچەرە تاريكەكە ھەتاو بەقژى زىرپىنەو پۆشپۆو كە گوتى: «پیاو ھەمیشە ھەست دەكەن كە ژن لە پیاو، زوو زووش ئەو لە یاد دەكەن كە ئەوانیش لە ژن».

من لە غیابى گریان پیدەكەنیم و دەگریام و خۆشم لە گورگەكان لادەدا.. ھەتاو گوتى: «گورگ سنوورى ھەيە بۆ تىرپوون، كەچى مۆف ھىچ سنوورىكى نىيە بۆ تىرپوون».

جار نا جارى كە ھىشتا گوللە پەشەكە دلى سپىمى نەبى بوو، گروپى گورگەكان، بلى دەستەى كورپە مەراقدارەكان، دەھاتن.. بزەيەكيان دەكرد، نازانم راستى بوو ياخود دەستكرد!

ئايە دەيانويست فريوم بدەن؟ ئەوان ئەھرىمەن بوون؟ وەكو بەندەيەك لە بەرانبەرم دەچەمانەو و بەشان و بالياندا ھەلدەگوتم: «تۆ گەشاوھيتيرين و بۆن خۆشترين گولئى لەو گولستانە.. تۆ تاكە مانگيكي پر لە تيشك و تاكە مانگيكي سروشتى لەو ئاسمانە.. تۆ خۆرييكي جياي، لە ھيچ خۆرييكي تر ناچى لەو دەرياھە.. ھەندى پەنجەكانيان دەقرچاندەو، دەمزانى ئەوانيش ويئەى من و ھاويۆلە شەرمەكانم شەرم دەكەن... تەويلىيان دەسپرەو و بەدەنگيكي لەرزۆك بەردەوام دەبوون: « تۆ.. ئا بەلئى تۆ، تاكە ئوميد و خەونى ژيانى، تۆ خوداوەندى، باشە؟»

ھەتاو بەقزى زيرينەو دەيگوت: «ژن بەردە و، پياويش - با -»

من دەمگوت: «ئى چيتر؟؟»

گورپى پياوان يان بلئى گەلى گورگان دەيانگوت: «با پەيوەندى خۆشەويستى ببەستين تا ئايندە بينا بكەين..»

ھەتاو دەيگوت: «پيش ئەوھى پياو بەژن بگا، جل و بەرگى شەراب دەپۆشى، دەپەوى ژن مەست بکا، كە پيى دەگا دەچيئەو نيو بەرگە ئەسليەكەى كە ژەھرە.»

من ھيئندەى تر بيزام لە پياو كەسايەتییە نزمەكان دەبوو، پرووى خۆم وەرچەرخاند و بى ئاوردانەو دەپويشتم...

ئى خۆ منيش وەكو ئيو پيگھاتەيەكى ئاسايى بووم، منيش لە جەستە و روح پيگ ھاتبووم، منيش ھەر لە خوین و ئيسك و پيست و دەمار و عەقل و عاتيفە و دل بووم... بەلام منيش وەكو ھاويۆلە گوماندارەكانم گومانم ھەبوو، گومان لەو كاتەى كە دەبم بە بەرد و ئاو دەمسويئى... گومان لەوھى كە دەبم بە بەرد و كيمياگەرى وەرمەدەچەرخيئى... گومانم ھەبوو لەوھى كە دەبم بە بەرد و پەيكەرتاشى بەئارازووى خوى ھەلمدەوھريئى.. گومانم ھەبوو لەوھى كە دەبم بە بەرد و گرگانى دەمسويئى.. گومان لەوھى كە دەبم بە بەرد و - با - يى بەجيم دەھيئى.. گومانم ھەبوو لە ھەموو شتى لەو

كاتەى كە دەبىم بە بەرد... گومانم ھەبوو كە بىم بە بەردىكى نەرم و چارەنوس لە ناوم بيا..

دەترسام، زۆر زۆریش لە پلانى گەلى گورگەكانى عەرد و ئاسمان دەترسام... رامدەكرد، نەبادە مەمكەكانم بە دەستى - با - ھەلۆرەين. لە دەستى ھەموو پياوھ بايبيھەكان رامدەكرد... رینگام نەدەدا بەھىچ كونج و كەلەبەرى خۆيان بكەن بە ژوورى دلى گەرمم. ئەو دلە گەرمەى كە گوللە ساردەكە ھەلەزپرانند... ئەو دلە سپيەى كە گوللە رەشەكە ھەلەزپرانند... ئى خۆ من ھىچم نەكردبوو تا گوللەيەكى سوورى ئاوا بەدلى سەوزم تىپەرى و لەت و پەت و ويرانى بكا!

من وەكو ئيوە زىندوو بووم، لە زانكو پىدەكەنەيم، دەمخويند و ھاوپۆلەكانم خۆش دەويست و پىزى كەسانى بەرانبەرم دەگرت و لە بازنەى ژيانى خۆم دەخولامەوھ و گورگەكانيشم تىھەلدەدا... باوكم گوتى: «خۆت لە گورگەكان بپارىزە، خۆ ئەگەر ئەوانيش لە چال و بىرت نەئاخنن ئەوا من خوينت دەرىژم».

لى نەدەگەرام گورگەكانى عەرد گەمە بەجوانىيەكانى ئاسمان بكەن، لى نەدەگەرام گورگە بەناو رۇحانىيەكانى ئاسمان گەمە بەعەردى رۇح و دەروون و سۆز و دل و جەستەم بكەن... نەمدەھىشت مەمكەكانم بكەن بەسويى جەمى برسپەتى.. ھەر رۆژە و يەككە، يان لە رۆژىكدا چەند يەككە، روى خۆم وەردەگىرا و بى ئاوردانەوھ دەرويشتم.. پەشيمانى و بىركردنەوھيش لىيان لاي من تىمەيەك نەبوو شياوى دىالۇگ و گرینگى پىدان بى..

ئاي خوداي گەورە چەند دەھاتن و چەند دەچوون، خۆتو خۆت شاھىدى؟

ھەتاو لە پشت پەنجەرە تارىكەكەوھ بەپرچى زىرپىنەوھ دانىشتبوو، گۆرانى دەگوت: «ئايا گویتان بو قسەى مردووان رادىراوھ؟ گویتان لى

بووه چيرۆكى بگيرنهوه؟ رۆمانىك بنووسن؟ ئايه من له حه شرم؟ يا له
عه رشى گهره دا بهرانبهر به تو و خوشهويسته قيئدار و دلرهقهكهى خوم
ئو شاهيدانه ددهم؟»

ئوانهى داواى پهيوهندي ئيرۆتيك و خوشهويستيان لى دهكردم يهكجار
زۆربوون.. ههموشيان وهكو بهرد و ابوون كه قسه لهگهـلـ با - دا بكن..
درو ناكهم، كورپ وهزير و دهسهلاتدارانى ولات دههاتن، دهولهمنهـند و
ههژار، بهناوبانگ و بى ناو و دهنگ، عاقل و گيل.. بهرهوشت و سهـرسهـرى،
ناپياو و پياو و چوزانم..

كورپ وهزيرهكه گوتى: «ولات مهـداليايىكى كهـم بهـهايه بهـملى منهـوه، من
دهشيم ههـلـيدهـم و دهشيم له ههـمان كاتيشدا لهـبهـر چاوى كهـسانيدا
بهـحهـجميـكى گهـوره نيشانى بدهـم.. رقت له ههـر يهـكـيك دهـبـيتهـوه لهـو پارچه
زهـمـينهـدا من دهـيخهـمه چالـيـكى تاريـك و تا ههـتايه چاوى بهـئاسمانى شين
ناكهـويتهـوه.. له جياتى تهـل و ديوار چواردهـورت بهـپياوى نوـكهـر پهـرژين
دهـكهـم.. ولاتيش دهـكهـم بهـجووتى پيـلاوى بريقهـدار و له پيـتى دهـكهـم..»
پووى خوم وهـرگـيـرا و بى ئاوـردانهـوه رويشتم، ههـر بيريـشم له قسهـكانى
نهـكـردهـوه..

دهـولهـمهـندهـكه هات، سهـرهـتا زهـردهـخهـنهـيهـكى فريودهـرانهـى كرد، له
نينۆكى پهـنجهـى پيـيهـكانمهـوه تا تهـوقى سهـرم لىـى پوانيم و گوتى: «ئو
جهـستهـيه ههـمووى له زيـر و خشـل و ياقوت و ئەلماس ههـلـدهـكيـشم، كارهـكهـر
و پاـكهـرهـوهـت بوـ دهـگرم و قيلهـت بهـناوى دهـكهـم»

پووم وهـرگـيـرا و بى ئاوـردانهـوه رويشتم، ههـر بيريـشم له قسهـكانى
نهـكـردهـوه..

ههـژار و بى ناوبانگ و گيل و سهـرسهـرى و ناپياوهـكان بهـ چهـند رستهـى
يهـكهـم دهـگهـرانهـوه دواوه.. كهـچى هى شاعيرهـكه له ههـموويان سهـير تر بوو..
من ئاگادارى ههـژاريى و كهـم دهـرامهـتى ماددى ئەم بووم، له بيـدهـسهـلاتى

ئەوم دەزانی.. كەچى ھى شاعىرەكە لە ھەموويان سەيرتربوو..!

سەرھتا ھات، دەمزانی بە ناوبانگ و زىرەككى و پۆمانسىيەتى خۆى دەنازى، شەرمى كرد، لەگەل ئەوھشدا واى ھەست دەكرد خاوەنى گەورەترىن سەرمایەيە لەو گەردوونەدا.. ھەر باسى لە فەنتازيا و خەيال و پاكيەتى دل و دەروون دەكرد و دەيوست بە قسەى دەولەمەندى درەوشاوەى بۆش پازاييم بكا: «من.. ئا... من.. ئا.. من.. مانگ دەكەمە كاشانىكى زيويين و لە ژير پيپەكانتدا پايدهخەم.. لە پۆژى ئاھەنگى ھاوسەريماندا لە جياتى ريشتنى خوینی گيانلەبەريكى ھەست ناسك، سەرى شيعرت بۆ پەلەدەم، لە جياتى برينى سەرى بەرخ، سەرى ئەستېرەكانت لە ژير پيدا بۆ دەبرم، ژوورېكى بچووكت لە ھەرف و شيعر و گيان و بەختەوھرييدا پيپەدەم.. ئاميزم دەكەمە بەھەشت و تۆ دەتوانى ببیت بە حۆرى و لەویدا بۆ ھەتايى ژيان بگوزەرينى».

ھى شاعىرەكە لە ھەموويان عەنتىكە تر بوو، فشم پى دەھات، بەلام راشيگرتبووم، نەمدەتوانى وا زوو وەكو ئەوانيتەر بە ئاسانى پشتى لى بکەم.. شاعىرەكە پيى گوتم: «ئيرەم گيان.. نەختى وەستا و فرميسك لەچاوانيدا قەتيس مابوون، دواتر بەردەوام بوو.. ئيرەم گيان، ئەوھ چ ناويكە ئەى خودا؟ كا پيم بللى كى ئەو ناوەى لى ناوى؟ دەزانی بەرانبەر بە تۆ (تاي) عەشق ھەلمدەلەرزىنى؟ ئيرەم گيان گەر تۆ لەو عەشقە تيبگەى كە بەرانبەر بە تۆ ھەمە ھەر ئيستا دييتە نيو جەننەتى باوھشم.. گەر دەتەوى لەو عەشقە تيبگەى برۆ پرسىارى مەى و مەيخانەكانى شار بکە.. ھەموو شەوى لەنيو گلاسى مەيدا تۆ دەبينم و لەگەلت دەدويم، ئايا تۆ ئاگادارى؟ ئاگادارى كە من دەزانم ئەوھ مەى نيبە كە من سەرخوش دەكا بەلكو تۆى لەناو كحولدا تەوژم و شەپۆل دەھينى و سەرخوشم دەكەى..»

شاعىرەكە خوینی شيرين بوو، كە بە جدى دەدوا، بەلام زۆرى گوت و بى ئيحساس بوو، دەتگوت كتيبي قووت داوھ، بۆيە بە ريزەوھ رووى خۆم

وەرگىپراو بى ئاوردانەو پۈشتم.. شاعىرەكە چەند شىعەرىكى بۇ نووسىبووم
و گوتى: «بەو شىعەرانە منت بىتەو ە ياد كە بۇ تۆم نووسىو»

بەر لەو ەى گوللە پەشەكە دلى سىپىم ەلا ەلا بكا، زۆربوون ئەوانەى
كە خوازىنىنى منيان دەكرد.. من كەسىيانم نەدەوېست، خۆشم نەمدەزانى
لەبەر چى!

جار نا جارى باوكم بە داىكىم دەگوت: «دەيدەمە "شوان"ى برازام، ەەر
لە مندالىيەو ە بۇ ئەوم داناو»

داىكم ەلامى باوكمى دەدايەو: «ئاخر پىاو ەكە كچەكەت وا دەخوئىنى و
لە زانكوئە، بەيانى دەبىتە دكتورە و شوانىش قەساب»

باوكم ەكو كەر دەيزەراند: «بۇ قەساب چىتتىيان؟ قەحپەى لە قەحپە،
دىارە يەككىكت بۇ دىارى كروو»

داىكم لال دەبوو، منىش دەگرىام و ەتاوئىش دەىگوت: «خوئىندن لە پاى
چى؟ بۇ ەمىشەىى "بەختەو ەرى" كىژى چارەنووسە، چارەنووسىش لە
دەستى دەرو ەى سروشتدايە»

من ەەر دەگرىام و ەەر دەگرىام ەەر دەگرىام تا چاو ەكانم پۈندك و
ئەسرىنيان تىا نەدەما.. ئى خۇ من ەىچم نەكردبوو تا ئەو گوللە ساردانە
دلى گەرمم ئاوا لەت و پەت بكن.

مانەندى ھاوپۇلە نەخۇشەكانم بە نەخۇشى دەمخوئىند و رك و قىز و
بىزم لە پىاو دەبوو، نەمدەوېست گورگەكان فۆرمى مەمكە قىتەكانم ەكو
خۇى لە ژىر تىشېرتىكى تەنگ و تەسك و تەنكدا بىنن.. لەبەر گورگەكان
رامدەكر نەبادا فرىوى گۆپكەى قىتى مەمكە قىتەكانم بدەن.. بەلەكە
لووسەكانم لە ژىر تەنوورە درىژەكە ەشار دەدا و پىرچىشم لە ژىر
حىجابەكە زىندانى كروبوو.. نەمدە ەئىشت سەرى بدەن لە ئاودانى و
ئازادى.. ئى خۇ من ەىچم نەكردبوو، تەنبا لىنەدەگەرام پىرچە درىژ و پەش
و برىقەدارەكەم لە ژىر ستوونى تىشكى خۇردا بىرىقىتەو..

جار نا جارئ "ههتاو"ی دهسته خوشکم پییده گوتم: «ئیرهه گیان،
باخچه که ی خوداوهند، ههست ده که ی له هه مووان جوانتری؟»

من له ناخه وه بزه یه کم ده کرد و ده مویست بيم به نیرگز، ههتاو به رده وام
ده بوو «دهبی بو هه می شه یی سو پاسگوزاری ئه و خوداوهنده نیگار کی شه بیت
که تو ی وا به و شیوه هه نده سه یییه هی نا وه ته ئا فه ریده»

من ئوقره م نه ما ده مویست بچریکینم، ده مویست به هه رده و ده ست
سینگم هه لزی نئم، ده ست له قژم بنیم و یه خه م دادپم.. ده مویست کراسه
به رینه که م فری بده م و سینگ و مه که کانم به ره لالی ئه و دنیا یه بکه م و
ده ست بکه م به شین.. ده مویست بنا لینم و فیغان و پورؤ بکه م و به هه موو
گه رده وون رابگه یه نم که دل و گیانم پرن له نه ینی کوزرا و و، ده موی
هه ناسه یان بده م و زیندوو یان بکه مه وه.. ده مویست سه ره تا ئایه ته کان لای
هه تاو بخوینمه وه.. هه تاو به رده وام بوو: «دهبی چ نیگار کی شی تو ی
دروست کردبی؟ به راستی تو تابلویکی ره نگینی پر له جه فه نگ و
سیمبولی، من به و هه موو جوانییه ی خو مه وه خه ریکه جه زت لی بکه م..»

من هی نده ی تر شیت و شهیدا و مالویران و په ریشان و سه رگه رده و بووم..
ده مویست هه موو په نه انه بالبراهه کانم به ره لالا که م.. ئه و په نه انییه نه ی که
تا کو ئی ستا له من و خوداوهند و ئه وه ی به رانه رم زیاتر که سیکی تر
نه یده زانی.. ده مویست راستییه کان بو یه کی بلیم که ریگا به ته قینه وه ی دلم
بگری.. هی شوو هی شووی ئه سرین له چاوه کانمدا ده بوون به شه رابیکی
خوینین و سه رخو شی ده کردم.. گریام و هه ر ده گریام و زور زوریش
ده گریام.. من له ته نیشت په نجه ره ئه و دیو تاریکه که دانیشتبوو که باو کم به
دایکمی گوت: «ئیرهه میرد به "شوان" نه کا، هه له ده کا، هه له که شی ته نیا به
سه ربرین چاره ده کری»

من هی شتا ده گریام که هه تاو گوتی: «ئیرهه گیان ئازارم دای؟ بمبووره
ئیرهه، خو هه له م نه کردوه؟» من لیم دیار بوو که لیوه کانی هه تاو به

بەردەوامى دەجولانەو، بەلام بئىئاگا بووم، نەمدەزانی چى دەلى..
دەگريام و بىرم كردهو، بىرم له كى دەكردهو؟ بىرم له چى دەكردهو؟ ئى
خو من نەمدەزانی بىر له چى و بىر له كى دەكەمەو!

هەتاو گوتى: «خو هەلەم نەكردهو؟ دەزانم كارەساتى مروڤ ليرەدايه
كه هەلە بكا و نەزانی هەلە دەكا.. يا هەلە بكا و بزانی هەلە دەكا و بشيكا..
يا هەلە بكا، بزانی و نەزانی هەلە كه دەزانی بەدواى رېگاچارەدا نەگەرپى
و تەحمولى راستكردهوى نەكا.. بەلام من هەلەم نەكردهو، من بە تەنيا
گوتم، بەبى چ نىگار كىشى تابلوى توى بەو هەموو جوانييهو نەخشاندبى،
من ئاوينە بووام دەمكردى بە نيرگن»

من زياتر گريام، گريانهكەم له گريانى كچىكى ئاسايى نەدەچوو..
بوچى دەگريام؟ كى بوو منى دەگرياند؟ ئى خو من نەمدەزانی كىيه من
دەگريانى و بوچى ئاوا دەگرييم؟

هەر دەگريام و فرميسكم دەرپشت و دەگريام.. له هەتاویش زياتر گريام
كه ئەو كاتەى زانيبووى تاريكىي لهگەل ئەودا زەمەنى دابەش كردهو..
من دەگريام و نەشمەزانی بوچى دەگرياييم! كى بوو دەيگرياندم؟ بەلام
دەمزانی كه قسەكانى هەتاو ئاوريان له رۆح بەرداوه.. قسەكانى هەتاو
بوونەتە بومەلەرزە و ئاوا فرميسكى خوئينن له چاوهكانمدا هەلدەرپژن..

هەتاو دەستى پر له تيشكى خستە سەر شانەكانم و گوتى: «بگريى،
گريان گۆرانىيكە له شيوەى فرميسك بەسەر گۆناكان دیتە خوار.. بگريه،
گريان ئاوازيكە رېگای چوونە دەرەوهمان له دۆزەخى دەروون پى نیشان
دەدا.. بگري چونكە تۆ بە گريانهو وەكو پەپوولەيهك واى له كاتى
خولانەوئەى بە چوار دەورى شەمعێكدا.. پيوستە لەسەر ئيمەى بالشكاو و
بى بال هەميشە بگريين.. چونكە گريان بو ئيمەى بى بال و بالشكاو وەكو
شيعر وایە بو شاعيرىكى بى دەسەلات.. گريان بو ئيمە وەكو دروستكردى
تابلوى وایە بو كەفالفانىكى بى دەسەلات».

من هاوارم كرد: «.. نا.. نا.. نا.. نانا..... نىگار كىشەكان بى دەسەلات

نين، ئا شاعيرهكان بى دەسلەتەن، دەولەمەندەكان بى دەسلەتەن.. كورپە
وھزيرەكان بى دەسلەتەن.. ھەموو كەسەكان بەبى جياوازی بى دەسلەتەن،
نيگار كيش نەبى!»

من لە تەنیشت پەنجەرە ئەوديو تاريكهكه به تاريكى دانیشتبوم به
دزیهوه گویم لى بوو باوكم به دايكمى دهگوت: «ئیرەم بە ناوی "شوان" ی
برازامە، خو ئەگەر وەكو تو پەفتار بكا و بە نەهینی خو ی بە ناوی یەكیكى
تر بكا، كه تو بە دزیهوه خو ت بە ناوی من كرددبوو، ئەوا وەكو بەرخيك
سەرى پەل دەدەم و لە خوینی دللى خویدا دەیگەوزینم»

من دەگریام و خەريك بوو شیت دەبووم، ھەتاو بە تورەبى و تورایهوه
گوئی: «چییە ئیرەم گیان دەللی شیت بووی؟»

من لە تەنیشت پەنجەرە ئەوديو تاريكهكه دانیشتبوم و بە تەنیا تاريكىم
لى دیار بوو، بە ھاواریکهوه بە ھەتاوم گوئی: «شیت بوون ھەولیکه بو
پزگار بوون لە ئازاری بەردەوام.. خەونى من ئەوهیه كه لەو ئازارە
بەردەوامانە پزگارم بى.. ھەزەمە بىم بە شیتیکى بەرەللای بى دايك و
دایەن.. تەكا دەكەم وازم لى بینى بو ئەوهی بە تەنیا بو خووم و خەفەتەكانى
خووم و تاريكى بگريم».

ھەتاو بە پرچی زېرپنەوه دەستی خستەوه سەر شانەكانم و ئەویش گریا:
«نا.. نا.. ئیرەم گیان وا بە سانایى بە جیت ناهیللم.. برادەراییەتى لەو
پیکەنینه پاكە دەچى كه دواتر دەتگریینی.. برادەراییەتى باران نییە، بەلكو
بوركانە و لە قوولایییەوه دى، ئایە دەشى گۆرانى ئاوازی نەبى و بیابان
لمى نەبى و دەریا بە بى ئاوبى و ژیانیش بە بى خەون؟ نا.. نا ئیرەم گیان
قەت وا بە سانایى بە جیت ناهیللم، تا ئەو كاتەى بە چاوى خو ت گەمەكانى
نیوانى تاريكى و پووناكى و پیکەنین و گریان و بەدبەختى نەبىنى»
گوتم: «وەرە ھەتاو گیان وەرە.. وەرە خو شەویستە ئەزەلییەكەى من وەرە..
خو شەم دەویى»

ئاممزم بۆى ئاوه لاکرد و تيشکک له و ديو په نجره تاريخه که دره وشايه وه و گولک گه شايه وه و هتاوم له ئاممزم گرت و تير گوشيم.

هتاو گوتى: «من توم زياتر خوش دهوى»

گوتم: «باشه گيانه باشه، به لام جار وايه زمان زور له و گولله سارده ترسناکتر و خهفه تبارتره که ديت و دلکى گهرم له ت له ت دهکا»

هتاو له چاوه کانمى روانى و ماچى کردم.. بى دهنگى بالى کيشا.. ليوه کانى به گوناي راستمه وه نووساندبوو، ههر ماچى ده کردم، تهنيشت ليوه کانمى ماچ ده کردم، بى وچان ماچى ده کردم، ماچه کانى تامکى تايبه تى و چيژکى تايبه تى زور سه ساميان هه بوو، بيرمان چو بووه که وشه يه هه يه به ناوى شهرم يا هه يا.. دهسته خوشکه که دايکم، دايکى ماچ کردبوو، بى چو بووه وشه يه هه يه به ناوى شهرم يا هه يا.. من هيوو بوومه وه، دايکم هيوو بووه..

ئيدى جار نا جارى هه نسککم ده کردم، زه ده خه نه يه که ده که وته سه ليوه کانم، هتاو گومانى نه ما له باشى حالم، ئه ویش بزه يه کى کرد و گوتى: «هه ندى نهينى هه ن، هينده جوانن، وه کو ياقوت و زمرووت و مهران وان له نيو دللى ماسيدا، ئيرهم گيان بيان پاريزه، به لام خو من داواى بينينى گه نجينه ناخى توم نه کردبوو، بوچى هينده گرياي؟»

من بى دهنگ بووم، له تهنيشت په نجره ئه و ديو تاريخه که به تهنيا تاريخم ده ديت، که گويم لى بوو دايکم به باوکمى ده گوت: «ده بى شانازى به ئيرهم و "فيردهوس" خوشکى بکهى»

باوکم ده گوت: «ژن هى ئه وه نين پياو شانازيان پيوه بکا، سه گيکى به ره لالا له ژنيکى به ره وشت وه فادارتره..»

من بى دهنگ بووم، هتاو گوتى: «من ده مه وى بزانه توبو چى هينده گرياي؟»

من بى دهنگ بووم، بى دهنگى بالى کيشا.. هتاو ماچکى توند توندى

له تەنیشت لیۆهکانم کرد و، گوتی: «خۆشەویستی راستەقینە لە نیوانی دوو کەس، وەکو نووسیین و دیالۆگیکی بە کۆد وایە، هەموو ئەو کەسانەى که یەکتریان خۆش دەوی لە زمانى یەکتى تێدەگەن و ژمارەى کردنەوى قفلى سندوقى پۆحى یەکتەر دەزانن، تۆ ئاگادارى که ئیمەیش توانستى قسەکردنمان هەیه لەگەڵ یەك بە زمانى پۆح و بە زمانى عاشقان، بەلام خۆ من هیچ نەگوتوووە که ئازارى تۆ بدا، من بە تەنیا گوتم، دەبى چ نیگارکێشكى خودایى، نیگارى جوانى تۆى ئاوا ئەندازيارانەى کێشابى؟»

دەستە خوشکەکەى دایکم بە دایکمی گوتبوو: «دەبى چ قەسابى ئاوا خوینى تۆى پزاندبى؟»

من لە پرمەى گریانم دا و هاوارم کرد: «هەتاو تۆ دەلێى قەسابى که ئاوا بە چەقۆى وشە خۆینم دەپزێى؟»

هەتاو بى دەنگ بوو، بى دەنگى بالى کێشا.. دواتر گوتى: «بى دەنگ دەبم، خۆ بى دەنگیش جۆریكى تره له قسه کردن».

هیشتا گوللە ساردەکە دلى گەرمى نەبپیوو، که من بەسەر هەتاو دا چریکاندم، قیزاندم، خوشک ئەو هاوارەى له خوشک قبول نەدەکرد، برا له برا و خوشک و، خوشک له برا، باوک له مندالەکانى و بە پێچەوانەشەوه، دایک و مندالەکانیش بە هەمان شێوه.. نازانم چى بوو؟! بۆچى ئەو حەقەم بە خۆم دا که هیندە دلرەقانه و ناشارستانىيانە بەسەر هەتاو دا بقیزانم که بە بەردەوامى تیشكى دەدايه ناوهوهم و جگه له وهيش به تەنیا ئامازەیهك بوو، ریگای پروناكى نیشان دەدام و هیچیتەر نا..

هەتاو گوتى: «لى نەبوردن و کینه و نەزانين له هاوکێشهى برادەرايه تى دەرکه، شتىكى رووت دەمىنى پى دەلین: تىك گەيشتن و خۆشەویستى.. بۆیه هەموو شتىكت لى قبول دەکەم چونکه هیچ کینه و نەزانين و باوهرى تۆله لەنىو هاوکێشه و تىکگەيشتن و عىشقى نیوانى ئیمە دا نییه»

دایکم گوتی: «دهتهینه "شوان" ی ئاموزات، کورپکی کاسب و باشه..»
من قیژاندم: «نالیم قهساب خراپن، بهلام من رقم له بونی خوین و تامی
خوین و پهنگی خوین دهبیتهوه.. ئیمه دوو دنیا ی لیکجیایان».

باوک بهسه راهاتهوه، خهریک بوو بمکوژی.. دایکم له ژیر دهستی
دهرهینام و گوتی: «بشمری، به پرچی سپیشتهوه بی، هه دهبی ببیت به
ژنی شوان»

گوتم: «باوکه، دهستت ماچ دهکم، من رقم له بونی خوین و پهنگی
خوین و تامی خوین دهبیتهوه»

باوکم گوتی: «خودا بوخاتری دیتنی خوین ژنی خولقاندووه، ئاخرههر
ژنیش بوو پیای له بههشت به دهرنا، بویه هه که فام دهکن خوین
دهبینن، تا هه مو مانگیك ههفتهیهك سزا بخون و بیر له ریگای راست
بکه نهوه».

من زورم لا سهیربوو، که هه تاو قبولی قیژان و فیغان و جنیوی منی
دهکرد.. به هه تاوم گوت: «بمره، بهلام جاریکی دی ئه و ناوه دووباره
مهکه رهوه..»

دایکم به دهسته خوشکه که ی خو ی گوتبوو: «به دهسته خوشکه که ی بمره،
بهلام ئه و ناوه دووباره مهکه رهوه».

هه تاو گوتی: «جا ئیمه جگه له زمانی به بهغا، هیچ زمانیکی دی
دهزانین؟ بهلام پیم بلی من چیم گوتووه؟»

گوتم: «ئه و رستهیه ی پییشوو».

پووی خو ی وهرگیژا.

هه تاو بیوچان منی ماچ دهکرد و گوتی: «باشه گیانی من باشه..
شهرتبی وشهیه که له دهوی من نهیهته دهرهوه و بی دهنگ ده بم، خو بی
دهنگیش جوړیکی تره له قسه کردن..»

هەندى جار بى دەنگى بىزارىيە.. بى دەنگى لە درامايىكى تراژىدى دەچى، ئىمە بى دەنگ بووين، كرو لال.. لە ناخەو دەمردم و دەژيامەو، دەشەوتام و فىنك دەبوومەو.. لە پەنجەرە ئەودىو تارىكەكەم دەروانى، بە تەنيا -با- و تارىكىم لى دياربوو.. حەزم دەکرد هەمدىس هەتاو ئەو ناو دەوبارە كاتەو، كىشەو گرفتىك نەبوو لە چ رستەبەك و چۆن رستەبەكى بە كاردىنى.. گرینگ ئەو بوو، دەمويست پر بە رۆحم بو خۆم و هەموو هاوپۆلە نامورادەكانم و تارىكىي ئەودىو پەنجەرە تارىكەكە بگرييم.. هەتاو هەر ماچى دەكردم، لەزەتم لە ماچەكانى دەدیت و هئور دەبوومەو و نەشمەزانی بو!

دەمويست هەتاو ئەو ديوەزمەى بى دەنگىيە برەوئىتەو، تا من هەمدىس لە پرمەى گريان بدەمەو، كەچى نەدەدوا..

من لە تەنىشت پەنجەرە ئەودىو تارىكەكە دانىشتبووم، چاوم لى بوو باوكم بە دەنگىكى بەرز تا منىش گويم لىبى بە دايكىمى دەگوت: «ئەگەر ئىرەم مېرد بە "شوان" نەكا، وەكو بەرخىك لە ناو خوئندا دەيگەوزىيم و كەولى دەكەم و دلەكەى دەدەمە پشيلەييك.»

من دەگريام هئور نەدەبوومەو، هەتاو گوتى: «بوچى دەگرى، خو من هيجم نەگوتوو؟»

من دەمويست نەئىنيەكان بدركىيم، كەچى مانەندى هاوپۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام، ترس لە هەموو شتى، ترس لە -با- و ترس لە داھاتوو..

هەتاو گوتى: «قەينا بگريە، هەندى جار گريان دلتنەنگى و ترس دەروئىتەو، بگريە ئىرەم گيان بگريە، بەلام بو خاترى ئەو هەموو جوانىيەت كە نىگار كيشىكى نەناسراو ئافەرىدەى كردوو، حەقىقەتەكانى ناخى خۆتم پى بلى.. ئەى نەمانگوت، برادەر سندوقى نەئىنى برادەرەكەيەتى؟»

من همدیس له پرمهی گریانم دایهوه، بهلام ئه و جارهیان جیاتر له ههموو جارهاکانیتر.. له دهستم بووایه خۆم دهکوشت.. گریام و له ناخهوه گریام و بیئامان و بیوچان دهگریام.

ههتاو گوتی: «بگریه، گریان کارهکهری پۆحیکه که به گهسکی فرمیسک ژان و ههسرته و کهسههر و مهراق و خهمهکان کۆدهکاتهوه و له مالی پۆحیان وهدر دینی.. بگریه، خۆشهویسته ناسکهکهی خۆم بگریه.. گریان جووتی پئی تهنافبازیکه و له سیرات دهتهپرینتهوه نزیکه کهنارهکانی فیردهوس.. ده بگریه خۆ ئیمه گوتمان، گریان بهتالکردنی گلاسی ژانهکانی پۆحه و، تژی کردنییهتی، به ئارامی و پیکهنین بگریه، چونکه گریان شیعریکه به زمانی پۆح، دهفتهریک نۆتیه له شیوهی فرمیسک، دهپرژیته سههر گۆناکان، بگریه گیانی من بگریه».

من له تهنیشت ریگا کۆتایی قفلدراوهکه پۆنیشتبوم، ههتاو منی هیور دهکردهوه و دهیگوت: «بگریی، گریان وهفای چاوه بۆ پۆح، بهلام خۆ من هیچمه نهگوتوه، پیم نالیی بۆچی هینده دهگری؟»

هیژم نهما هیندهی بگریم، فرمیسک نهما هیندهی دایبارینم و بگرییم.. توانا نهما چیتر نهینییهکان وا به پهنگخواردویی و قهتیسماوییهوه لهناو دل و گیاندا بهیلمهوه، چیتر هیژم نهما شهرابی بی دهنگی بنۆشم.. من چیدی باوهرم به پاراستنی نهینییهکان نهما، دهبوایه زووتر ئه وه نهینییهکانه بدرکییم، بهلام ههزم به گریان بوو، ئایه من ئیستا من له ههشرم، یا له عهرشی گهردها له بهرامبههر خۆشهویسته قیندار و دلرهقهکهی خۆم ئه و شاهیدیانهتان بۆ دهدهم؟

هیشتا گولله پروتهکه دلی ماسکداری منی خاپوور نهکردبوو که من به ههتاوم گوت: «ناوی نیگارکیش نههینی، چونکه دهمرم».

(نیگارکیش - پهیکهرتاش) کی بوو؟ چی بوو؟ له کوی هاتبوو؟ بۆچی هاتبوو؟ ئایه ئه و سیحر بوو یا ئهفسانه؟ بهختهوههری یا بهدبهختی؟ شهو

و تاریکی بوو یا خور و پروناکی؟ دروئیکی گهوره بوو یا راستی؟ خیر بوو یا شه؟ گوناھ بوو یا سزا؟ پیکه نین بوو یا خود گریان؟ چوزانم چی بوو! ئەوه نه بی که دههات و به نیو کچهکاندا تیپهرده بوو، سهری بهرز نه ده کردهوه، قژیکی دریژی به سهه شانهکانیدا په خشان کردبوو، سینهی ئاوه لاولوانکهیهکی زیوین و مه دالیاییکی دوو پیشکی به ملییه وه بوو، ئای خودا چهنده گران بوو ئەو نیگارکی شه؟

ئەوه چی بوو ئەو خودا وهنده هیور و ناز فرۆش و عیشوه فرۆشه؟ سینهی پانی به ماسولکه رهقهکانی له گهل ماسولکهی بازوویی و پوخساری په ربی له -با- دهچوو، دهتگوت نه سیمه و به بیمنه تی به نیو بهردهکاندا گوزهر دهکا.. هندی کتیبی له بن بالهکانی دانهنا و دههات و تیپهرده بوو.. دهتگوت درهختیکی هه میسه سهوزی نه مره و ئیمهیش سیبهری زهرد.. ئەو له رۆح دهچوو ئیمهیش له جهسته، ئەو غه جهه بوو، من و هاو پولهکانیشم خاک، له کوئ بووایه ئیمهش له ژیر پییهکانی ئەو.. ئەو باران بوو من و هاو پولهکانیشم خاک، له کوئ دابباری بووایه ئیمهیش له ژیر دلۆپهکانی ئەو.. ئەو بورکان بوو، بورکانی سوور، ئیمهیش ته مننای سهوز.. چی بوو ئەو نیگارکی شه ترسناک و بهختیار و سهه سامه؟

سیحر بوو یا ئەفسانه؟

جگه له من و هاو پولهکانم، هه موو کچهکانی تری زانکۆش دایریکت و ناراسته و خۆش خۆشیان دهویست، یان به لایه نی کهم شتیکیان له ودا دۆز بیووه و ئەو شته یان خۆشده ویست..

ئەو وهکو -با- دههات و به نیو بهردهکاندا تیپهرده بوو، ئایا ئەو زریان بوو، که ئاوا ئیمهیی درهختی هه لده وه راند؟ تیشک بوو که ئاوا رۆشنایی ده دایه دهروونمان؟

نیگاکانی روو له خاک، دهتگوت یه قینه که له خاکه وه هاتوه! پیدهچوو خاکی له ژن خۆشتر بوئی.. له وه دهچوو عاشقی قور و خاک بی نه کچه

جوانه‌کانی زانکۆ، ئەو دەهات و وه‌کو-با- به‌نیو به‌ره‌کاندا گوزهری ده‌کرد..
من له خۆم پرسى: «ده‌بى نىگار كېشى وائەندازيارانه قامك و قژ و باسك
و سینه و گرانبه‌هایی ئەوى به‌و شیوه‌یه خولقاندبى؟ ئەو نىگار كېشه كىیه؟
چىیه؟ په‌يامى چى بۆ هیناوين؟»

تابلوئى هینده نامۆى دهنه‌خشانده، ئیمه به دیاریه‌وه هه‌لده‌كورماين،
وابزانم په‌نگى تابلوئى‌كانى له په‌نگى گلینه‌كانى خوى وهرده‌گرت، كه‌س
نه‌یده‌زانى په‌نگى گلینه‌كانى چه‌ند په‌نگن! په‌ش و قاوه‌یى و برۆنزی و سه‌وز
و سوور و زهرده.. په‌نگى گلینه‌كانى وه‌كو په‌نگه‌كانى په‌لكه‌زپه‌ینه‌ى ئىتازى
دووهمى ئاسمان و ابوون.. هه‌ندى جار كه به‌يانيان ده‌هات و وه‌كو نه‌سیم
تپه‌ر ده‌بوو، ئیمه به دزیه‌وه له گلینه‌كانمان ده‌روانى و ده‌كه‌وتینه
شه‌رت‌کردن، شه‌رت‌مان ده‌کرد له‌سه‌ر هه‌له‌هینان و ئاشكرا كردنى په‌نگى
گلینه‌كانى.. هه‌بوو ده‌یگوت: «نانى نيوه‌رۆ له كافتريای كۆلیژه‌كه له‌سه‌ر من،
ئه‌گه‌ر په‌نگى گلینه‌كانى وه‌كو په‌نگى گلینه‌ى كۆتر وانه‌بوون!»

یه‌كێكى تر ده‌یگوت: «له‌سه‌ر ملوانكه‌یه‌كى زپه‌ر مه‌رج ده‌كه‌م، ئه‌گه‌ر
په‌نگى گلینه‌كانى وه‌كو په‌نگى گلینه‌كانى ئاسك وانه‌بوون..»

من ده‌مگوت: «ناتوانم مه‌رج بكه‌م، چونكه ناشیم و ناتوانم ده‌ست‌نیشانى
په‌نگى گلینه‌كانى بكه‌م»

هه‌تاو گوتى: «هه‌ندى په‌نگ هه‌ن هینده‌ى له په‌نگى سىحر نزیکن،
ئه‌وه‌نده له په‌نگه‌كانى خودى په‌نگ نزیك نین..»

من گوتم: «كه‌وابى چاوه‌كانى سىحر.. سىحرىكى ئه‌به‌دى، په‌رن له
په‌نه‌ان و ئاینده، كه‌س ناتوانى خويندنه‌وه‌یان بۆ بكا!»

هه‌تاو گوتى: «ئه‌به‌دیته، درۆیىكى پیکه‌نيناوییه و له غیابى راستییه
نه‌گۆر‌دراوه‌كان سه‌ره‌لده‌دا!»

جار نا جارێ كه به‌يانيان وه‌كو شنه‌ى سه‌حه‌ر ده‌هات و تپه‌ر ده‌بوو،
ئیمه‌یش، من و هاو‌پۆله مه‌راق‌داره‌كانم له چاوه‌كانیمان ده‌روانى، سپیاتی

چاوهكانى سوور سوور هه لگه پابوون.. ئاي ئاسمان كه بهو سوور اتىيه وه
هيندهى تر جوانتر ده بوون چاوهكانى..!

ئهو دارستان و پووبار بوو يا ئورفيوس؟ هه موومان ده مانپرسى بوچى
هينده خاكي خوڤش دهوئى؟ ئايا ئهو دهيزانى و يه قين بوو كه ئهو له قوردا
خولقاوه؟ سه رمه ستىكى مه غرور و شيت بوو، يا خود عاقلئىكى خودايى كه
له كچهكانى نه ده پوانى؟ ئاي خودا، چهند گران بوو شيكار كردنى ئهو
هه موو گريمانه و هاو كيشانه؟

هيشتا گولله هه ورينه كه به دلى سامالدا تىپه پ نه ببوو، كه هه تاو
فرميسكه كانمى ده سرييه وه و منيش په نهان و نهينيه كانى ناخى خووم
بو هه لده پشنت..

من گوتم: «ئهو دههات و وهكو -با- تىپه پ ده بوو، من و هاو پوله
هيقيداره كانيشم بهرد بووين.. ئهو خاكي له ئيمه خوڤشتر دهويست.. كى
نالئى ئهو دهيزانى و يه قين بوو، كه ئهو له خاكه وه خولقاوه؟»

جار نا جارى پيشهنگايئى ده كرده وه، تابلو و په يكه رهكانى به دار و
ديوار و درخت و ئاسمان و عهرد هه لده واسين.. ئهو رهنگانهى
نيگار كيشه كه به كارى دههينان، رهنگى گلينه و ناخى خوئى بوون، هه موو
تابلو و په يكه رهكانى سه رنج راكيش بوون..

(تابلوى مانگى كيشابوو، له جل و بهرگى "گهده" يئىكى برسيدا.. له جياتى
نان، پيوستى به نيكار كيشيك بوو).. (تابلوى دهنگى گريانى كيشابوو)..
(تابلوى بونى بخوورى كيشابوو).. (تابلوى خوړيئى موحه جه بهى
كيشابوو).. (تابلوى له رينه وهى پيكه نينى له باوه شى گرياندا كيشابوو)..
(تابلوى "پووتى" كيشابوو جل و بهرگى له بهردابوو).. (تابلوى ژيانى
كيشابوو كاتى له بهر مردن رادهكا).. (تابلوى گورانئى كيشابوو كاتى بو
عاشقئى سهر كيش خوئى دهچرى).. (تابلوى په پوله يه كى كيشابوو، له
پوژى خو شهويستى جيهانيدا به پووتى شينى ده كرد).. (تابلوى بهر خيئى

كيشابوو له كاتى سه ربړيندا دهگريا).. (گولټيكي كويړى دروست كړدبوو، له تهلەفزيون سەيرى سەماى په پووله يه كى بى بآلى دهكرد).. (تابلووى دهنكى ليدانى كيشابوو).. (تابلووى خيانه تى كيشابوو، كراسيكي سوورى پوښيبوو).. (تابلووى هه تاوى كيشابوو له كاتى تاريكيدا).. (تابلووى به فرى دروست كړدبوو، حىجابى له سەر بوو، ته نووره يه كى فش و كراسيكي به رينى له به ردا بوو).. (مامزيكي دروست كړدبوو، راوى پلنگيكي دهنه و دهيوست دهسته موى بكا).. (وينه ي به به غاييكي كړدبوو، به بى دللى له نيو خوينى خويدا گه وزابوو).. (قوله ره شيكي دروست كړدبوو، وزه ي كاره بايى له نيو جهسته يدا هاتو چوى دهكرد).. (تابلووى -با- كيشابوو، به نيو به رده كاندا رپت ده بوو).. (وينه ي گورگيكي كيشابوو، نوته كانى "سوئاته ي تريفه و سه مفوئى ي چاره نووس" ي داده نا و جگه ره ي ده كيشا) هه موو تابلوكانى پر بوون له پرسىار، به لام له هه موو تابلوكانى سه ير تر ئه و تابلويه بوو (گولله يه كى رهش ديټ و به دلټيكي سپيدا رپت ده بى و، مه سيح مات و مه لووله، به ناخوشحالى و سه رسورپماوييه وه له خاچدراوه).. تابلوييكي ترى دروست كړدبوو له ژيره وه ناو نيشانى تابلوكه ئاوا نووسرابوو (سيويكي موحه جه به، به پروتى).. كه من به رامبه ر ئه و تابلويه وه ستام، ته واو تيگه يشتم.. به لى، وينه ي منى به پروتى كيشابوو، من بووم، به لى سه د در سه د من بووم به پروتى، ئيدى گومانم نه ما.. وهكو چوله كه ييك له خو شيدا هه لده په ريم.. وهكو سه رما و زريان هه لده له رزيم.. من بووم.. ئيدى پيډه كه نين له ناخمد ا چروى كرد.. ده تگوت وام له ژير باران و تاقي به خته وه ريدا، سه ما ده كه م.. لووت و چاو و ران و مەمك و به له ك و ليو و بزه و فرميسك و ئه وديو په نجه ره تاريكه كه و ريگا كوئايى قفلدراوه كه و هه موو ورده كار ييه كانى له و تابلويه دا نه خشاند بوونى من بووم، يا به شيكي ژيانى من بوون.. هه موو شته كانى به پروتى نه خشاند بوو، (نووح به پروتى به دواى لافاودا ده گه را).. (په پووله يه ك به پروتى په يمان نامه كى خوى له گه ل گولدا ده شكاند).. منى به پروتى نه خشاند بوو، خو من هيشتا ئه و شوئى نانه ي

خۆم ئاوا بە پروتی نەدیتبوو، کە ئەو ھێندە وردبێنانه وینەى كیشابوون!

هەتاو گوتى: «ئیرەم گیان ئاگادارە، پیاو ئاژەلە و ژنیش پووەك»

بوچی لەنیو ئەو ھەموو ھاوپۆلە بەشکاو و، مەراقدارەم وینەى منى كیشابوو؟ ئاخىر من چىم کردبوو تا نىگار كیشك بێت و ئاوا عارى عارى بە رەنگە سىحراو پىھەکانى بمرەوشىنى؟ کە زیاتر و زیاتر پووو قوولایی تەماشای و، تەئەمولکردن لەو تابلۆ و پەیکەرەنە چووم، ھەموو تابلۆ و پەیکەرەکانى ئەو نىگار كیشە یەكی لە ئەندامانى جەستەى منى تیا بوو، دەمى منى لە شوینی دەنووكى كۆترىك دانابوو، چاوانى منى لە شوینی چاوەکانى بازىكى دامیاری کەنداوى دانابوو.. پشیلە یەكی کردبوو دوو مەمكى قىتى بە سىنە یەو نوساندبوو، مەمكەکانى ھىمن بوون، نەك ھى ھى ھىچ كچىكى تر.. منى لە بەفر دروست کردبوو، بە دیار ئاگرىكەو خۆم گەرم دەکردەو.. جەستەى سەگىكى لە برۆنز دروست کردبوو، دوو كەللە سەرى ھەبوو، یەكیكىان من بووم و ئەو پتر خۆى، یەكترىان ماچ دەکرد.. ئای كە ھەستىكى جوانى لا خولقاندەم ئەو پەیکەرە!!

ئەى خودا چى بوو ئەو نىگار كیش و پەیکەر تاشەى كە بە قامكە بلوورىنىیەکانى، كە بە دەستە زىرىنەکانى، كە بە رەنگى گلینەى چاوەکانى، كە بە سىنەى پان و ماسولكە رەق و گىانرپىنە رەکانى، ھىرشى ھىنا یە سەر ھەرىمى ھىلاك و ترسنوكى پۆم.. ئەو بە ھەریە بە ناو نىشان و بى ولات و بى ئاسمانە چى بووكە تۆ بەو قژ درىژە غەجەرىیە گرانبەھا و ئىستە تىكە یەت دابوو؟

من و ھاوپۆلە مەراقدارەكانم بوى دەمردىن و، ئەو پش لە ھەموو تابلۆ و پەیکەرەكانىدا، ئەندامىكى جەستەى منى دەخولقاند..

من دەگریام و ھەر دەگریام و بەردەوام دەگریام.. ھەتاو فرمىسكەکانى منى دەسپىیەو و دەستى لەسەر شانەكانم دانابوو.. لە گلینەكانى پوانى و بە خەفە تىكەو گوتى: «كەوابى یەكترىتان خۆش دەوى؟»

هیشتا گولله ره شه که دلی سپیمی نه پیکابوو، که به هه تاوم گوت: «نهک
هه ر خو شم دهوی، به لکو بوی دهمرم.. نا نا مردن نا.. شتیک داوی مردن..
هه موو چریکه یی جاری بوی دهمرم.. په یمانیشم به خوم داوه، هه موو
فه رمانه کانی به بی بیرکردنه وه جیبه جی بکه م.»
زور زور گریام و هه ر گریام و تا له نکاوینکدا به دم گریانه وه هه تاوم
جیپه شت..

جار نا جاری پیشه نگاییکی ده کرده وه، بالنده کانی به ئەندامانی له شی
من ده رازانده وه، منی ده کرده کوکوختی و خو شی ده کرده کیسه ل..
کیسه له که هیور هیور به ره وه کوکوختیبه که ریگای ده گرت به..
کیسه له که ئاورپیکی له کوکوختیبه که ده دایه وه و بزیه کی خوینینی بو
ده کرد...

گویم لی بوو باو کم به دایکی ده گوت: «دهیده مه: "شوان" ی برا زام، بو
قه ساب چییان نیبه که کهسانی دی هه یانبی؟ دواتر هه میشه بیگانه وه کو
کیسه ل وان و خزمیش وه کو بان».

من له په نای ده رگا بچوو که که دا، که له درزه که یدا به ته نیا تاریکیم
ده دیت، روئیشتبووم و ده گریام، هه ر ده گریام و هه ر ده گریام و نیگار کی شه
خو شه ویسته که ی منیش نه ده هات..
نیگار کی شه قه ره جه که ی منیش نه ده هات..

چاوه کانم شل شل ببوون له ته ماشا کردنی تاریکی ئه و دیو په نچه ره
تاریکه که، له رامان و ته ماشا کردنی قفله کانی ریگا قفل دراوه که، له
هه تاوم ده پروانی که چی به ته نیا سووراتی ئاسمانم لی دیار بوو.. هه ر
چاوه پروانی گولیکی شین بووم بگات، چاوه پروانی فریشته یه کی سهوز بووم
بگات، چاوه پروانی قه ره جیک بووم نامه یه کم به خه تی ئەفسانه بو بینی
که چی هه ر نه هات.. شته کان نه ده گه یشتن، ئایه چاره نووس بوو ریگای
نه گه یشتنی شته کانی لی گرتبووم؟ هه ر چاوه پروان و چاوه پروان بووم،

كەچى خۇشەويستە غەجەرىيەكەى من نەدەھات و نەدەھات...!!
جار نا جارى بەر لەوھى گوللە پەشەكە دلى سېم لەت لەت بكا، ئەو
پېشەنگايىكى دەكردەو، منى دەكردە خوړى و لەسەر بەردىك دانىشتىووم..
دەيان دولفين يارىيان بۇ نىمايش دەكردم، گەمەپەكى جوان و بېباكانەيان
بۇ دەكردم دولفېنەكان.. دوو بالى لە جەستەى من دەرواند، سېى سېى
دەچومەو و بەرەو ئاسمان ھەلدەفېرېم و ھەلدەكشام.. كەس نەيدەزانى بۇ
كوئى ھەلدەفېرېم؟

ئەو دەھات و وەكو -با- بەنىوانى من و ھاوپۆلە پۇج برىندارەكانم
تېپەر دەبوو.. چاوەكانى لەسەر خاكدا ھەلنەدەگرت.. دەتگوت دەزانى و
يەقىنە كە ئەو لە خاكەو ھاتوو!

چاوم لى بوو، باوكم بەدايكمى دەگوت: «دەيدەمە "شوان"ى برازام، خۇ
ئەگەر رازىش نەبى، سەرى سفر دەكەم و گوچكە و لووتى دەبېرم و لە ناو
قەفەزىكى دادەنېم، بۇ ئەوھى خەلك بېنە سەيرانى..»

ھەتاو دەيگوت: «وا مەزانە ئەوانەى سۆزانىنە و لەشى خويان لە
سۆزانيخانەكاندا دەفروشن، كەسانى بى پەوشت بن.. چونكە لە پشت ھەر
ئاكامىك دنيايى ھۆكار ھەن..»

من دەگرىام و ھەتاو دەيگوت: «پېشكەيەك دەتوانى سەرۇكىك توورە بكا
و جەنگىك دروست بكا»

من ھەر دەگرىام و ھەر دەگرىام و نىگار كېشە غەجەرىيەكەى منىش
ھەرگىز نىگاكانى لەسەر ەرد بەرەو لاي من وەرنەدەچەرخاند.. ئەو
دەھات و وەكو -با-ى پايزان بە نيو گەلاكاندا گوزەرى دەكرد.. وەكو
وەرىن دەھات و بەسەر زەمىنىكى پايزىدا گوزەرى دەكرد..

منىش لە دەورەو ھۆن ھۆن پۇندكى خوئىنېم ھەلدەو ھەلدەو.. ئەو بۇچى
منى بۇ تابلۇكانى خۇى ھەلبۇزاردبوو؟ بۇچى وئىنەى ھەيا و شەرەف و
نامووسى منى ئاوا كىشابوو؟ بۇچى منى ئاوا لە نيو برونزدا پرووت
كردبوو؟

خۆ من هیچم نەکردبوو ئاسمان، تا ئەو نیگارکێشه ڕۆشناییهکانی
ئەودوو پەنجەرە تاریکهکهەم نیشان بدا..؟

وینەئە منی لەسەر دار و بەرد و دیوار و بنمیچ و گۆل و درکیشدا
کێشابوو.. جا ئەو نیگارکێشه شێتە وینەئە منی لەسەر چ شتی نەکێشابوو؟
هێشتا گوللە ڕەشەکه دلی گەرمی نەبڕیبوو که یاخەئە ئەو نیگارکێشم
گرت و بە توورەبێکەو بەسەریمدا قیزاندا، هاواری کرد: «عەیب نییه
پیاویکی کهمبەهای وەکو تۆ، ڕەسمی گرانبەهای وەکو من بە ڕووتی
بکێشی؟ دیارە تۆ ڕەوشتیکی زۆر نزمەت هەیه که بەرامبەر یهکیکی ڕەوشت
بەرزێ وەکو من بێ ئەدەبی دەنوینی؟ بۆچی ڕیزی مروۆقی بەرامبەرت
ناگری؟ نایا تۆ پرسییوتە که ڕیگات پێدەدەم وینەئە من ئاوا بە ڕووتی
بکێشیت؟»

ئەو نیگارکێشه دەتگوت کورە تاقانەکهی خوداوەند، وەکو نوور
دەدرەوشایهوه، دەتگوت لە خاچی دەدەن هێندە بە ناخۆشچالاییهوه
وەستاوو.. هێور هێور بوو، هیچ وەلامیکی نەدامهوه.. نازانم بۆچی هەر
لێشی نەروانیم!

من دەگریام و دەدوام، ئەو لە خاکی دەروانی، من هاوارم کرد: «تۆ
ئازەلێت و منیش ڕووهک» ئەو هەر لە خاکی دەروانی، من دەگریام و بە
دەستی چهپەم یاخەئە کراسهکهیم گرتبوو، بەدەم گریانەوه گوتم: «نیازت
وایه بمخۆیت، دەتەوی ئەناوم بەری، دەخوازیت لە ڕهگهوه هەلم تەکینیت؟»
ئەو هەر و هەر لە خاکی دەروانی.. من دەگریام و خەریک بوو شێت
دەبووم و نەشمدەزانی چیم داوايه!!

ئەو لە خاکی دەروانی، من هەتا هیزم هەبوو زللهبێکم بە دەستی
راستەم لە بناگوویی چهپەئە دا.. ئەو ڕوومهتی راستەشی هینا و هێشتایش
هەر لە خاکی دەروانی، من بە دەستی چهپەم زللهیهکی ترم لە بناگوویی
راستەئە دا، ئەو هێشتا هەر لە خاکی دەروانی.. دەمویست بیکوژم،

لهتوپهتی بکه م و خوینه که ی بخوم، ئایه من جهلاد بووم؟ یانیش هزم دهکرد ببیته خوین و به نیو جهسته مدا پیاسه بکا؟ یانیش ئه وه ته یه من که رویشکیکی دهسه موبووم، به پیسته وه له نیو دهوی ماریکی هیور؟ ئی خو من نهمده زانی چیم و چیم داوایه!

نازانم بوچی نه ده دوا! ویستم زلله یه کی تری لی بدهم، که چی هه تا هیزی هه بوو زلله یه کی لی دام و بهرچاوم، وه کو تاریکی ئه ویدیو په نجه ره تاریکه که تاریک داهات و حیجابه که م فری و له پرمه ی گریانم دا. ئه و هیشتا هه ره له خاکی دهروانی، من نهمده زانی ده بی چی بکه م!

ماندوو بووم، زور زوریش ماندوو، باو کم گوتی: «جاریکی دی به پرچی به ره لاله و بتبینم له نیو باخچه که دا ده رس بخوینی، گولله یه کی تاریکت لی ده دم، تا دلی پروناکت له ت له ت بکا و چیدی به چاوی خو ت، شینی ئاسمان و تاریکی ئه ویدیو په نجه ره تاریکه که نه بینیه وه».

من ده گریام و نهمده زانی ده بی چی بکه م! هیور بووم وه وه وه کو پشیله بیکی خه والو خو م له ئامیزی نیگار کیشه که دا دوزیه وه.. ئه و منی هه لگوشی.. وه ک چون ستیان ه که م دوا ی شورین هه لده گوشم ئاوا هه لیگوشیم.. تینه ده که یه شتم ده یویست چیم به سه ر بیئی؟!

دهتگوت چوله که یه که وه ده یه وی دنکه گوله بهر پژه یه که به دنوو که کانی بقرتیتی.. هینده ی زیاتر له ئامیزی خویدا گریی ده دام، من هینده ی تر ده کرامه وه.. له ویدیو په نجه ره تاریکه که تیشکیک ده رکه وت.. من نهمده زانی ده یویست چیم به سه ر بیئی!

دایکم گوتی: «باوکت دوزمنی مروقه کراوه کانه، ئه وانه ی به دزیه وه خو یان له باوه شی غه ربیان ده که نه وه».

من له باوه شی نیگار کیشه خو شه ویسته که ی خو م کرا بووم وه، خه ریک بو له خو شحالیدا ده سو تام، ده خنکام، ماچی ده کردم و بیوچان ماچی ده کردم.. من ده گریام لیوه کانیم هه لده مژی، بیوچان ماچیم ده کردم.. چی

بوون ئەو ليوه شيرينانهى خودايه؟ سىحر يا ئەفسانه؟ ئايا شەراب بوون
كە منتان ئاوا سەرخۆش كەردبوو؟ من دەگريام و سووراتى ليوهكانيم
هەلەدمەژى.. توند توند بە قامك و نينۆكە دريژەكانم مەمكەكانم
تۆكەدەقوياندهوه، ئايا من پشيله بووم؟

باوكم تاكە نەعلەيىكى لە پشيله خرىنەكە گرت و هاوارى كرد: «ژن و
پشيله لەيهەك دەچن»

هەيشتا گولە رەشەكە دلى سپىمى زويىل زويىل نەكەردبوو، كە
نيگار كيشەكەى من، منى برده ناو ستۆديو تايپەتايپەكەى خوى و، بە
بەدەنگى لىمى روانى و دەستىيى كرد بە كار كردن..

من كراسە بەرىنەكەم فرى دا و بە پانتۆلىكى رەشى مۆديرن و فانيله
عەلاگە رەشەكەم لەسەر قەنەفەكەى بەرامبەرى راکشام و دەستم كرد بە
زەردەخەنە.. لە روخسارى وردبوومەوه، لە دەست و پەنجەكانى، لە گلپنە
رەنگاورەنگەكانى، وینەى خۆم لەناو ئەودا دەدیت، ئايە ئەو كاتە
ئاوینەى ژيانى من بوو؟

دايكم لەسەر قەنەفەكە بەرامبەر بە باوكم بە زەردەخەنە كەردنۆكەوه
راكشا و، لە دەستى خوينىن و پۆشاكى خوينىنى باوكمى روانى.. باوكم
دەستى دايە تاكە پىلاويكى خوينىن و ئاراستەى دايكمى كرد و گوتى:
«ئەگەر ژنىك، تەنيا جارنكيش بە زەردەخەنەوه لەسەر قەنەفەيهەك بەرانبەر
بە پياويك راکشى، ئەوا فير دەبى بەبى منەتى لە ژير هەموو پياوهكانى
تريش راکشى»

هەتاو گوتى: «پياو وا هەست دەكەن كە بە تەنيا ژن لە پياو لە دايك
دەبى، زوو زوو لە يادىان دەچى كە ئەوانيش لە ژن لە دايك دەبن!»

من هەيشتا هەر لەسەر قەنەفەكە راکشابووم، نىگار كيشە خوشەويستەكەى
منيش، هەر بە هيوورى كارى خوى دەكرد، جگەرەى دەكيشا و بى
بىركردنەوه كارى خوى دەكرد.. هەستا، بتلە وئسكويهەكەى كەردەوه و دوو

گلاسه‌که‌ی نیوه تزی کرد.. دوو پارچه به‌فری تیّ کردن و گلاسیکی دایه
دهستی من..

من له گلاسه‌که‌ی نیوه دهستم دهروانی که هاته‌وه بیرم له‌بهر باوکم زور
رکم له خواردنه‌وه‌ی ده‌بووه، شه‌وانه که به سه‌رخو‌شی ده‌هاته‌وه مال،
گوله‌کانی هیوری مائی ده‌هراند، گلاسه‌کانی کامه‌رانی ده‌شکاند،
ده‌ریاچه‌ی به‌خته‌وه‌ری ده‌وشکاند.. شه‌وانه که به سه‌رخو‌شی ده‌گه‌رایه‌وه مال
ئامیی و هیوری و به‌خته‌وه‌ری مائی لیّ تیّک ده‌داین.. خوئه‌گه‌ر
نه‌یتوانیبووایه شهر به من به دایکم به فیرده‌وس بفروشی، ئه‌وا ده‌که‌ته
جنیودانیکی هه‌ره‌مه‌کی و شهری به خو‌یی و به خوداوه‌ند ده‌فرۆشت.. به
شتیکی بچووک هه‌له‌چوو، گومانی له هه‌موو شتیّ دروست ده‌کرد، گومانی
له کردنه‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌ی سه‌ریان ده‌کرد که -با- جیره جیری پی‌ده‌کرد،
گومانی له په‌نجه‌ره کراوه‌که‌ی من ده‌کرد که -با- ئاوه‌لای کرد بوو،
گومانی له گه‌رمیی -ئاو- ده‌کرد له ماله‌که، گومانی له دل‌خو‌شیی و
هیوری و هه‌سانه‌وه‌ی ئیمه‌یش ده‌کرد.. گومانی له هه‌موو شتیّ ده‌کرد،
ده‌بویست هه‌ر چۆن و به چ شیوازیکی بیّ ناخی خو‌ی قالا بکا.. ئایه ئیمه
شوشه بووین به شکاندنمان دل‌ی ئه‌ومان ئارام ده‌کرده‌وه؟ که له پرته و بۆله
بۆل ده‌بووه، په‌لاماری به‌رماله سووره‌که‌ی ده‌دا و ده‌سته‌کانی ده‌خسته
بناگو‌ییه‌کانی و ده‌یگوت: «نیه‌تم هه‌یه چوار رکه‌عت نو‌یژ ده‌که‌م.. ئاخر
خودای گه‌وره، ئه‌گه‌ر منت بۆ ئه‌وه هه‌موو گومان و عه‌زابه دروست کردیه،
هه‌ر دروستت نه‌کردبووام باشت‌ر بوو، بسم الله الرحمن الرحيم..».

دایکم ده‌یگوت: «قور به‌سه‌رت، نه‌ده‌زانی قیبله له کامه لایه و، نه‌ده‌شزانی
نو‌یژی چ کاتیکی ده‌که‌ی.. ئه‌ی هه‌ش به سه‌رت پیاوه سه‌رخو‌شه‌که».

باوکم وازی له نو‌یژکردن ده‌هینا و به تووره‌پیکه‌وه که هه‌ر له بورکان
ده‌چوو، ووشه‌کانی به‌په‌زه‌وه لیّک جیاکان په‌رش ده‌بوون، بی‌گومان
سه‌رخو‌شییان پیوه دیار بوو، ده‌یگوت: «بۆ نایه‌ی فی‌رم بکه‌ی رووم له
کامه لا بکه‌م؟ من ده‌زانم خودا له هه‌موو شو‌ینیک و له هه‌موو کاتیکی و له

سەرۆوی ھەموو کاتیڭ و لە سەرۆوی ھەموو شوێنیکیشدا وجودی ھەیە.. دواتر بۆچی پێویستە من ناوی "کاتی نوێژکردن" بەیڤم، قابیلە ئەو خودایە گەورەییە نەزانی کە من نوێژی چ کاتیڭ دەکەم؟ ھەزیش ناکەم جارێکیتر ناوی سەرخۆشی بەیڤم، چونکە نوێژ بە رێگای خۆیی و سەرخۆشیش بە رێگای خۆی..»

ھەتاو گوتی: «باوەر ناکەم شتیکی ئالۆزتر ھەبێ لە مێشکی مروڤ!»
من گلاسە ویسکییەکەم لە دەستی نیگارکێشە خۆشەویستەکەم خۆم وەرگرت و ئەویش ھێشتا ھەر لە تابلۆکە و خاکی دەپوانی.. من نەدەویڤام بخۆمەو، باوکم دەھاتەو ھەو یاد.. بەلام بۆچی نەخۆمەو؟
خۆ من تازە ھەر ھی ئەوم.. ئالای سپیم لە ژێر گەردوگۆلی بن پێی ئەسپی گلێنەکانی ئەو دا ھەلکردبوو..

ئەو لە ناو کارکردنیکی بەردەوام دا بوو، دەتگوت لە جەنگی گەورەدا، جگەرە دەکێشا و قوم قوم ویسکی دەخواردو و بە وردیش خەریکی کەم کردنی تابلۆکە بوو..

باوکم بە دایکمی گوت: «ئەگەر کچیک ئالای سپی، بە رێگایێکی نا شەری بۆ کورپیک ھەلکا، ھەق وایە وەک بەرخیک لە نیو باعە باع و فرمیسک و خوینی دایدا بیگەوزینن»..

ھەتاو گوتی: «مروڤ دەتوانن گۆشتی یەکتەریش بخۆن، لە ھەموو درێندەکان درێندەترن، چونکە لەگەڵ ئەوێ کە لە چەمکی درێندەیش تێدەگەن، کەچی ناتوانن دەستی لی ھەلگرن»..

نیگارکێشەکە ھەر بە بێدەنگی کاری خۆی دەکرد، کە من گلاسە خالییەکانم بە ویسکی تژی کردو و، مەست بووم.. تا ئەو دەمە نەمدەزانی "مەستبوون" تیشکیکە لە پینا و رۆشەنکردنی تاریکی دونیای ئەو دیو پەنجەرە تاریکەکە.. نەمدەزانی "مەستبوون" کلیکی کردنەو ھەو رێگا قفلداراوەکانە و، نەمدەزانی "مەستبوون" ھەقیقەتە و "ئاگایش" درۆ!

به ههتاوم گوت: «مهستیي” پرديکه له نيوانی ژيان و مهرگ..»
ههتاو گوتی: «مهستیي” و ”ژيان” ههردووکیان کورتن، ”نامورادی” و
”مهرگ” ههردووکیان دريژن»

من مهست بووم و چوومه پشت نيگارکيشهکه و به وردی له تابلوکهم
روانی، (لهناو ههورددا کورسييکی کريستالی دانرا بوو، شيوهی
عهنکهبووتی دهدا.. من لهسه کورسييهکه دانيشتبووم و شاهيديم دهدا..
گورگيک له تهنيشتم وهستا بوو، سينهی پر بوو له مەمکی مروّف) خەريک
بوو ههندي فريشتهی به رووتی له چواردهورهمان دهنهخشاند..

له دهستی من دا نهبوو، باسکه سپی و پروتهکانم خسته سه شانهکانی و،
که وتمه ماچکردنی لاملی.. نه رمایی گويچکهکانيم به ليوهکانم دهگهست..
ماچم دهکرد و دهگريام.. خو من نه مدهزانی چی دهکهم و دهبی چی بکهم؟
ئایه من بوچی دهگريام؟

مه مکهکانم به پشتی بههیزی نووساندهبوو، ماچم دهکرد و دهگريام..
ئەویش هەر به هیوری و ئاراميهوه به بی ئەوهی لیم پروانی، وینهی
فريشتهکانی چواردهوری کورسييهکهی تهواو دهکرد..

ههتاو دهیگوت: «زور جار هونهر، هونهرمه ند دهگهیه نيته ئورگازموزی
بالا..»

من مهست و تووره و بيئوقره بووم و دهگريام و نه مدهزانی چيم داوايه!
نه مدهزانی بوچی دهگريم!

دهستم دایه قووتییک رهنگی سهوز و به جاریک هه موویم پيدا کرد.. ئەو به
هیوری پوخساری خوئی سرپیهوه و هیشتایش هه وینهی فريشته
پروتهکانی دهکيشا.. من مهست و تووره و بيئوقره بووم و دهگريام، دهستم
دایه قووتییک رهنگی زهره و به جاریک هه موویم پيدا کرد.. ئەو به هیوری
پوخساری خوئی سرپیهوه و هیشتایش هه وینهی فريشته پروتهکانی
دهکيشا.. دهستم دایه قووتییک رهنگی سپی و قووتییک رهنگی سوور و به

جاریك ھەموویم پیداکرد.. ئەو بە ھیوری روخساری خۆی سۈپپەو ھە و ھیشتایش ھەر وینەى فریشتە پروتەکانى دەكیشا.. من مەست و توورە و بیئۆقرە بووم و دەگریام، دەگریام و نەمدەزانى چیم داوايه! نەمدەزانى بۆچی دەگریام!

ھەتاو گوتى: «كاتیک دەروونی مروّف پردەبى و ناتوانى خالیى بکا، ناچار دەبى شتە پرەکانى دەروەى خۆى بەتال بکا».

من قووتیك رەنگى سپیم پیداکرد، "ئەو" نەبزوا.. قووتیك رەنگى كەسك پیداکرد نەبزوا "ئەو" كە قووتیك رەنگى زەردم پیداکرد "ئەو" ھەر نەبزوا.. قووتیك رەنگى سوورم پیداکرد، "ئەو" زەردەخەنەییەكى كرد.. كەچی ھیشتایش ھەر دەدوا.. ئایا بۆچی نەدەدوا؟ ئەو بیئەنگیە چى بوو؟ ئەى ئەو ھەموو ھیمنیە؟ ئایا ئەو دەریاییكى مەنگ و مەست و پر لە مەست بوو، یاخود نھینییك كە کرانەوہى ئاسان نەبى؟

من قووتیك رەنگى سوورم پیداکرد و ئەو زەردەخەنەییەكى كرد.. تابلووى پرروشك پرروشكى سوورى بەرکەوتیوو.. دیار بوو ئاوا تابلوکەى پى جوانتریوو.. ئاورپىكى دایەو ھە و لە گلینە مەستەکانى روانى.. من گلاسى قالام نیو ھە تژی کردەو بە "گرانس" .. ئایە من حۆرى بووم، لە كەناریكى رووبارى بەھەشت وئسكیم بۆ نیگارکیشیکى ئاسمانى دەھینا؟ من گلاسەكەم دایە دەستی، گلاسەكە كەوت و شكا.. ئەو پروتى كردمەوہ.. پروت پروت.. یەكەمین جارم بوو لە ژیان، كە ئاوا لە ئاوینەى جەستەى پروتى یەكیکى تر وینەى جەستەى خۆم بە پروتى ببینم..

ھەتاو گوتى: «پروت بوونەو ھە شیعریكە، لە میژووی مروقاہەتى دەدوى» باوكم گوتى: «پروت بوونەو ھە، واتە: دەرچوون لە پىستى ئەخلاق و چوونە نیو جەستەى ریسوايون.. بۆیە كاتى كە دەمرین، بە پروتى لە ژیر خاكمان دەئاخنن، تا خودا بەزەبى بە پروتى و رەجالى ئیمە بیئەوہ.. بۆیە بە پروتى لە ژیر خاكمان دەننن تاكو بەزەبى پیمان بیئەو ھە و بزانی كە ئیمەى مروّف ھەمیشە بوونەو ھەرى ریسواين».

دهتگوت حوسینه و دهیانهوی سهری به ناخوشحالییهوه له جهستهی
جیا بکهنهوه.. بهرخهکه ههر دهگریا و دهینالاند..

”شوان“ چهقۆ تیزهکهی به گهرووی داهینا و خووی و بهرخهکهی لهنیو
خویندا گهوزاند... سهری بهرخهکه کهوته لاییک و جهستهشی لاییکی تر..
چاوم لی بوو، چاوهکانی کهلله سهری هیشتا فرمیسیان ههدهوهراند و
گلهییان دهکرد.. جهستهی بهرخهکه دهیباعاند.. رۆحیشی له شینگی بی
وینهدا له خووی دها.. ئایه عاشورا بوو؟

شوان کهوته برینی پییهکانی بهرخهکه و، دهستی کرد به -فوو-
تیکردنی و، بالۆنیک پری کرد له ههواوی خوینینی سییهکانی.. چهقۆییکی
به زگی داهینا و بهرخهکه کهوتهوه شیوه ئاساییهکهی، بهلام به زگیکی
ههلهزراوهوه.. خو هیشتا رۆحیشی به تهواوی دهرنهچوو بوو، که شوان
دهستی کرد به کهولکردنی..

ههتاو گوتی: «ئهوهی بتوانی سهری میروولهیهک ببری، دهتوانی
مرویش وهکو بهرخ کهول بکا». شوان سهههتا دلی بهرخهکهی دهرهینا و
هاویشتی بهردهم پشیلکه.. من هاوارم کرد: «هی من ههزم له دل..
ههزم له دلی ههموو ئهوانهیه که چاره نووسیان له دهستی خویندا نییه،
بوچی دهیدهنه پشیلکه؟»

شوان گوتی: «مامه گیان، شتی وا سههیرت دیتییه، ئهوه بهرخه دلی پیوه
نه بوو!»

باوکم گوتی: «کورم گرینگ ئهوهیه ئیسکهکانی باش بشکینیت و،
نهرمکهکهی بکهپته قیمه»

ههتاو گوتی: «دلی ژن به چاویلکهی پیاو وهکو دلی بهرخ وایه.»
باوکم به دهنگیکی بهرز، ههتا منیش گویم لی بی به دایکمی دهگوت:
«ئیرهه دههینه ئهوه کورپه ئازا و چهلهنگه، ههتا ههتایه دههستهوه، لی
بروانه چۆن ئهوه ئیسک و پرپوسکانه ورد و خاش دهکا..»

من بی وچان و بی پشوو دهگریام و کر نهدهبوومهوه، نیگارکیشهکه
ماچیکی له لیوهکانم کرد و گوتی: «هزمه جاریکی تریش بیی، تا لهناو
رهنگی خوینت بگهوزینم و مهکهکانت بهو سوورایییه رهنگریژ بکه م و
-ئاو- یان برهم...»

من دهگریام و کر نهدهبوومهوه.. دهگریام له خوینی خوئدا گهوزا بووم..
« خو ئه و بهرخه بهستهزمانه هیچی نهکردبوو، له خوینی دلّی خوینان
گهوزاند! لهت و پهتیاں کرد و سارد ساردیان هه لگه پاناند.. دهتگوت هه رگیز
رؤحی له بهر دا نه بووه!»

هه تاو دهیگوت: «که مروقیش مرد، وهکو بهرخ ده بیته چهند پارچه
گوشتیکی سارد، جاروبار زیندوووهکان لهناو قاپی بیرهوه ریدا دهیخون.»
من دهگریام و باوکم به دایکمی دهگوت: «خودا له پیناوی شوان ئیره می
به ئیمه به خشیوه»

هیشتا گولله تیژه که دلّی لووسمی کهور نهکردبوو، که له ستودییوکه
هه مدیس لهناو سووریکی تاریکی خوینین پاکشابووین.. قووتییک بویه
ره شیشی هانی.. من نه مده زانی چی دهکا.. نه مده زانی من ده بی چی بکه م..
به پهنجهی شه هادهی و به بویه سووره که دهستی کرد به دروست کردنی
په نجه رهیه کی خوینین له سهر زگم.. پشت په نجه ره که ی به بویاغه ره شه که
ته واو تاریک کرد.. له سهر پانه کانم دوو ریگای قیرتاوی دریز دریز تانزیک
په نجه ی پییه کانم کیشا و کو تایی ریگاکانی به دیواری بهرز بهرز قفل دا..
له سهر مه می چه په م وینه ی -با- ی کیشا.. له سهر هی راسته پیش
وینه ی سهراب.. له سهر پشتم تابلوی پیکه نینی کیشا، له و کاته ی که له نیو
دهوی گریاندا یه.. من نه مده زانی چی دهکا!! دهگریام و ئه و پاکشا..
هه مدیس به ویسکی می مهست بووین و جگه ره شم کیشا.. نیگارکیشه
خوشه ویسته که ی من، خوئی له نیو رهنگه خویناوییه که دا گهوزاند و، من
به سهریدا پاکشام..

ههتاو گوتی: «پیاوهکان که تینووی تیرکردنی غه ریزه و حهزهکانیانن، وهکو بهرد وان له ژیر دهستی ژاندا.. که تیریش بوون دهیانهوی لاسایی -با- بکه نهوه و ژنیش بکه ن به بهرد.»

نیمه له نیو پهنگه سوور و په شهکه رۆشتبووین که جگه ره ییکی دایه دهستم و پرووی خووی وهرگیپا.. من ماچم دهکرد و دهگریام.. جگه ره که ی بو داگیرساندم و پرووی خووی وهرگیپا و نه ده دوا.. من هه دهگریام و هه ماچم دهکرد و نه ویش هه نه ده دوا.. جار نا جار ی ماچی دهکردم و به نیگاییکی خیرا له و تابلوییهی دهروانی که گولله یه کی رهش و وشک دی و دلکی سپی و ته پ دهبری و، مه سیحیش به ناخوشحالیییه وه له خاچدراوه.. من نهوم ماچ دهکرد و من شوانم بیرکه وته وه، که سه ری به رخه که ی په ل ده دا.. شوانم بیرکه وته وه که سه ری به رخه که ی له له شی جیا کرده وه.. باعه باع و فرمیسه که هه لوه راوه کانی به رخه که م که وته وه یاد.. له ته نیشته په نجه ره نه و دیو تاریکه که به تاریکی رۆنیشته بووم، که دهنگه دهنگ و ژاوه ژاوه و زه له و زه ناییک سه رنجی پاکیشام.. "شوان" بوو.. چه پکه گولکی سوور سووری به دهسته وه بوو، بوئی خوینی لی دههات.. پۆشاکیکی نویشی پۆشیبوو، که چی هیشتا بوئی دوکانی قهسابی و بوئی خوینی لی دههات.. من له پهنگی خوین و تامی خوین و بوئی خوین و نه تمۆسفییری ناکوتای خوین بیزار ببووم.. به دایکمی گوت: «من له مندالییه وه به دهستی خوین ده نالم، پکم له بوون و تام و پهنگی خوینه.. وان له کولیزی پزیشکی ده هیتم.»

ههتاو گوتی: «ئه گهر ژان و خه فته و ئازاره کانی ژن بدهینه پیاو.. یا به ته نیا خوین بینینی مانگانه ی ژن بدهینه پیاو نه وای دوو رۆژ له سه ر زه ویدا نامینی»

دایکم دهیگوت: «ئه دی چ ده خوینی؟»

گوتم: «حه زمه بيم به نیگارکیش..»

گوتی: «بوچی نیگارکیش»

هەتاو گوتى: «نىگار كېش دەتوانى لى ھەر تابلۆيىك گەردوونىك
بخولقېنى...»

گوتى: «دەمەوى بەرەنگ گوزارشت لى ھەلۆھراندى فرمىسكەكانى
رۇخى خۇم بىكەم»

باوكم گويىستى ئەو قسەيە بوو، خەرىك بوو بىمكوژى.. دايكەم لى ژىر
دەستى دەرھىنام و باوكم بە ھەرەشە گوتى: «خوئىندىن و موئىندىن تەواو،
دەيدەمە "شوان" ى برازام، يەك ژنى مالى ھەزاران دىكتورە و نىگار كېش
دەھىنى».

شوان چەپكە گولكى سۇر سۇرى بە دەستەو بوو، بۇنى لى دەھات،
من ئۇقرەم نەما و دەستەم بە گريان كىرد.. حاجى مامم لى لاي سەرەو
دانىشتىبوو، پىدەكەنى، باوكم دەيگوت: «"شوان" كورپى خۇمە، جا ئىرەم
پىشكەشى شوان نەكەم، دىدەمە چ گەوادىك؟»

هەتاو گوتى: «شووكردىن لى لىناو ئىمەدا، تەسلىم كىردى چارەنووسى
خۇتە بە يەككى تىر.. شووكردىن واتە: «نزيكبونەو لى ئاگرى دۇزەخ، جا
بە ھەزى خۇت بى يا ھەزى يەككى تىر.. ھەمىشە ئازادى جوانترە».

من لى نزيكەو بوئى خوئىم دەكرىد و.. پۇشاكە نوئىيە خوئىنەكە كاسى
كىردبووم.. من لى نزيكەو پەنگى خوئىم دەدەيت و لى نزيكەو تامى خوئىم
دەكرىد و خۇشەويستە دوورەكەى منىش دەرنەكەوت.. دەھاتەو يادىم كە لى
نئو ستۇدىوكە بەسەر خوئىندا رايخستىبووم.. شوان زەردەخەنەى دەكرىد و
بۇنى پۇشاك و بۇنى ھەناسە و پەنگى زەردەخەنە سۇرەكەى ھىرنجىيان
پى دەھىنام.. شوان ھەر بۇنى خوئىنى لى دەھات و منىش دەگرىيام.

دايكەم ھات و سىنى سەر پىر لى گلاسى شەرىتە دايە دەستەم، شەرىتە
تىرى بوو، دەتگوت خوئىنى جەرگەمە، ھىندە سورتارىك بوو.. من گلاسى
خالىيەكانى نئو ستۇدىوكە نىگار كېشەكەم ھاتەو ياد، دايكەم پالى پىوۋە نام
و، لى دەرگاي ژوورەكەدا چوومە ژوورى، دلم لىرزى و گرىيام، سىنىيەكە لى

دهستی له‌رزۆکم که‌وته خواره‌وه و گلاسه‌کان شکان، من گلاسه‌شکاوه‌کانی
نیو ستۆدیۆیه‌که‌م که‌وته‌وه یاد که له کاتی تیئالاندا شکان.. رامکرده دهره‌وه
و‌گریام..

حاجی مامم گوتی: «قهینا مه‌کته‌بلییه.. که هات با "شوان" فیڤری بکا»
باو‌کم هاته ژووره‌وه، من له‌ته‌نیشته‌په‌نجه‌ره ئه‌ودیه‌و تاریکه‌که‌به
تاریکی رۆیشته‌بووم بۆنی په‌نگیکی سوورم ده‌کرد و ده‌گریام.. باو‌کم
ده‌میکی درێژ به‌لغه‌می نیو سییه‌کانی به‌ره‌و نیو ده‌می هه‌لکیشا‌و ته‌وا‌و
کۆی کردنه‌وه و ئاراسته‌ی منی کرد و گوتی: «دیاره ناترسی "شوان" ت له
ده‌ست بچی؟ "ژیان دهره‌ته"، دیاره سه‌گیکی وه‌کو تو، ناتوانی سوودی لی
ببینی؟ ده‌زانم حه‌یامان ده‌به‌ی»

هه‌تا‌و گوتی: «له‌فه‌ره‌نگی ئیمه‌دا، وشه‌ی حه‌یا واته: دهره‌ییانی دلێ
ئازادی له‌جه‌سته‌ی ئازادیدا و فریدانه به‌رده‌می سه‌گ»
من هه‌ر ده‌گریام و بۆنی خوینم له‌پۆشاکه‌ نوێیه‌کانی "شوان" ده‌کرد..
نیگارکیشه‌ غه‌جه‌رییه‌که‌ منی له‌ نیو خویندا گه‌وزاند و گوتی: «خۆشم
ده‌وی»

هه‌تا‌و گوتی: «به‌ره‌لل‌اکردنی وشه‌ی خۆشه‌ویستی له‌ ده‌م کاریکی
سانایه، به‌لام دروستکردنی خۆشه‌ویستی له‌ نیو رۆح و هه‌ناسه‌کاندا
پروسه‌یه‌که‌ له‌ دروستکردنی گه‌ردوون ده‌چی»
من هه‌ر ده‌گریام و نیگارکیشه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆم ماچ ده‌کرد،
هه‌ستم به‌ خا‌ولییێک په‌نگه‌کانی جه‌سته‌م سپییه‌وه، تابلویه‌کی سه‌ر زگ و
مه‌که‌کانم نه‌بی، ده‌مویست نیشانی هه‌تا‌ویان بده‌م، هه‌تا‌وم نه‌دیته‌وه و
نیشانی فیرده‌وسم دان..

هه‌تا‌و ده‌یگوت: «زۆر جار وایه "دووری"، عه‌شق به‌هێزتر ده‌کا له‌ نیوانی
دو‌و عاشقدا».

چەند رۆژيک دەبوو، خۆم نەشۆریبوو.. دەترسام لەوەی (ئاو-
هەستەکانی نیگارکێشەکەى خۆم لەسەر زگ و مەمکەکانم بىسپرتەوه..
هەستم دەکرد ئەوەى سەر سەك و مەمکەکانم تابلۆى ئاسایى نەبوون،
بەلکو ئەوه "ئەو" خۆى بوو کە لە شۆهەى رەنگ بەسەر جەستەدا تابلۆه و
پەخشان ببوو..)

لە ستۆدیۆ تايبەتییەکەى بە نازیکەوه، گلاسە خالییەکانم تزی کرد لە
وێسکى و دوو جگەرەمان داگیرساند.. خۆم پروت کردەوه، نیگارکێشە
خۆشەویستەکەى من، ماچیکى لە تابلۆکەى سەر زگم کرد و، نەختى لیوى
بەو -با- یە داھینا کە لەسەر مەمکى راستەم دروستى کردبوو، بە دەستى
چەپیشى مەمکى چەپەمى تەواو گرمۆلە کردبوو، تەئەمولى بۆ وینەى
سەرا بەکە دەکرد..

لیۆهەکانمى ماچ دەکرد و گوتى: «تا ئەو رادەىە منت خۆش دەوى؟»
هەتاو گوتى: «هەندى جار یەكێك لەبەر ئیگوئىستییەتى خۆى، هەول
دەدا هەستەکانى یەكێكى بەرامبەر بە خۆى دەستەمۆ بکا».

من گوتم: «نەك هەر خۆشم دەویى.. بەلکو بۆت دەمرم، پەیمانم بە خۆم
داوه، هەتا مابم لە هیچ یەك لە وتەكانت، لە فەرمانەكانت دەرنەچم».

ئى خۆ من هیچم نەکردبوو بەر لەوەى گوللە ساردەكە دللى گەرمم
خیشار خیشار بکا.. لە تەنیشت پەنجەرە ئەودىو تارىكەكە بە تارىكى
دانیشتبوم، دەتگوت كووختیم، دەرسم دەخویند و بیری ئەو رۆژەم
دەکردەوه کە نیگارکێشەکەى خۆم لەسەر بەردیك رايخستم و، ویاڵانە بە
فلچە و بۆیە کەوتە رەنگکردنى جەستەم، نازانم وینەى چى دروست
کردبوو؟ بەلام رەنگەکانى هیندە بە جوانى تیکەل و ئاویتە کردبوو
دەتگوت كیمیاگەر و ئیکسیریکە و دەیهوى لە مروڤهوه بمگورپى بۆ
تابلۆیىكى ئەفسووناوى..

کە لە نیو ئەو کێوانەدا لە جەستەى پروت و رەنگاوپرەنگى خۆم

دەرپوانى، ھەر لە تابلۆيىكى "دادا" يى دەچووم كە لە سروشت دروست كرابم..
بە نىگار كىشە خۆشەويستەكەى خۆمم گوت: «باسى ئەو تابلۆيە
سىحراوييەم بۆ بكە»

ھەتاو گوتى: «ناشى كەسى بۆ يەككى تر باس لە تابلۆيىك بكا.. تابلۆ
كتىبىكە بە ھەرفى رەنگ نووسراو، چا و ھەست دەيانخویننەو نەك
عەقل و لوژىك»

من لەسەر كەفرىكى كەنار پووبارەكە، لە بنارى شاخىكدا بە رووتى
پاكشابووم، لە درەختە پەلوپۆ كەسكەكانم دەرپوانى، نىگار كىشەكەى من بە
كامىرا رەسمى دەگرتم..

گوتم: «سروشت تابلۆيىكە، لە گۆرانىيىكى بىدەنگ دەچى.. خوداوەند
ھەميشە لە كاتى پشوويدا تەئەمول بۆ جوانىيەكانى سروشت دەكا و
لەرزەت لە جوانىيەكانى دەكا».

من لەسەر كەفرەكە بەسەر پشت و روو لە ئاسمان پاكشابووم و لە
قوولايى شىنايى ئاسمانم دەرپوانى و گوتم: «ئەو نىگار كىشە سەركىش و
شىتە كىيە كە ئاوا بە بى پرس خۆى كردوو بە نىو دنياى خەونەكانم؟»
ئاورپىكم لى دايەو، ھىشتا رەسمى دەگرتم..

باوكم رەسمىكى منى ھەلدايە پىشم و گوتى: «باش بوو دانى پيانا كە
ويئەى تۆى لە خوشكەكەى دزىە و لاي خەلك باسى كرديە كە ھەزەت لى
دەكا.. خۆ ئەگەر نا وەكو بەرخىك كەللەى سەرتەم لە لەشت جيا دەكردەو..
تف و لەعنەت لە دراوسى ئاوا خویرى كە نەتوانى منداڵەكانى بەشىوھكى
باش پەرورەدە بكا».

حاجى مامم بى پرس خۆى كرد بەژوورەو، "شوان" چەپكە گولئىكى
بەدەستەو بوو، بۆنى خوینى لى دەھات.. بۆنى خوین لە سميئە
گەرەكانى دەھات، پانك و چۆغەرئىكى سۆرتارىكى نوئى لەبەردا بوو،
پشتىنىكى سوورى لە ناوقەدى ئالاندبوو، ويئەى چەند بەرخىكى

كەولكر اوى لەسەر بوو.. وركى كەوتبوو سەر پشدينە سورتاريكەكەى، من لووتى خۆم توند گرتبوو، كەچى خەريك بوو هيشتا لەبەر بۆنى خوین كاس دەبووم.

هەتاو گوتى: «بۆنى خوینيش جىگای دىالۆگ و قسە لەسەر كردنە.. كەسانىك هەن بۆنى خوینيان لە بۆنى ئەلكحول و جگەرە و عيشق پى خوشترە».

من بىرم لە بۆنى خوین و بىرم لە بۆنى رەنگە سوورەكەى نىو ستۆديۆكە دەكردەوه..

غەلبە غەلبىكم گوى لى بوو، باوكم بوو دەيگوت: «فەرموو مامۆستا فەرموو»

دايكم پالى پى وەنام و گوتى: «بپۆ ژوورى هەى ناكەس بەچە»
من دەگرىام و فرمىسكەكانم دوو رپوبارى سوور بوون و كەسيش نەيدەزانى رپوگەى رپويشتيان رپو لە كوئىه!
باوكم دەسەسرە پر لە بەلغەمەكەى هەلدايە پيشم و گوتى: «چاوه مۆنەكانت بسرە هەى ناكەس بەچە.. بەچاوى فرمىسكىنەوه نەتبىنم قەحپەى لە قەحپە».

من چوومە ژوورى و بە توورەبييهوه دەستم دايە چەكوشىك و كەوتەم شكاندى پەيكەرەكان، سەرى پەيكەرى خوداوەندىكم پەلدا، لووتى يەككىيانم شكاند، يەككىكم لە خوداوەندەكان لە ناو قەديەوه دوو لەت كرد، شىتانه چەكوشەكەمم رادەوهشانند، كەوتەم چەكوش لىدان لە كەللە سەرى خوداوەندەكان و هاوارم كرد «دەمبەى يان نا؟ تازە كار لە كار تراز»
نىگار كيشەكە مەست بوو، لە شوينى خوئى نەبزوا، هەر لە خاكى دەپوانى و مژى قوولى لە جگەرەكە دەدا و بەنەرمييهوه لە بن لىوكانىهوه گوتى: «ئىرەم خۆش دەوييم.. بەلام دەبى ببوورى چونكە ناتوانم بتبەم، دواتر بۆ كوئىت ببەم؟»

من توورپه بووم و دهگریام، ئاورم دایهوه قووتییک پهنگی سووری
خویناوی دیار بوو، هه موویم به جاریک پیداکرد.. ئه و شیتانه رابوو، پووتی
کردمهوه، من پوخساریم نه ده دیت له بهر پهنگی سوور.. له باوهشی کردم و
وهکو عهرد راپخستم، ئاگریکی گه وره ی داگیرساند و منی تیا ئاخنی، ئایا
له بهر شکاندنی په یکه رهکانی بوو که منی ئاوا له و ئاگره دا راختبوو؟ من
له نیو ئاگریکی گه وره دا راپرا بووم، راکشابووم، په په سیلکه ی له زه تم لی
دیار بوو فینکییان دهینا... هانکه هانکمان بوو، ده سووتاین و هیور
بووینهوه، سارد بووینهوه، سارد سارد دهتگوت شهختهین و له ئامیزی
یه کتردا هه لکورماوین..

هه تاو گوتی: «سیکس شیعیکی ته مه ن کورته»

ئیمه هیور و فینک بووینهوه، به لام هیشتایش له نیو پهنگه خویناویه که
راکشابووین.. ماچیکی له لیوه کانم کرد و سه ری نایه سه ر مه مکه کانم، من
له چاوی شوان دیمه نی برینی سه ری به رخه که م دهاته وه یاد، باعه باع
و فرمیسه که کریستالاییه هه لوهریوهکانی به رخه که م دهکه وته وه بیر..

مه لا گوتی: «پازی باوکت وه کیلت بیت؟»

من هه ر دهگریام و نه مده زانی ده بی چی بکه م! چی بلیم؟ به سه ر
راشه قاندن و به نارپه زاییکه وه گوتم: «نا»

باوکم به جووله ی ده ست و به ئامارهی چاو هه په شه یه کی کرد، ده ستی
خسته سه ر ده مانچه که یی و به توورپه ییکه وه که به ته نیا ئاگری دوزخ له
چاوه کانیدا ده بینرا ته ماشای کردم..

من هه ر دهگریام و له مه لام پوانییه وه، به سه ر راهه زاندنیک گوتم: «ئا»

دهرگای ژووره که م به گریانه وه کرده وه چوومه ده ری.

دهرگای ستودیۆکه م کرده وه و چوومه ژووری.. هه موو تابلۆکانم به سه ر
یه کدا به ردایه وه، پهنگه کانم پژاند، پهنگی سه وز و پهنگی سوور و پهنگی

زەرد و پەنگى سېپىم ھەلپزانىد... نەمدەزانى چى بىكەم! دار و دىوار و تابلوكانم لە پەنگى سووردا ھەلسوى.

من بەرخەكەم دەھاتەو ھە ياد كە لە ناو خويندا گەوزا بوو، دايكەم دەھاتەو ھە ياد كە باوكم لە ناو خويندا گەوزاندبووى، خۆم دەھاتەو ھە ياد كە نىگار كېشەكە منى لە نىو خويندا گەوزاندبوو.

نىگار كېشەكە قووتىك پەنگى سوورى بەرپوخسارم داكرى، كراسى ھەلپزانىد، پووت و قووتى كرىمەو، بەدىوارى ھەو نووساندىم، بەدىوارىكى سوورەو ھە نووساندىم، جەستەى پووتى سوور سوور دەچۆو، دەتگوت بەرخىكەم و لە نىو خوينى خۆمدا گەوزاوم.. من شوانم بىر كەوتەو ھە كە بەرخەكەى كەول دەكرى نىگار كېشە بەتىن و ھىزدارەكەى من قووتىكى ترى پەنگ سوورى پىدا كرىم، وام ھەست دەكرى دەپەوئى كەورم بكا.

من ھەر دەگرىام.. لە سالۆنەكەدا خەرىك بوون ئارائىشان دەكرىم و دەپانپاندىمەو.. شوان پانك و چۆغەرىكى سۆرتارىكى لەبەر دابوو، بۆنى خوينى لى دەھات، ھاتە ئارائىشتخانەكە و نانى نىوەرۆى بۆ ھىنانى.. گۆشتى بەرخى ھىنابوو، من فرمىسك و باعە باعە بەرخەكەم ھاتەو ھە ياد، من گلىكەكانى بەرخەكەم ھاتەو ھە ياد، من دللى بەرخەكەم ھاتەو ھە ياد كە فرىدراپە بەردەمى پشیلە پەشەكە.. شوان پۆشاكىكى نوپشى پۆشېبوو كەچى ھىشتا بۆنى خوينى لى دەھات.

من دللم نانى نەدەبىرد، سەرم دەسوورا، ھۆقە ھۆقىكەم كرى، خەرىك بوو دەپشامەو، بەغارە غار خۆم گەياندە سەر مەغسەلەكە، پشامەو، دەستم خستە زگم و تىگەپشتم.. لەو چركەساتەدا خەمى مردن و لەناوچوونى خۆم نەبوو، بەلكو لە پەروانە بى گوناھەكەى نىو زگم دەترسام.. نازانم بۆچى ھىندە خەمى ئەو پەروانەپە ئازارى دەدام..؟! ئى خۆ ئەو ھىچى نەكرىبوو تا گوللە تىژەكە بى و دللى ھىورى لەت و پەت و وپران بكا.. تەماشای كاتژمىرە خپ و بازەنەپەكەى سەر دىوارى سالۆنەكەم كرى،

ژیانم هاته وه یاد و گوتم: «هه تاو دواکهوت»

هه تاو گوتی: «راکردن» واته: ره تکرده وهی کومه لگا و ترادتسیون و
ژیانی له بوته ناخینراو»

من له کاتر میزه خرو باز نه بییه کهم روانییه وه و سنووری عومری خووم
هاته بهرچاو و گوتم: «هه تاو نه هات!»

هه تاو بهرپهنگ زهردییه که وه دهرکهوت، ده تگوت پایزیکی ناکوتاییه، گه لا
له گلینه کانی هه لده وهران، دهرگای سالونه که ی کرده وه، «ناره زوو»
خوشکی «شوان» پری دامی و له نامیزی گرتم، له باوهشی خویدا گری
دام، فرمیسی کریستالی له چاوه کانیدا هه لده وهران، تاریکی له
چاوه کانیدا دهره وشایه وه، هیشتا من له باوهشی ناره زوو دابووم که
هه تاو گوتی: «ژنه کان باشتر له زمانی یه کتر تیده گهن»

ناره زوو گوتی: «برو خودا له گه لته، خودا له نیو روچی تو دایه، برو ئیرهم
گیان برو، با نه که ویه بهر دهستی نه و گورگانه ی که به ته نیا شهیتان له نیو
خوینیان دایه».

هاوپوله سوور هه لگه پاره کانم یه که یه که ماچی سووریان لی کردم..
به جلی بوو کینی سواری پشته وهی ئوتومبیله که بووم، هه تاو به خیرایی
ئوتومبیله که ی لیخوری..

شوان ده مانچه ده سک سووره که ی له ژیر پشته ی نه سوور تاریکه که ی
دهر هیئا و چند گولله یه کی به ئاسماندا په خشان کرد.. حاجی مامم گوتی:
«به سه چیدی ته قه ی خووشی مه کهن..»

من و هه تاو دهگریاین، چرچی هه تاو سوور سوور هه لگه پاره بوو، ده موست
بپرسم: «هه تاو گیان کوانی رهنگ زیرینی پرچت؟» «به لام من و هه تاو هه
دهگریاین، له بهر گریان نه مده توانی پرسیار بکه م، شار بوئی خوینی لی
دههات، هه سرهت له گیانی شاردا حیله ی دههات، حیلکه حیلکی زریان و
لافاوم گوی لی بوو، - با - سه سوورماو له و تابلویه سووره ی دهروانی..

هۆقە ھۆقم بوو، دەمويست بېرېشېمەو و نەدەپشامەو، دەستم لەسەر پەپوولەكەى نىو زگم دانابوو، بوخوم و پەپوولەكە و ھاوپۆلە ھاوچارەنووسەكانى خوم دەگريام، ھەتاو دەستى بەپرچى سوورى داھينا و نەختى فرميسكە سوورەكانى سېپىھو و بەھەنسكەو پرسی: «ئىرەم گيان، دەبى جارىكى تر بتېنمەو؟»

من لە پرمەى گريانم دا.. گريانك، كە تا ئەو كاتە ھەرگىز ھەستم پى نەكردبوو.. ھەتاو ماچىكى لە رومەتم كرد و گرتى: «گيانى من، فىراق شىعەرىكە ھەميشە لە چاوەروانيدا ژيان دەگوزەرىنى، خەفەت مەخو، چارەنووسى ئىمە وایە، لىرەش نەبى، جارىك ھەر دى و تابلویى دەخولقى لەسەرووى زەمەن و شویندا، ئىمە لەویدا يەكتر دەبىنەو، يەكتر بىنەو ھەبەكى تاھەتايى»

لە دەرگای ستۆدیۆكە چوینە ژوورى، نىگارکیشە خەفەتبارەكەى من، جگەرەبەكى بەلالیویەو بوو، گرانتسى دەخواردەو، دەيويست تابلویك تەواو بكا.. (فریشتەبەك لە بىرىك دیتە دەرى و لە خور دەروانى.. پەپوولەبەكى لە نىو زگى دایە، بو چارەنووسى خوى دەگرى.. فریشتەبەك بەرەو خور لە رىگا دایە، كەچى گوللەبەكى تارىك دى و دللى رووناكى پارچە پارچە دەكا)

باوكم بەدەمانچەبەكى دەسك خوینەو و بەچاوانى خوینەو ھاوارى كرد: «دەمزانی قەحپەبە، شەرت بى نابی جارىكى تر چاوت بەئەستىرەى ئاسمان بکەوئەو».

“شوان” دەمانچە دەسك سوورەكە و چەپەچاغيكى بەدەستەو بوو، بەگريانىكى تىكەل بە توورەبىبەو بە حاجى گوت: «نەمگوت من خویندەوار ناھىنم؟ ئاخىر دەمزانی ئاخىرەتى خویندەوارى قەحپەبەبە.. شەرت بى نەھىلم جارىكى دى تىپەپىنى وەرزەكان بە چاوى خوتەو ببىنى» ھەتاو گوتى: «رۆشنبىرى” بو مروّف وەكو دل وایە لە جەستەدا».

نيگار كيشه خوشهويستهكهى من دهستى دايه جهنتاييك و ههندي فلچه و رهنكى سوورى تيا ئاخنى، دهمانچهكهى له ژير كراسه سوورهكهيدا چار نا جارى دهردهكوت و بزر دهبووه.. من ههتاوم ماچ كرد، ههر ماچم دهكرد و دهگريام، فرميسكه سوورهكانمان ئاوپته ببوون، ههتاو منى ماچ دهكرد و دهگريا، ماچهكانى سوور سوور بوون، دهتگوت جل و بهرگى خوئينيان له بهر كردووه.. يهكترمان ماچ كرد.. ماچى سوور سوور..

ههتاو گوتى: «خوداوهند» دهرهينهرى ئه و فيلمه تراژيدييهيه.. ئه و سينارسته.. ئه و مونتيره.. ئينارهى ئه و فيلمه له دهستى ئه و دايه.. دهسپيك و كوئايى له دهست ئه و دايه، ئيمه تهنيا ئهكتهرين، بههيج شيوهيهك ناتوانين له تيكست لابهين.. بهلام ئاگادارى خوشتان بن..»

ههر دوو كمان دهگريايين و نهماندهزانى دهبي چى بكهين و چى چاوهر و انمان دهكات!؟

هيشتا گولله ساردهكه دلى گهرمى نهبريبوو كه ئيمه گهيشتينه "ئهمستر دام" ..

له تهنىشت پهنجهرهكه دانىشبووم، له ههتاوم دهروانى، پيم سهير بوو هيشتا پرچى ههر سوور بوو.. چاوانى پر له فرميسك، تاريكى له نيو گلينهكانيدا پندهكهنى، چروى دهكرد..

من هيشتا ههر له تهنىشت پهنجهرهكه دانىشبووم، كه نىگار كيشه خوشهويستهكهى خوم، خوى له رهنكى سوور ئاخنيبوو، ويسكى دهخواردوه و جگهرهى دهكيشا و بهبي باكييهوه گوتى: «من مندالم ناوى»

من دهگريام و دهمويست بليم: «منيش وهكو ههموو كهسيكى تر مروقم، ههز دهكهم مندالم ههبي، ههز دهكهم پارچهيهكى روحي خوم ببينم»

گوتم: «نىگار كيشه نازيزهكهم، بووت دهمرم، تو چى بللى ئاوا دهكهم.. من توم ههبي دنيا م ههيه، ژيانم ههيه».

دياره من بو ههميشهيبى بو ئهوه دروست ببووم كه بوئى خوئين بكه،

قه تلم کرد، خوینم ریشت.. من کیم کوشت و خوینی کیم رشت؟
 په پووله کهی خووم بهو دهستانه ی خووم له ناو برد.. ماچیکم له
 نیگارکیشه خووشه ویسته کهی خووم کرد و گوتم: «بوت دهمرم.. تا له ژياندا
 ما بم خووشم دهوئی.. دواى مهرگیش خووشم دهوئی».
 هه تاو گوتی: «پیاو ده توانن باشر له ژن، بیزاربوونی خویمان له
 هاوسه ریته تی نیشان بدن».
 هه تاو گوتی: «پیاو زو له ژنه کانیاں بیزار دهن».
 هه تاو گوتی: «ژن پیکه، پیاو خو ی پی سرخووش دهکا و دواتر هه لی
 دها و دهیشکینی».
 هه تاو گوتی: «ژنان گورانین، پیاوان دهیان خوینن».
 من به نیگارکیشه خووشه ویسته کهی خووم گوت: «من ژنم، گورانی و
 پیکم، له پیناوی تودا گر له باخی هه زاران په پووله یش بهرده دم».
 نیگارکیشه کهی من تا ئاستی مردن ویسکی دهنوشی، منیش ده بووایه
 به ژداری بکه م، چونکه ئه و چه زی ده کرد.. ئاخر خو من په یمانم به خووم
 دابوو، پیی نه لیم: نه.. ئی خو من هیچم نه کردبوو تا گولله سارده که ئاوا
 دلای گهرم ببری!.. ئه و چه زی ده کرد سرخووش بم و جگهره بکیشم..
 سرخووشی ده کردم و ته ختی ده کردم.. خو ی ده هه ژاند و پیلووه کانی
 داده خست..
 ده مگوت: «پیلووه کانت ئاوه لاکه و له من بروانه»
 ده یگوت: «تویش وهکو من پیلووه کانت دابخه، هه همیشه فه نتازیا جوانتره»
 هه تاو گوتی: «که پیاوه کان له ژنه کانیاں بیزار دهن بیر له ژنای دی
 ده که نه وه».
 من ده مگوت: «ئاخر ناتوانم.. من به ته نیا په نگی خوین دهبینم.. باعه باع
 و هه لوهرینی فرمیسه که کانی به رخه که دهبینم».

زللهیهکی لیډام، من نهمدهزانی ئه و چی دهکا!! زللهیهکی تری لیډام، من نهمدهزانی ئه و دهیهوی چی بکا!! من بیرم کردهوه، زللهیهکی تری لیډام و بهتورپهییکهوه گوتی: «بیر له چی دهکتهوه؟»

خۆش بوو.. ئیدی تا له هانکه هانک و قیژه و هاوار دهکوتین، لیی دهډام و لیی دهډام.. هیزی دهکوتته بهر، توند دهبوو، پیلوهکانی داهخست، ئه و کاتهی که زللهیهکی بهبناگویمدا دهشریقاند بهتورپهیییهوه لیمی دهروانی، ئاگرم له گلینهکانی دهډیت، دهیگوت دهیهوی بمسووتینی.. لیوهکانی بهنهرمییهوه دهجوولاند، بهلام من نهمدهزانی چی دهلی!

له تهنیشت پهنجهرهکهوه، له قاتی ههفتهمدا رۆنیشتبوم، تاك و تهنیا له هاتوچوونی کهسهکانی سهه شقامم دهروانی.. بهلهمهکان هیئنده بهرپیکپۆشی و جوانی دههاتن و دهچوون، دهتگوت تابلویکی بهجووله.. رهنهگهکانی ههموو تیکهلاو بوون له ئهمستردام.. ئیدی دهمتوانی پانتورپه رهشه مۆدیرنهکهه لهگهڵ فانیله عهلاگه رهشهکه بپۆشم.. دهمتوانی مهکهکانم و (الله) کهی نیو دۆلی مهکهکانم ههناسهدهم.. دهمتوانی بهلهکه لووس و رانه سپییهکانم بهرهللاکهه.. بهلام بهردهوام بۆنی تاریکی و خوین بهخهیان بهرنهدهډام.

ئایه ئیوه گویتان بۆقهسی مردووان رادیراوه؟ من وا ههست دهکهه دوینی بوو، ئهورپو بوو، ئیستا بوو، که گولله رهشهکه بهدلی سپیمدا گوزهری کرد.. ئایه له ههشرم، یا له عهرشی گهورهډا، بهرانیه بهخودا، شاهیدی لهسهه رووډاوهکان دههم؟ ئایه گلهیی دهکهه یا داوای تۆله؟ سکالا دهکهه یاخود دهخوایم خۆم له گوناهاهکانی پاک بکهمهوه؟

نیگارکیشه خۆشهویستهکهه، ههندی توتنی له دهستدا بوو، بهچهرخ ماددهیهکی قاوهیی رهنگی نهرم دهکردهوه، بهقامکه دریزهکانی ورده ورده بهنیو توتنهکهډا پهرتی دهکرد، کاغزی ژیر توتنهکهی پچاپهوه و کردی بهجگههیهک..

ئەو كرادارەى چەند بارە كردهوہ.. حەفت جگەرەى دروست كرد.. من لە تەنیشت پەنجەرەكە دانیشتبووم، بەنیگار كیشەكەى خۆم گوت: «ئەوہى دەستت چىيە؟» ئاورپكى دايەوہ، من ترسام و بۆنى تاريكىم كرد، ئەو گوتى: «حەشيش باشتەر نييە لە وىسكى؟»

جگەرەيەكى پر لە حەشيشى بۆ خۆى داگيرساند و، يەككىشى بۆ من داگيرساند.. مژى قوول قوولمان لى دەدا، سەرەتا كۆخيم، بەلام دواتر مەست بووم.. زۆر زۆر مەستبووم.. ئەويش مەست بوو.. لەناو بانپۆ و لە ژىر دووشەكەدا وىلانە كەوتە مژىنى سەراپاي جەستەم.. جى نەما.. تا ئەو كاتە بەو شيوەيە دوور نەپۆشتبوو.. كە رايخستم لىيدام.. زللەى بەهيز بەهيز.. دواتر وەستا.. من پيوستم بەلیدان بوو.. نالاندم: «لیم دە.. ئاسمان لیم دە..»

نیگار كیشە بەهيزەكەى خۆم، بزەيەكى كرد و لى نەدام.. من پيوستيم بەلیدان بوو، نەشمدەزانى بۆ!؟

هاوارم كرد: «دەى قوربانتم بىم، نیگار كیشە ساحيرەكەى خۆم لیم دە..» نازانم بۆ نەيدەويست لیم بدا! من غەربى زللە بەهيزەكانيم دەكرد كە گۆناكانى وەكو سوورى خوينين هەلدەگەراند.. هيج قسەيەكى نەدەكرد، بەتەنيا لە نيو خۆ راپهژاندنىكى پر لە مەستىكى رەها، چركە بەهەشتاوييەكانى دەگوزەراند.. داواى كرد، من دینەمۆى ئەو پرۆسەيە بىم.. من وام كرد.

ئاخر من پەيمانم دا بوو لە قسەى ئەو دەر نەچم.. كە من رپبەر ايەتى ئەو پرۆسەيەم گرتە ئەستۆ، خۆشتر بوو.. زۆر زۆر خۆشتر بوو لە جاران، ئەو راکشا و گوتى: «لیم دە»

من مانەندى هاويۆلە شەرمەنەكانم، شەرمم كرد.. ئەو راکشا و گوتى: «لیم دە»

ئاخر من وەكو هاويۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام، من لەسەريدا

پاکشابووم، ئەو گوتی: «مەترسە و لێم دە.»

هەتاو گوتی: «هەیه حەز دەکا لێدەر و لێدراو بێ لە ژیان.. وەکو یەك چێژ لە هەردوو حالەتەكە دەبینی.»

ئاخر من لەزەتم لە زللەكان دەکرد كە بەر بناگویم دەكەوتن و بەوینەى هاوپیۆلە سوور هەلگەراوەكانم سوور هەلگەهەرام كە لێدەر بم.. نیگارکێشەكە گوتی: «لێم دە.. كچی ئاسمان لێم دە..»

لێم دە.. زللەى بەهیزم لى دەدا.. هەردووكمان توندتر بووین لە جاران.. ئیمە چیمان کرد؟

ئیمە لە كەنارى دەریای مردندا پاكشابووین توند وەكو ئاسن، پیلۆهەکانى داخستبوو، گوتم: «بیركەرەوه، فەنتازیا بكە.»

گوتی: «لەگەلتم فەنتازیا جوانترە.»

منیش پیلۆهەکانم داخست، باعە باعە بەرخ و فرمیسكى بەرخەكە هاتە بەرچاویم گوتم: «ناتوانم پیلۆهەکانم داخەم، من بەتەنیا رەنگى خوینم لى دیارە..»

ئەو جوینیکی پىسى دا.. من لە مەبەستى تى نەگەیشتم.. ئەوتوماتىكى ھۆشدار بوومەوه.. بەنیگایىكى تىزى ھۆشدار لە گلینە رەنگا و رەنگەکانیم روانى و گوتم: «چیت گوت؟»

گوتی: «من ئیستا لە ژیر تۆدا نیم، بەلكو لە ژیر خوشكە بچوو كەكەى تۆ دام.»

هەتاو گوتی: «بەر لەوێ كورپك بگا پەپوولەیه، بەلام كە زەمەن دى و دەچى، كچەكە تى دەگا كە ئەو گورگ بوو و خوى لە پىستى پەپوولە نمایش داوه.»

من نەمدەزانى نیگارکێشەكە چى دەلى! تا ئەو كاتە بەو بى ئەدەبىیەوه لەگەل مندا ئاوا نەدوابوو، بۆیە گوتم: «خوشەویستەكەم، دەكرى دووبارەى بكەیتەوه؟»

گوتى: «ئەو تۆ نىت ھانكە ھانكە ھانكە كەپم دەكات، بەلكو "فیردەوس" ى خوشكە بچووكەكەتە».

گوتم: «خوشكى خۆتە ھانكە ھانكە دەكا».

گوتى: «چ!؟»

ھەزى بەو پستەيەى من بوو، دەيوست دووبارەى كەمەوھ..

گوتم: «ئەو خوشكى خۆتە لەسەرت پاكشاوھ.. ئەوھ من نىم بەلكو خوشكى خۆتە.. خوشكى خۆتە.. خوشكى خۆتە..»

ئەو توند بوو، بەو قسانەى من توندتر دەبوو.. ھىزى ھەموو دىيائى دەھاتە بەر و دەيگوت: «تۆ فیردەوسى خوشكىتى.. تۆ فیردەوسى، قەوارەى مەمكەكانتان ھاوقەوارەيە..»

ھەستم دەكرد لە گەمەيەكى خوشدا تامى لەزەتى زەمەن و تەمەن دەچىژم.. قسەكانى ھىز و ئارەزووى پى دەدام، جويئەكانم بەھەشتى نىشانى ئەو دەدا.. قسەكانمان ھىز و لەزەت و ئازار و فەنتازىيا و ئۆرگازموزىيان پى دەداين.. ھەموو جارىك بەو گەمە نامۆيانە مردنمان دەدیت و دەگەرپاينەوھ..

نىگاركىشە خوشەويستەكەى خۆم لەو ھەموو گەمەيە بىزار بوو، دوو سال بوو لە ئەمستردام دەژياين.. من لە تەنىشت پەنجەرە ئەودىو پرسیاراوييەكە دانىشتىووم، لە گلۆپە رەنگا و رەنگەكانم دەروانى، كە لە نىو رووبارەكەدا لە سەما دابوون..

جگەرەى دەرھىنا و كىشامان، گرانتسى ھىنا و خواردمانەوھ، ھەشىشى پىچايەوھ و كىشامان، پىلووھەكانمان داخست و گوتى: «من لەگەل تۆ نەخەوتووم، بەلكو لەگەل خوشكە بچووكەكەت خەوتووم.. دەى تۆش وەكو من فەنتازىيا بكە».

گوتم: «چى بىنمە بەرچاوم؟ من بەتەنيا بەرخەكەم دىتەوھ ياد كە

بەناخۆشحالئەو لە نۆو خۆینی دلی خۆیدا گەوزاوە، من تەنیا باعە باعی
بەرخەکە و ھەلۆھەرانى فرمیسکی خۆینی بەرخەکە و پۆشاکى سوورى
شوانم دیتە بەرچاوی».

گوتی: «فەنتازیا بەشوان بکە کە بەناخۆشحالئەو لە نۆو خۆینی خۆتدا
دەتگەوزینی».

من وەکو ھاویۆلە بئی فەنتازیاکانم شەرمم دەکرد، نەمدەویست ئەو
دیمەنە بێنمە بەرچاوم، بەلام پەیمانم دابوو کە لە قسەکانی ئەو دەرئەچم،
من خۆ هیچم نەکردبوو تا گوللەییەکی وشک و برینگ ئاوا دلی تەرم لەت
لەت بکا!..!

ھەتاو گوتی: «ئیرەم گیان، بە بۆچوونی پیاوان، دەبئی ژنەکان سانسۆر
لەسەر فەنتازیاکانیشیان دانین.. بەلام دەبئی بزانی کە زۆر بەی جارەکان
فەنتازیا لە شتە ئاساییەکان جواترە، لەگەڵ ئەوەشدا کە ھەندئ جار
تووشی گرفتمان دەکات».

نیگارکیشەکەى من گوتی: «ئیرەم، وا دانئ تۆ لەگەڵ قەسەبەکە
دەخەویت و، منیش لەگەڵ فیردەوس».

من نەمدەزانئ ئەو چی دەلی! بەلام ھەمدیس لەگەڵیدا چوومە نۆو ئەو
گەمەییەش.. ئەو ھەستایەو و قەلەمی ھینا.. من نەمدەزانئ چی دەکا!
سکیچیکى فیردەوس خوشکە بچووکەکەمى بەرپووتئ لەسەر مەمکەکانم
کیشا و بەسەرمدا راکشا.

من پیلووەکانم داخستن و لە نۆو خۆیندا لە تەنیشت بەرخەکەدا راکشام،
قەسەبەکەى سەرم "شوان" نەبوو، بەلکو شاعیرەکە بوو کە ھاتبوو
داخوایم، ئەو لەسەر مندا راکشابوو نەک نیگارکیشەکە.. دەھەژاین و
دەمردین، توند توند بووین دەتگوت شاخین.. شاعیرەکە بوو بەسووراویک
شیعری لەسەر مەمکەکانم دەنووسی، خۆی رادەھەژاند.. شاعیرەکە بوو
لەسەرم راکشابوو نەک نیگارکیشە خوشەویستەکەى من..

نهمدهزانی چی دهکهه! بهلام خوش بوو، زور زوریش خوش بوو..
من چیم کردبوو..؟

بوچی گولله رهشهکه دلّی سپیمی ئاوا زوئیل زوئیل کرد..؟ ئی خو من
بهتهنیا ههوهس و ئارهزووی نیگارکیشه خوشهویستهکهی خومم جیبهجی
دهکرد و چیترا نا.. خو من هیچ نهکردبوو، تا ئاوا گولله ساردهکه بی و
بهنیو دلّی گهرمم گوزهر بکا..

هیشتا له تهنیشت پهنجهره ئهودیو تاریکهکه بهتاریکی دانیشتبوم که
ههتاو هاته لام و بهزهردهخنهیهکهوه گوتی: «ئهو شیعره بخوینهوه که
شاعیرهکه بوئی نووسیوه»

دهستم دایه گوڤارهکه و دهستم کرد بهخویندنهوهی شیعرهکه:

«ئیرهم»

تۆ لهگه‌ل - با - دا، بهنیوه یه‌قیندا گوزهر دهکهی..

تۆ لهگه‌ل - با - دا،

دهخوازی ره‌سمی هه‌تاو له دم و چاوی شه‌ودا بینا بکهی..

تۆ لهگه‌ل - با - دا ده‌خه‌ویت..

له‌گه‌ل - با - دا ده‌گریت..

له نیو خوین له‌گه‌ل مندا راده‌کشیت..

فه‌نتازیا بکه گولم فه‌نتازیا بکه..

منیش هه‌میشه له ریگادام..

له نیو ئهو کهشتیه ئاوییه دام..

که روو له ده‌ریاری رۆحی تۆ له ری دایه..

فه‌نتاریا بکه، ئیرهم، فه‌نتازیا بکه..

منیش دیم له نیو تابلۆ خوینینه‌که پاتده‌خه‌م..

تۆ لهگه‌ل - با - دا، بهنیو یه‌قیندا گوزهر دهکهی..

من دیم و داوا دهکهه بهنیو گوماندا گوزهر بکهی.

جار نا جارئ له تەنیشت پەنجەرە ئەودیو پەر لە پرسیارەکه دادەنیشتم و له شەقامە رەنگا و رەنگەکانم دەروانی.. بیرم له شیعری شاعیرەکه دەکردووه و بەتیغی چاوانیشم له نیگارکێشەکهەم دەروانی، که له گەل تێپەر بوونی زەمەن و رۆژگار لەر و لاواز و بی هیژ دەبوو..

رەنگ زەرد و سیس و داماو و پاییزی.. ئیسکەکانی روومەتی تەواو دەرکەوتبوون.. نیگارکێشە خوێشەویستەکهی من ئیستا ئەوه نەبوو که وەکو - با - دەهات و بەنیو بەردەکان تێپەر دەبوو.. ئیستا تەواو گۆرابوو، نەیدەتوانی چاو لەسەر خاکی دانئ و وەکو - با - تێپەر ببی.. من هەر دەگریام و هەر دەگریام و نەشم دەزانی بۆچی دەگریم!!

له تەنیشت پەنجەرە پرسیارنامیزەکهەدا، له شەقامە رەنگا و رەنگەکانی ئەمستردام دەروانی، بەتیغی چاوانیشم له نیگارکێشە خوێشەویستەکهی خوێم دەروانی، که خەریکه لەسەر دیوارەکهەدا وینەیهک دروست دەکا، خوری بهو تابلۆیهوه گرتبوو، (گوللهیهکی سارد، دلێکی گەرم دەبرئ و له تەنیشت دلەکهەشدا، مەسیح بەناخوێشخالییهوه له خاچدراوه)..

هەموو بەیانیهکی تا خۆرکەوتن، خەریکی دروستکردنی ئەو تابلۆیه بوو.. سەرەتا بەچووکی له گۆشەیهکی ژوورەکهەدا ئەو تابلۆیهی نەخشاند..

من هیشتا له پەنجەرە گومانناوییهکهەدا رۆیشتبووم و له هاتوچۆی کهسه بهختیارەکانی نیو بهلهمهکانم دەروانی که بۆگشت رووبارهکانی ئەمستردامیان تەی دەکرد..

هەتاو گوتی: «بەختەوهری ئەو چرکهیه که له دێرپکی کورتی قەسیدیهکی درێژدا، وەکو برووسکه لیت دەدا..

من له کهسهکانم دەروانی که پێدهکههین.. هەتاو گوتی: «پێکههین له ژياندا کۆپله شیعریکه مروّف زوو له خویندنهوهی دهبیتهوه».

باوكم گوتی: «چهندین جوړی كوشتن ههیه، ههندیکیان له نوێژ و مهی دهچن، بۆ نموونه "سەربرین" من له پەنجەرە ئەودیو تاریکهکه بهتاریکی

پۆنیشتبووم، دایکم دهگریا و دهیگوت: «مهکهکانت بشارهوه، نهبادا گورگ
بیانخوا»

ههتاو گوتی: «ئیمه له ئهزلهوه خوڤراکی گورگین».

دایکم دهیگوت: «تیشپرتیکی تهسک مهپۆشه، نهبادا چاو و زار مهکهکانت
پووچ بکهنهوه».

من بهتیغی چوانم له نیگارکیشهکهم دهپوانی، تابلویکی گورهتری
دروست دهکرد (گوللهیهکی سارد بهنیو دلکی گهرمدا تی دهپهپی و،
مهسیح بهبیزارییهوه له خاچ دهری) تابلوی سییهمی کیشا.. (گوللهیهکی
رهش دلکی گهرم لهت لهت دهکا و مهسیح بهناخوشحالییهوه له خاچ
دراوه، وهکو ئهوهی چاوهپی زیندوووونهوه نهکا!)

من له بهلهمهکانی نیو ئه پروبارهم دهپوانی.. ئهستردام ههمیشه
سهوز و خاوین و جوانتر دهبوو.. نیگارکیشه خوشهویستهکهی منیش
بهپیچهوانهوه.. من له تهنیشت پهنجهره پرسیاردۆستهکهدا پۆنیشتبووم،
باوکم بهدایکمی دهگوت: «کچه چاومۆنهکته، لهسهه بهرهلالایی
دهکوژری».. من دهگریام و دهگریام و بیوچان دهگریام، ههتاو گوتی:
«گریان شیعریکه، ماسکی ئاو له روخسار دهکا و بهسهه گۆناکاندا دپته
خوار»

من دهگریام و غهلبه غهلبیکم گوی لئ بوو "شوان" بوو، بۆنی خوینی لئ
دههات، بهرخهکه باعاندی و فرمیسی داپشت و دهگریا.. دواتر زۆر
بهناخوشحالییهوه له نیو خویندا راکشا.. من دهگریام و نیگارکیشهکهی
خۆم، منی له نیو خوین و پهنگیکی سووری خویناویدا گهوزاند..

من له تهنیشت پهنجهره تاریکهکهدا بهتاریکی پۆنیشتبووم، باوکم
لوولهی دهمانچهکهی له نیو دههم نا و گوتی: «یان "شوان" یان نهمان».

من دهگریام و ههتاو گوتی: «مردن جوړیکی تره له ژیان».

من دهگریام و له نیو خویندا راکشابووم، نیگارکیشهکه گوتی:

«خۆشەويىستى تابلۇيىكى ئەبستراكتە، ھەر كەسە و بەجۆرىك تى دەگا».
من دەگريام و شوان گوتى: «من خۆمم خۆش دەوى لەو كاتانەى سەرى
بەرخىك پەل دەدەم».

نەيدەزانى بلى (خۆشەويىستىش لاي من رەنگى ھەيە، رەنگىكى سۈور
سۈور، ئاخىر خۆ ئەو نەيدەزانى بلى خۆشەويىستى لاي من تام و بۆنىشى
ھەيە، بۆنىكى خوينىن و تامىكى خوينىن).
من دەگريام و ھەتاو گوتى: «بېرۇ، رۆيشتىش گۇرانيكى، بەلام بەرپىتى
خىرا».

من دەگريام و لەسەر مەغسەلى سالۇنەكە دەرشامەو، جلى بووكىنىشىم
لەبەردا بوو.. گويم لى بوو باوكم بەدەنگىكى بەرز بەدايكمى دەگوت:
«كوشتىش لەزەتى خۆى تىدايە».

من ھىشتا لە تەنىشت پەنجەرە پر لە پرسىارەكە رۆنىشتبووم و لە گالە و
گىفە و ھاژە ھاژ و غەلبە غەلبى شەقامەكانى ئەمستردامم دەروانى، كە
ھەتاو گوتى: «ژيانى ئىمە لە كلوہ بەفرىكى تەنك دەچى، كە بەر لە كەوتنە
عەرد بتويىتەو».

لە نيگار كىشەكەى خۆمم رۈانپىيەو، خەرىك بوو ئەو تابلۇيەى لە ناندین
دەكىشا.. لەسەر دیوارى ناندین.. لەسەر كەوتنەر.. قاپ و قاچاخ.. لەسەر
كەوچك و لەسەر چەنگال و چەقو.. لەسەر ماكرۇقىلە و لەسەر غەسالە..
لەسەر ھەموو شتەكان ھەمان تابلۇى دەكىشاپەو.. (گوللەيەكى سارد
دلىكى گەرم دەبىرئ و مەسىح بەتوورەپىيەو لە خاچ دراوہ، دەنگوت بەبى
فەرمانى خودا ئەو كارەيان ئەنجامداوہ»

ئى خۆ من ھىچم نەكردبوو خودا... تا ئەو رەنگە سۈورە كۆنترۆلى مالى
بكا و ھەموو شوپنەكان كۆلى بكا.. جار نا جارئ كە حەشىش دادى
نيگار كىشە خۆشەويىستەكەى منى نەدەدا، دەرزى دەھىنا.. بە قايشىك توند
توند باسكى چەپەى خۆى گرى دەدا و دەمارە سەوزەكانى بەدەر دەكەوتن..

بەچاوانى بانگى دەكردم، من دەگريام و بۆنى تاريكىم دەكرد.. ھەر بەچاۋ دەيگوت: «لئىدە».

لە دەسپىكىدا ۋەكو ھاۋپۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام، بەلام دواتر كە باسكە سىپىيەكەى منى توند توند بەقايشىكى رەش گرى دا و دەمارە سەوزەكانى باسكە بەدەردەكەوتن، پىلۋوۋەكانم داخست و گوتم: «لئىدە».

پاش چەند چركەيەك خۆش بوو.. زۆر خۆش بوو.. نەمدەزانى چى دەكەم! بەلام گەمەيەكى خۆش بوو.

ھەتاۋ گوتى: «ژيان مېزى قومارە، ئىمە ھەموومان بەيەك ئەنجام لە كۆتايى گەمەكەدا ھەلدەستين».

نىگار كېشەكەى خۆم گوتى: «ژيان رۆلئىتە، من تا دواترەمىن چركە لەناۋ يارىيەكەدام، جا چىم ھەيە لە دەستى دەم؟ ئىمە ھەموومان بەدۆراۋى ھاتووين و بەدۆراۋىش دەپۆينەۋە».

من ھىشتا ھەر سەرخۆش بووم و لە تەنىشت پەنجەرەكەدا پۇنىشتبووم و نىگار كېشەكەى من بەدەستى لەرزۆكەۋە خەرىك بوو لەسەر سەقى ژورەكەدا تابلۆكەى دەكېشايەۋە، ھەتاۋ گوتى: «رەنگە ئەمستردام خۆش بى، بەلام بۆ ئىمە نا».

من بەتىغى چاوانم لە نىگار كېشەكەى خۆم پوانىەۋە، ئەو تابلۆكەى لەسەر كۆرنە و قولىنچكەكانى دەنەخشاندا، لە تابلۆكەدا، بەتەنيا رەنگى سوورى بەكار دەھىنا.. ژورەكە سوور سوور دەچۆۋە و بۆنى خوينى لى دەھات..

جار نا جارى كە ماندوو دەبوو، دەچوۋە بارەكەى ژېر تەلارەكە، تا ئازووقە كەرسەكەكانى سەرخۆشى بىنى.. (جگەرە، ھەشيش، ھىرۆين، وئىسكى، دەرزى، كۆكايىن، جۆينج، گراس، بۆيەى سوور و فلچەشى دەھىنا..).

من لە تەنىشت پەنجەرەكە دانىشتبووم و دەگريام، كە نىگار كېشەكەى

من، كچيكي كايي پرچ سووري هيڻاياهه وه مال.. كچيكي ناسك و قهشهنگ، مهكهكاني له هي من سپيتر و تورت و توند تر بوون.. بهس بهتهنيا گوپكهكاني له ژير كراسيكي دراي هشاردا بوو.. ئيمه هه رسيكمان سه رخوش بووين، كچه كه هه هه ژده ساليك ده بوو، نيگار كيشه كه ي من دواي دهرزيكي هيروين، رووت و قووتی كرده وه و به دهرزي و رهنگ كه وه كوتيني نه و تابلويه (گولله يه كي رهش، دليكي سپي له ت له ت دهكا و مهسيحيش به ناخوشحال ييه وه له خاچ دراوه.) تابلوكه ي له سه ر مهكهكاني ته واو كرد.. چاوه كاني به په روپيكي سوور گري دا و گوتي: «له سه ر سمتي ره قيشت نه و تابلويه دهكوتم».

من ده گريام و نه مده زاني نيگار كيشه كه ي من چي دهكا..!

كچه قهشهنگه كه له سه ر زگ راکشا و مهكه سپي و خرپنه كاني له گه ل ته خته خه وه كه دا جووت كرد.. نيگار كيشه كه ي من كه وه كوتيني ويڼه كه له سه ر سمتي، به په نكيكي سووري خوينين (مهسيح به تورپه بييه وه له خاچ دراوه، دياره پيي ناخوشه.. گولله يه كي وشكيش دليكي ته په ده بري) تابلوكه ي ته واو كرد.. كه وه ليستنه وه ي سمت و كومي نه و كچه قهشهنگه هو له ندييه، كه ده مانپكه بوته هيپي.. له بني پييه وه تا سه ر شانكاني ده ليسته وه، ده ستي له نيو قزي سووري وه رده دا و چاوه كاني نوقاند بوو.. خو من نه مده زاني نه و چي دهكا..! نيگار كيشه كه ي من به و كچه وه نووسا بوو، من هيشتا له ته نيشت په نجه ره كه دا دانيشت بووم و سه رم ده سوورا له بهر دهرزي هيروينه كه، كه نيگار كيشه كه به چاو بانگي كردم و هه ر به چاويش گوتي: «خوت عاري كه».

من به رووتی وه ستا بووم و نه مده زاني ده بي چي بكه م! كچه قهشهنگه كه ي خسته سه ر پشت و به چاو گوتي: «ده ستت بخه ره سه ر مهكهكاني»

من ده بوايه بچمه نيو نه و گه مه يه ش، چونكه په يمانم دا بوو، مهكهكاني

“كاترين” م گوشى، له هى خۆم پەق تر و پېر چيژ تر بوو.. نيگار كيشه كه منى ماچ ده كرد و كاترينيش.. نازانم چى بوو، له ناكاودا هه موومان ئاويته بووين..

وهكو لا ولا و تيك ئالايين.. من نهمدهويست ئه و كاره بكه م، به لام پهيمانم دابوو كه له قسه ي نيگار كيشه كه ي خۆم دهر نه چم.. هه ر واشم كرد، ئيمه تيك ئالابووين كه هه تا و گوتى: «ئاده ميزاديش خۆ هه ر حه يوانه»
كاترين ده يويست من بخوا، يا من ئه و؟ كه س نازانى.

له سه ره تا دا كار يكي زۆر نامۆ بوو، به لام كه به ته واوى تامى ليوه نه رمه كانيم كرد و ده ستم به مه مكه پەق و گوپكه پەقه كانى دا هينا و، ئينجا زانيم كه خۆشه، خۆشتر له ژيان و خۆشتر له فيردهوس خۆشتر له هه موو شتيي..

به تيغى چاوانم له نيگار كيشه خۆشه ويسته كه ي خۆم پوانى، خهريك بوو تابلوكه ي له سووچيكي به تالى ديواره كه دا ده كيشا، به له پ و لاوازيي كه وه له ئيمه ي ده پوانى، من هه م له پ و لاوازي و بى تينى و هه م غيره شم له چاوه زهرد هه لاتوه كانيدا ده خوينده وه.. ئيمه هيشتا تيك ئالابووين و ليوه كانى كاترين چيژيكي ئه به ديبان پى دهام، من هه تاوم بيركه وته وه كه ليوه كانى به گۆناكانمه وه نووسانده بوو، تامى ليوه كانى ئه ويش تيكه ل به ليوه كانى كاترين ببوو..

منيش سه ره تا وهكو هاويوله چيژ نه ديوه كانم نهمه زانى دنيايى چيژى جوراوجور و پهلكه زيپينه يى هه ن له و دونيايه.

ئى خۆ من هيچم نه كرد بوو تا گولله پشه كه ئاوا به ره شى دلى سپيم له ت له ت بكا..! ته نيا ئه وه نه بى كه من قسه ي دلداره كه ي خۆم جييه جي ده كرد. من هيشتا له ته نيشت په نجه ره كه دا روينشتبووم كه نيگار كيشه كه ي خۆم به بى هيزى و ده ستى له رزوكيه وه نامه ييكي دامى.. چاوه كانى زهرد هه لگه رابوون، ده تگوت له كه نارى گورپكدا جووله ده كا و ده يه وي بۆ ئه به د

بچیتە نیو تاریکی..

کە نامەکەم وەرگرت دلم لەرزى، پەپوولە یەکم دیت خووی بەنیو ئاگرى
مۆمەکە دادا.. گولئیک هاتە بەرچاو دەژاکا.. بەرخیک باعە باعی بوو،
فرمیسکی هەلدەوهراند..

نامەکە بەکوردی لەسەری نووسرا بوو (بگات بە دەستی ئیرەم.. سوپاس
بۆ هەلگری نامە).. کى ئەدریسی منى دەزانى؟ کى ئاگادارى وجودى من
بوو؟ ترس دایگرتەم، وەکو هاوپیۆلە ترسنۆکەکانم ترسام.. نە دەویێرام
زەرفەکە بکەمەو، دوو پیک و یسکیم بەخێرایى خواردووه و جگەرەییکم
داگیرساند و لایەکی زەرفەکەم دراند، دوو نامەى تیدا بوو..

یەکەمیانم تەماشاکرد ئاوا نووسرا بوو:

سەلاوی عەشق

سەلاوی غەریبی و دووری

ئیرەم گیان: بەچاوی پر فرمیسکەو بوو دەنوسم، لە شوینیکیەو بوو
دەنوسم دوور لە ئاوەدانى، دوورم لە هەموو ئەو شوینانەى کە پۆژە
خۆشەکانمانتیدا گوزەراند.. ئیستا منیش وەکو تۆ دوور لە گورگەکان
ژیان بەسەر دەبەم.. بەلام ژيانیکى ناخۆشتر لە جارەن.. منیش وەکو تۆ لە
دەستى باوک و برا چاو پر لە خوینەکانم پامکرد.. بەدواى وشە
بریقەدارەکانى شاعیریکی شیت کە وتم، فریوی دام، ئیستاش بەیەکەو لە
دووری ئاوەدانى دەژین، پیاویکی توندپەو، دلی رەقى پێچەوانەى شیعەرە
نەرمەکانیەتى.. ئیرەم گیان من باشم، هەر چۆنیک بییت ژیان تى
دەپەرینم.. بەلام (لەو پەرەگرافەدا وشەکان لەبەر فرمیسک تیکەل ببوون)
بەلام هەتاو.. هەتاو.. هەتاو..

لەبەر خاتری تۆ پێدزکیی کرد و بەدزیهوه شوی بەنیگارکیشیکی پیر
کرد، کە لە "رۆتەردام" گەرابوو، لەسەر سنوور براکانى گرتیان هەر لەوئ
لە چالێکدا تاریکیکی ئەبەدیان نیشان دا...

بەر له سەفەرەكەى نامەيەكى بۆ تۆ نووسىيوو، بەئەمانەت لای منى جى
هېشتىبوو.. ئەوا من لەگەل ئەو نامەيەى خۆم نوسخەيەكى كۆپى كراوت بۆ
دەنيرم، هيوادارم بەدەستت بگات..

هاوپۆلى عومرت
ئارەزوو

نامەى دووهم:

يەك رەنگم و بى رەنگم و رەنگين بەهەموو رەنگ
بەم رەنگە دەبى رەنگرېژى عيشقى حەقيقى
مروارى ئەشکم ياقووتى، رەوانە
ساقى! بدە لەو لەعلە شەرابيىكى عەقيقى
دائيم لە حەزەردا سەفەرى بە لە وەتەندا
غوربەت كەش و عاجز بە، ئەگەر ئەهلى تەريقى...

هەناسەكانم ئيرەم گيان: دەزانم كاتى كە تۆ نامەى من دەخوينىتەو، من
ليرە نەماوم.. ئيدى ناتوانم، تيشكى رۆشنايىبەكانى ئەوديو پەنجەرەكەت
نیشان بدەم.. گە ئەو نامەيەت پى دەگا، من دەمانىكە ئاوا بوويمە، دەمانىكە
لە نيو ئيوەدا سراووتەو، خۆ من لە سەرەتاووش بەسراوويىكى ئومىدبەخشى
نەزۆكەو هاتبووم.. بەلام حەزمە بۆ هەميشەيى بچمە نيو كەمە
گەردوونىيەكەى ئەو كەسانەى كە لە كلۆ بەفريكى تەنك دەچن و بەر لە
كەوتنە سەر عەرد دەتويىتەو..

هەناسە سوورەكەم: هەنگاو بەهەنگاو لەگەلتم، من سەرەتاش گوتم:
(پياو عەنكەبووتە).. (ژيان ميژى قومارە، هەموومان بەيەك ئاكام لە
كۆتايى گەمەكە رادەبين).. (تەمەن مەوداى نيوانى روناكى و تاريكييه،
بۆ ئەو دانراو كە كەس نەتوانى تپپەرى).. (ژيان وەسپەيىكە لە پىناو
گەيشتن بەمەرگ).. منيش و هەموو هاوپۆلەكانت و هەموو ئەوانيش كە لە

پۆلى ئىمەدا نىن دەمرىن، وەكو ئەوئەي كە ئىستا من مردووم.. من ھەمىشە
بۇ ئەوئە لە تەنىشت پەنجەرەكەت دەردەكەوتم كە ئومىدىكت پى بېخشم،
بەلام ئىستا من مردووم..

بەخۆم گوت: «ئىرەم بوەستە»

من دەگرىام و مەست بووم.. مەست بووم و دەگرىام.. بەھەردوو دەست
سىنگم دەكوتا.. شىنم دەگپرا، من بۇ حوسىنە پەككەوتەكەي خۆم
دەگرىام، ياخود بۇ ئاوابوونى خۆر و نەمانى ھەتاو؟ شىنم دەگپرا و
نەمدەزانى دەبى چى بکەم!

خەرىك بوو دەخنكام، ھەشىشم كېشا و بۇ خۆم و ھەلۇەرانى ھەتاو و
ھەموو ھاوئۆلە بەدبەختەكانم دەگرىام.. بۇ ژيان دەگرىام، لە خۆم دەدا
و نەمدەزانى چى دەكەم!

نامەكانم تەواو نەكرد، چونكە ھەموو شتى تەواو ببوو.. نەمتوانى،
ئىستايىش نەمتوانى بزائم لە پەرەگرافەكانى تردا چى نووسرابوو..

جار نا جارى كە نىگار كېشەكەي خۆم دەستى لە دروستكردنى تابلۇئى
ھەلدەگرت و ئارەزووى بۆم دەجووللا، ئەوئەندەي ھەولیدەدا، نەیدەتوانى..
خەرىك بوو دەگرىا.. من دلیم دەدايەوہ و ماچىم دەكرد.. دەرزىكى تری لە
باسكە چورچ و لۆچىنەكەي دەدا و زەنگىكى بۇ "كاترىن" لى دەدا.. كە ئەو
بەخۆي و پرچى سوورىەوہ دەھات، ھەر زووتىك دەئالاین و من خۆشحال
دەبووم.. يەكترمان ھەلدەمژى و جەستەكانمان پر دەبوو لە مۇسقىقاي
مووچرەكە ئەفسوونايیەكان.. نەماندەزانى چى دەكەين!

ئەو كاتەي ئارەزووى نىگار كېشەكەي دەبزوا و نەیدەتوانى، خەرىك بوو
دەگرىا، دەرزىكى تری لە باسكە ئىسكىنىيەكانى دەدا و من زەنگىكم بۇ
"كاترىن" لى دەدا.. لەبەر دیدە و چاوى نىگار كېشە خۆشەويستەكەي خۆم
دەكەوتىنە نۆو دنیای فەنتازیا و سەرزەمىنى لەززەت و خۆشییەكان و
ئاگامان لەو نەدەما..

ههتاو گوتی: «لهززهت له مهرگ دهچی.. بهدبهختی و کارهساتیش له ژیان».

ههتاو گوتی: «مهرگ تامی ههیه، تامیکی شیرین.. ژیانیش تامی ههیه، تامیکی تال».

من له چاوهکانی کاترینم پروانی، زهدهخهنهیان دهکرد، ماچیکی لی کردم و گوتی: «همیشهیی لهززهت له بهدبهختی خوشتره و ژیانیش له مهرگ».

من نهمدهزانی دهبی چی بلیم، له کاترینم پروانی و سهیریکی نیگارکیشه خوشهویستهکهی خۆم کرد و گوتم: «باوهر ناکه م ژیان و مهرگ و پروناکی و تاریکی پیناسه بکرین».

هیشتا من له تهنیشته په نجهره نامۆکه دانیشتبووم و لهو ههموو تابلۆ یهک رهنگییه م ده پروانی و لهو ههموو تابلۆ یهک بابه تییه م ده پروانی و بیرم له ههتاو ده کردهوه که دهیگوت: «له بنه رتدا ژیان پیکهاته کهی له سه ر بنه ما و بنچینهی دووباره بوونه وه خولقاوان، ههموو شتهکان دووباره ن لهو گهردوونه دا، تا ئه و کاتهی که مردن ههبی».

کاترین گوتی: «ئه و جارهیان بییه وه گه مهیه کی نویتر ده کهین، که له مه و پیش نه مان کردبی.. من هه همیشه ههز ده که م شتی نوئ بخولقیئم.» ههموو تابلۆیهکانی نیگارکیشه خوشهویسته کهی من کوپیکراوی ئهوی تر بوون.. رهنگیکی سووری خوینین، مال تامی خوینی لی دههات، (گوللهیه کی سوور دی و دلاییکی سوور لهت لهت دهکا.. مه سیح جلیکی سووری له بهردایه و به ناخۆش حالیه وه به خاچیکی سوور سوور هه لاسراوه، چاوه سوورهکانی کراونه ته وه، ده لایی هیشتا ههزی لهو ژیا نه سوورهیه؟!)

که شوین له مالدا که متر بووه بو دروستکردنی ئه و تابلۆیه، نیگارکیشه کهی من په لاماری جامی په نجه رهکانی دا.. دواتر له سه ر دووش و له سه ر عهرد و له سه ر میز و له نیو مه غسه له که و له ههموو شوینی و له سه ر

هممو شتهكان ئەو تابلۆيەي دووبارە دەكێشايەو.

من هیشتا هەر لە تەنیشت پەنجەرەكە دانیشتبوم و لە هاتوچوونی بەلەمەكانم دەروانی و، تەماشای قاقای ئەو كچ و كۆرە بەختیارانەم دەکرد كە بە قاقاو زەمەن دەگوزەرین كە هەتاو گوتی: «ئەگەر ئێمە لەگەڵ هاوێڵەكانی خۆماندا هەلنەفرین، پەنگە ون بین و گۆرپزر بین».

هیشتا هەر لەویندەر بووم كە هەتاو گوتی: «چارەنووسی ئاسكێکی یاخی لە رەوێكە، چارەنووسی تاریك دەبی.. پەنگە گورگ بیخوا، یا پلنگ و سەگ و مێكرووب.. جا چ جیاوازیك هەیه لە نیوانی بخۆرەكان؟».

هیشتا هەر لەویندەر بووم كە هەتاو گوتی: «بەهیوای ژيانێکی خوش، بی گومان ئومێدێکی نەزوكێشه».

ئێ خۆ هیچم نەکردبوو، تا ژيان ئاوا لە ژیر دووش و بارانی گەمە نامۆكان بمشۆرێ.. گەمە سووری خوینین و گەمە ئیروتيك و گەمە راکردن و گەمە ئەو نیگارکێشەي كە لە سەرەتادا وەكو - با - دەهات و بەنیو بتهكاندا پەت دەبوو.. گەمە دۆزەخینی ئەو نیگارکێشەي كە لە دەسپێكدا دەهات و هەر لە خاکی دەروانی، ئیستایش هەر لە ئاسمان..

من هیشتا هەر لەگەڵ كاتریندا تێكئالا بووم كە نیگارکێشە لەپ و لاوازهكەي من قووتیك پەنگی سوور و فلچەكەي تی گرتین، بەپەنگی سوور دایپۆشین، سەرپای جەستەمان سوور هەلگەرا.. بەلەرزوکیهوه هات و چاوەكانی پر بوو لە فرمیسك، دەتگوت مردوویكە و جوولە دراماتیکیهكانی خۆی دەكا.. زللهیهكی لە بناگوویی كاترین دا و بە هاواریكەوه كە بەزۆر بهكێك دەیتوانی گوویی لی بی، گوتی: «بەپەللا، جاریکی تر لێرە نەتبینمەوه».

دەستی خسته ملم و سەری نا بە سینەم و وەكو مندالێك كە دەست بخاتە ملی دایکی، دەستی كرد بەگریان.. بەكۆل گریا.. گریانێك كە لە بانگەشتهکردنی مەرگی خۆی نەبی لە هیچ شتیکی تر نەدەچوو.. من ماچم

کرد... دستم خسته سهر شانہکانی و بی وچان ماچم کرد... دہتگوت
بہرخیکہ و خوئی ہاویشتوتہ نامیزی من.. ہیندہی نیو لہپہکانمی لی
ہاتبوو، بچووک دہتگوت بیچووہ پشیلہییکہ و چیترا نا.. ئەو دہگریا و من
دہگریام و کہوتہوہ یادم کہ لہ نیو خوین و رہنگہ سوورہکەہی نیو
ستوڈیووکە، من وەکو بہرخیک لہ نامیزی ئەودا راکشابووم و ہیندہی نیو
لہپہکانی ئەوم لی ہاتبوو، دہتگوت بہچکہ پشیلہییکم و چیترا نا..

نیگارکیشتیکی چوارشانہی بالابہرن، گلینہی چاوەکانی لہ ہزاران
رہنگ پیکہاتبوو.. وەکو - با - دہہات و بہنیو بہرہدکان تیدہپہری و
ہیشتایش ہەر لہ خاکی دہروانی..

ہیشتا لہ نامیزی یەکتیری دابووین، کہ باوکم گوتی: «لہ ژیاندا تەنیا
تاکہ کتیبیکم خویندوتہوہ، کتیبی تەیموور لہنگ، عاشقی ئەو کتیبہ بووم
لیی نووسرابوو "پیاو دہبی" بہ رشتنی خوین سەرمەست و سەرخۆش بی،
پیاو دہبی بہبینینی خوین سەرمەست و سەرخۆش بی نەک بەجوانیی ژن
و تامی شەراب».

من لہ تەنیش تەنچەرہ ئەودیو تاریکہکہ دانیشتبوو کہ بہنہینیہوہ
گوئیستی دایکم بووم کہ بہباوکی دہگوت: «پیاوہکہ لہ بیرتہ کہ وەکو -
با - دہہاتی و لہ ہیچ کچیکت نەدہروانی؟ دیتہوہ بیرت کہ یەکہمین
جار لہ نیو دوکانی قەسابیہکەت راتخستم و خوینم تیکەل بہخوینی
بەرخەکہ بوو؟ دیتہوہ بیرت کہ گوتم: بمبہ.. گوتت: بۆ کویت بہم؟ لہبەر
شەرم و ترس نەبوایہ ئاوا بەسکی پەرہوہ بہرہلالای دنیات دہکردم..
ئیستایش جگہ لہ من لہ خوشت بیزاری..»

من ہیشتا ہەر لہویندەر دانیشتبوو کہ ہەتاو گوتی: «پیاوہکان وەکو
کالای دزیاری، یا ہی دەستی دووم وان، ہیچ کاتیک گرینتیان لہگەلدا
نییہ!»

ہەتاو گوتی: «ہەموو پیاوہکان لہ رەچەلەکی - با - ن».

هەتاو گوتى: «بەبى جياوازى، ھەموو پياوھەکانى سەر ئەو ئەستىرەيە ئەلکھولیکەى ژنن.. بۆيە زۆربەى جارەکان وھکو بتلئىكى ئەلکھول لە ژن دەروانن.. پيش ئەوھى بيانخۆنەوھ تینووئەتى ئازاريان دەدا، کە دەيانخۆنەوھ سەرخۆش دەبن، دواى خواردنەوھيان تووشى ژانە سەر و رشانەوھ دین.. لە کۆتاييشدا لەو بتلە نيوھ خالبيھ، ياخود ئەو بتلە تەواو خالبيبووھ دەروانن قيزيان دەبیتەوھ، لەبەرئەوھ يا ئەوھتە بتلە نيوھ خالبيبووھکە جى دەھيلن، يا ئەوھتەيە بتلە تەواو خالبيبووھکە تور تور ھەلدەدەنە نيۆ زبلدانئىک و دەيشکينن».

باوکم ھەمدیس "حاشاکى خوينەر" وھکو کەر زەراندی، لە دايکمی پروانى و گوتى: «ئەو کات کەر بووم کە ھاتم و لە نيۆ خوینی خۆت و بەرخەکەدا رامخستى، بەلام ئیستا تۆ چ مەدلولىکت ھەيە لە ژيانى مندا؟ تۆ بەتەنيا لە بەردیكى خوراوى "دامە" دەچى و ھىچى دى نا».

ھەتاو گوتى: «گريمان ژيان "دامە" یە، ھەميشە بەردە خوراوھەکان ئافرەتن و، ئاغاگانیش پياو».

من دەمويست بلیم، نيگارکيشە لەرزۆک و پیرەکەى خۆم، تۆ ئیستا لە مەليکىكى کش ليکراوى شەترەنج دەچیت.. ياخود ئەگەر دلّم بى و راستى بلیم، تۆ ئیستا مەليکىكى ماتى.

دەستەکانم پربوون لە کارت، پیرەکانم تەواوبوون، زياتر لە ھەفتا و ھەفت خالم پى بوو. جۆکەرم پى بوو، دەمتوانى بەسانايى تەلقەيەک بکەمەوھ و بانگەشتەى دۆرانی نيگارکيشەکەى خۆم بکەم، بەلام من بەلینم پى دابوو بەلین نەشکينم.. ھيشتايیش وھکو جارەن خۆشم دەويست، بۆيە ماچیکم لى کرد و گوتم: «نيگارکيشەکەى خۆم، ھى من و بەس، خۆشم دەويى، خۆشم دەويى..»

ھيشتا ھەر لە ئاميزى يەکتەرى دابووين، ئەو سەرى نابوو بە مەمکەکانم و ھۆن ھۆن رۆندکى دادەرشت.. من گوتم: «مەليکى کش لى نەکراوى خۆم،

ئەى مەلىكە ساغ و سەلامەتەكەى خۆم، تۆ بۇ ھەمىشەى براوھى لەو شەترەنجى عەشقەدا.. ھىشتايش خۆشم دەوئى و بۆت دەمرم».

ئەو سەرى لەرزۆكى نابوو بەسەىنە و مەمكەكانم و دەگريا.. من ھىشتايش ھەر لە تەنىشت پەنجەرەكە دانىشتبووم و لە تابلۇ يەك رەگىەكانم دەروانى كە لە پشت دەرگاكوە گويم لە پستە پستىك بوو.. نىگار كىشەكەى من وەكو پىرەمىردىكى لەرزۆكى ھەشتا سالە بە لەنگى و ھەنگاوى خوار و خىچەوہ خوى كرد بەژورەوہ، وەكو سەرما ھەلدەلەرزى، ساردبوو وەكو شەختە، بەوئىنەى پايز زەرد ھەلگەراپوو، دەتگوت دەيەوى ھەلوهرى!

تەنھا شتىكى بەھىزى كە تا ئەو كاتە ماپووى كۆخە كۆخى بوو، كە دەكۆخى تابلۇكانى سەر دىوار و بنمىچ و سەر عەرد و ھەموو شوئىنەكانى دەلەراندەوہ.. وەكو كىسەلىكى ماندووى لى ھاتبوو كە فەرمانى پى كرابى ھەزاران كىلو مەتر لە ماوہىەكى دىيارىكراودا بېرى.. پشتى چەماپوہ، رېشن و چلكن، پىنچ مانگ بوو خوى نەشورى بوو، قايشىكى لە باسكى پىستىن و ئىسكىنى توند كرد، كەچى ھىچ دەمارىكى نەدۆزىيەوہ تا دەرزىكى لى بدا.. باسكەكانى وەكو بىژىنگ واپوون.. پانتولەكەى داكەناند و قايشەكەى لە رانى توند گرى دا.. دەمارەكانى رانىشى ھەمووى كون كون ببوون، سەراپاى جەستەى وەكو دللىكى لى ھاتبوو كە ھەزاران گوللەى بەركەوتى.. بەزۆر دەمارىكى دۆزىيەوہ و دەرزىەكەى داىە دەستم و گوتى: «لى دە»

دەرزىكى ترى ئامادەكرد و، قايشەكەى لە باسكم ئالاند و دەمارە سەوزەكانى بن پىستە سىپى و خرپنەكەى باسكم تەواو دەركەوتن و بەچاوە سوورەكانى پرسى: «لى دەم؟»

گوتم: «من بۇ ئەوہ لە داىك بووم، فەرمانەكانى تۆ جىبەجى بكەم».

جار نا جارى بەر لەوہى ئەو گوللە رەشە دللى سىپىم لەت لەت بكا و نىگار كىشەكەى خۆم داواى لى دەكردم كە دەرزىكى ھىروئىنى لى بدەم،

ئەو كاتەى كە خۆى دەيوست و خۆى ئارەزووى دەكرد داواى لى دەكردم
كە دەرزىكى ھىرۆين لى بدەم.. ئى خۆ من ھىچم نەكردبوو جگە لە
جىبەجى كردنى ھەز و ھەوەس و فەرمانە رەھاكانى ئەو..!

ئىمە سەرخۆش و بى ھۆش و نەخۆش و بى جۆش و خرۆش بووين..
نىگاركىشەكەى من دەتگوت بەرخە و دەكۆكى.. وەكو مەپىكى نەخۆش چلم
بە لووتيدا دەھاتە خوارەو، دە ددانى پىشەوہى نەما بوو، قژە درىژەكەى
تىك قژقژا بوو، چىتر پىرچى لە پىرچى كورپە تاقانەكەى خودا نەدەچوو.. كە
تەواو لىت بروانىبووايە وات ھەست دەكرد سالانىكە لە دوورگەيەك بەتەنيا
دەژى.. دەتگوت لە دوورى ئاوەدانى و مروڤدا ژيان تى دەپەرىنى..

نىگاركىشە پەرىپوتەكەى من پەرىكۆكى ھىنا سوور وەكو خوين..
ھەمان ئەو پەرىپە بوو كە ئىمە لە ستۆدىوكەدا بۆ جارى يەكەم خوينى
رژاومان پى سىپىوہ.

ھاتەوہ يادىم كە باوكم پەرىكۆكى سوورى بەرووخسارى داىكم دادا و
پى گوت: «زۆر جار بىرەوہرى وا لە مروڤ دەكا شەرم بىگرى.. ئەو پەرىپە
ھەلگرە چونكە لەوانەيە رۆژى لە رۆژان لە جىھانىكەوہ بەرەو جىھانىكى تر
بىگواستەوہ».

ھەتاو گوتى: «جىاوازى چىيە لە نىوانى، عەنكەبووت و پىاو؟ لە نىوانى
ژن و بتلى ئەلكحول؟»

من نەمدەزانى نىگاركىشە پەككەوتەكەى خۆم چى لىم داوايە! ئاخىر خۆ
من پەيمانم بەخۆم دابوو كە بۆى بمرم و ھەرچى ئەو داواى بكا بۆى
جىبەجى بكەم..

ھىشتا لە تەنىشت پەنجەرەكەدا لە پووناكىكى چاوەپوان كراوم
دەپوانى كە نىگاركىشە پىر و كەنەفت و مردووہكەى من بەكۆكە كۆكى
تابلۆ يەكپەنگىيەكەى ژىر سەقف و سەر عەرد و سەر دىوار سەر ھەموو
شەكەكانى نىو مالى دەلەراندەوہ.. دەستى منى گرت و پوتى كردمەوہ،

نه‌یده‌توانی وه‌کو جاران ماچیشم بکا، لیوه‌کانی ده‌له‌رزین، وشک
 هه‌لگه‌پابوون لیوه‌کانی، ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزین، پی‌لوه‌کانی له‌ ترووکان
 نه‌ده‌که‌وتن، به‌ به‌رده‌وامی داده‌خران و ده‌کرانه‌وه، په‌نگاله‌یی گلینه‌کانی
 نه‌مابوون، جارئ زهره‌ زهره‌ و ابوون وه‌کو پایز، جار جاریکیش ده‌تگوت
 په‌نگی تابلوکه‌ن، سوور سوور.. چی به‌سه‌ر هاتبوو ئه‌و نیگارکیشی که
 پوژگارئ به‌ته‌نیا له - با - ده‌چوو، ده‌هات و به‌نیو به‌رده‌کاندا گوزهری
 ده‌کرد و هه‌ر له‌ خاکیشی ده‌روانی.. من کامیلیای جوانم هاته‌وه‌ یاد کاتی
 که له‌ گوپه‌که‌ ده‌ریانه‌ینا.. من زه‌مه‌نم هاته‌وه‌ یاد که هینده‌ دل‌ره‌قانه‌ دژ
 به‌جوانیه‌کان ده‌وستیته‌وه‌ و له‌ ناویان ده‌با.. من هاته‌وه‌ یادم که هه‌تاو
 گوتی: «زه‌مه‌ن دل‌ره‌قه‌ و عادلیشه».

چی به‌سه‌ر هاتبوو ئه‌و نیگارکیشی که پۆلی کوکوختیه‌کانی بی
 ئاوردانه‌وه‌ شوق ده‌کرد؟

من هه‌تاوم بیرکه‌وته‌وه‌ که ده‌یگوت: «جوانیی و ده‌سته‌ه‌لات و هیژ و
 هه‌ژاری و هه‌موو شته‌کانی نیو ژیان مولکی ئیمه‌ نین، ئیمه‌ ته‌نیا بو ئه‌وه
 دین که یارییکی بچووک له‌ نیو موفرده‌کان ئه‌نجام ده‌ین و به‌دو‌پراوییه‌وه
 برۆینه‌وه‌.. به‌کورتی ئیمه‌ هه‌میشه‌ دو‌پراوین و زه‌مه‌نیش هه‌میشه‌ براوه».

من به‌ هه‌تاوم گوت: «چۆن ده‌توانی زه‌مه‌ن له‌ نیو به‌رین؟ چۆن ده‌توانین
 ئیمه‌ هه‌میشه‌ و به‌رده‌وام برۆین و زه‌مه‌نیش به‌وه‌ستاوی لیمان برپوانی؟»

هه‌تاو گوتی: «زه‌مه‌ن له‌ سه‌رووی هه‌موو خالیکیکیشدایه‌، له‌وانه‌یه
 کردگاری جیهانیکی ئیسته‌تیک خوی له‌ سه‌رووی زه‌مه‌ن دانی، به‌لام که تو
 مردی، ئیسته‌تیک ده‌مری.. ئاینده‌ و ئیستا و میژوو ده‌مری.. وشه‌ ده‌مری..
 تابلوکان ده‌مرن.. موسیقا ده‌مری.. خولقاندنی دوورگه‌ی خالیقه‌کان
 وه‌همیکه‌ و هیچی تر.. به‌مردنی من جیهان ده‌مری و گه‌ردوون ده‌مری و
 دانیشتوان ده‌مری.. هه‌موو شته‌کان وه‌کو یه‌که‌ ده‌مرن و زه‌مه‌نیش
 به‌زیندوو یه‌تی هه‌نگاوه‌ پر له‌ شانازییه‌کانی خوی ده‌هاو‌یژئی و ده‌هاو‌یژئی

هەرگیز ناوهستی.. زهمن دەرپوا، نه به تابلۆکانی نیگارکیشهکهی تۆ ده وهستی و نه به گوناخهکانی باوکت و نه به شیعرهکانی رامبو و نه به سیمفۆنیاکانی بیتهۆفن و نه بهو شیعرهی "نالی" یش که من له پیشهکی نامه که دا بۆ تۆ دهینوسم.. باش ئاگادار به خو شه ویسته کهی من، زهمن دەرپوا و ئیمه یش دهمرین، که مردیشین نه خو شه ویستی و نه ریک و نه هونەر و نه ساویلهکی و نه هیچ شتیکی تر ناتوانی بمانگه پینتیته وه».

من هیشتا هەر به پرووت و قووتی به رامبهر نیگارکیشهکهی خو م وه ستابووم که به ته نیا له بهردیکی نه خو ش ده چوو، هه تاوم بیرکه وته وه که دهیگوت: «خو هەر شنه باییکی فینکه دواتر ده بیته گه رده لولول.. هەر ئاویکی هیمن و سازگاره دواتر ده بیته توفان.. هەر ئاگریکی بچو و کیشه که خو مانی به دیار گه رم ده کهینه وه ده بیته کاره سات و ده مانسووتینی.. پیاو له سه ره تادا، شنه باییکی فینکه، ئاویکی سازگاره، ئاگریکی دل سوژه، له کو تاییدا ده بیته گه رده لولول و توفان و بورکان».

نیگارکیشه له رزوک و بی ددانه کهی خو م، به دهستی له رزوکی په رو که سووره کهی خسته سه ر چاوه کانم و له پشتی سه رمه وه توند توند گری دا، من بۆن و تامی خو ینم کرد، رهنگی خو ینم دیت، "شوان" م هاته وه بیر که چه قو کهی دهره ینا و کو تاییی به باعه باعی به رخه که هینا.. من شوانم بیرکه وته وه که دلی به رخه کهی هه لدایه به رده می پشله که.. من دایکم هاته وه یاد که به شوانی گوت: «ده بی به رخه که روو له قیبله سه ری ببرد ری».

باو کم گوتی: «تو قسه نه کهی، ئه ی نه مانگوت خودا له هه موو شو ینیک هه یه؟»

نیگارکیشه کهی خو م منی له سه ر ته خته خه وه که دا روو له قیبله دریز کرد.. نه مده زانی چی ده کا، نه شمه ده ویست بز انم.. به لینم دا بوو که به لینه که م نه شکینم.. پرۆتۆکۆلیکی ئه به دیم له گه ل مۆر کرد بوو..

من چاوه پروان بووم که چی دهکا، نووکیکی تیژ بهر پشتم کهوت و راپله کیم.. نیگارکیشه کهی خووم، له بهر نهمانی ددانهکانی بهفسه زمانیکه وه گوتی: «مه ترسه خو شه ویستی پووم، به دهرزی تابلوی له سهر پشتت دهکوتم..» تابلوی گولله یه کی رهش، له و کاته ی که به دلکی سپیدا گوزهر دهکا و له تهنیشت ئه ویشدا مه سیح به زورداری له خاچ دراوه، هز له و دوخه ناکا و بی دسته لاتیسه، چی بکا؟ فه زمانیکه و ناچاره جیبه جی بکا».

من به سهر زگ و روو له قیبله به پرووت و قووتی و چاو به ستراییه وه له بهر دهستی نیگارکیشه کهی خووم راکشابووم.. ههستم به بی هیزی و له زینی دهستی دهکرد، دهرزی کوتانه کهی ئازاری ددهام و خو شیش بوو.. هیشتا له ژیر دهستی ئه ودا راکشابووم و خه ریک بوو تابلوکه ی دهکیشا، من باو کمم بیرکه وته وه که دهگوت: «چاره نووسی ژن وه کو چاره نووسی پاشماوه بی سوو دهکانی خواردن وایه».

ئی خو من هیچم نه کردبوو تا گولله سارده که ئاوا دلی گهرم سارد سارد و شق شق بکا!

نیگارکیشه بی ددانه کهی خووم بهفسه زمانی و زمانیکی پر ته ته له وه گوتی: «دهچم دهرزیکی تر ده هیتم، ئه وه یان که لکی نه ما».

گه رایه وه.. دهستی کرده وه به کوتینی پشتم و گوتی: «تابلوکه ته واو بوو» زمانیکی به پشتم داهینا و گوتی: «تابلوکه ده لیسمه وه».

که وته مژینی سمت و کووم و ئه ولاتریش.. زمانیکی به هیز و له زه تدار.. توند توند دهتگوت گه رده لولو له و به نیو جهسته مدا تیپه ده بی.. دهتگوت تو فانه و ده مخنکی نی.. دهتگوت بورکانه و ده مسووتینی.. خه ریک بوو دهمردم، به لام له خو شییاندا زوو زوو ده ژیا مه وه.. ده مانیک بوو بورکان و تو فان و گه رده لولو لی ئاوا له نیو جهسته ی مندا نه ته قیبو وه و هه لنه گیرسابوو و هه لینه کردبوو.. وه ری گیرامه سهر پشت و مه که کانمی

توند توند گوشى، ئايە دەيوست لە پەگەو ھەلئیتەكی؟ توند توند
 رایدەكیشان، ئايە درەخت بوون و دەيوست لە كړۆكەو ھەلئانچرپنن؟
 من پەلامارى سینگیم دا، گەرم و توند و پر لە ماسولكە.. گۆپكە و
 ماسولكەكانى رەق رەق، دەرگوت وا لە ستۆدیۆكەم و لە نۆ بۆیەكى سوور
 خۆینین راکشاوین و خەریكىن خۆین تیکەل بەسووراتی ئەو خاكە
 دەكەین.. كە خۆی راپهژاند و حیلاندى كەوتمە گومان و باوەرم نەكرد..
 ئایا من خەون دەبینم؟ فەنتازیا دەكەم؟ خەرىك بوو دەيكوشتم..
 ئۆرگازموزى بچوك بچوك وەكو سەراب دەهاتن و رەت دەبوون و ون
 دەبوون.. ئاگر و - با - و - ئاو - و خاك بوون ئەو وردە ئۆرگازموزانەى
 كە دەهاتن و ئاوا دەبوون..؟ جەستەم ئیدی بیابان نەبوو، بەستەلەك
 نەبوو، دۆزەخ نەبوو..

من فەنتازیا بەپیاویكى قولىرەشى چوارشانە دەكرد، لە ژیر پەپۆكە
 سوورەكە پیلووەكانم داخستبوون.. كە ئەو ھەمدیس حیلانەى من ھیزی
 چاوەرپوانیم نەما.. ئاخىر ئەو ھەموو ھیز و تاوتینە لە بن نەهاتوو لە
 كۆیو گەراپەو، من گەرەبى خودام ھاتە پێش چا، ئايە ئەو نىگار كیشە
 لەپ و لاواز و بى ددان و خۆشەويستەكەى خۆمە ھەمدیس لە دايك بۆتەو؟
 من ئەوم خستە ژیرە خۆم، كەوتمە ھەلبەز و دابەزىكى شەپۆلاوى و
 شیتانە.. ئايە من ئاگر بووم كە ھیندە گەرم داھاتبووم؟ ویلانە دەمئاھاند،
 ھەموو دراوسێكان دەیاننوانى گوڤیان لە ئاھەكانم بى.. ئايە من ماين
 بووم ئاوا دەمھیلانە؟

ھەتاو گوتى: «لە ناو سێكسدا بحیلینە، چونكە حیلەى ژن و پیاو دەكاتە
 ئەسپىكى تینوو».

خەرىك بوو ئاوزینگم دەدا، پوحم ون كەردبوو، ئايە من لەسەر زەمیندا
 بووم؟ نەمدەزانى چى دەكەم، بەلام دەمزانی كە فەرمانى نىگار كیشە
 خۆشەويستەكەى خۆم بەچاوى بەستراو جیبەجى دەكەم.. ھەلەبەزیم و

دادەبەزىم، ئايە من شەپۆل بووم؟ خەرىك بوو دەمردم، گويم له حيلەى ئەسپىك بوو، گومانم كرد.. پەپۆكە سوورەكەم لادا و بەتەنيا رەنگىكى سوورم ديت.. رەنگى تابلۆكە لە ھەموو شوينىك.. ئاورم دايەو، نىگار كيشە خوڤشەويستەكەى من دەستى لە دروستکردنى تابلۆكە ھەلگرت لەسەر شاشەى تەلەفزيۆنكە.. (مەسيح بەتوورەيى و بەبى پرس و بەنارەزاييەو ھە لە خاچ دراو، بەبى ويستى خوڤى و بەبى فەرمانى ئاسمان.. گوللەيەكى وشك و رەش و ساردىش دى و دلېكى تەپ و سپى و گەرم دەبرى و كون كون و زويل زويل و خيشار خيشار و شەق شەقى دەكا).

من ھىشتايش لە فرميسكەكانى نىگار كيشە خوڤشەويستەكەى خۆم دەروانى كە پياو ھەفرىقيە چوار شانەكەى ژىرم بەحیلاندنيكەو كە ھەر لە ئەسپىكى رەشى لووس و پر لە ماسولكە دەچوو گوتى: «دەى خۆت زياتر راھەژىنە، ئەى كچى ئاگر و گەردەلوول».

ھاتەو بىرم كە ھەتاو گوتى: «دايكي فيرەونيش ھەزى لە گەنجە رەشەكان بوو، چونكە پىي وا بوو ئەوان گەرمترن».

من نەمدەزانى چى دەكەم، ياخود دەبى چى بكەم!

بەلام گەرم بوو تەواویش گەرم، دايكى فيرەون راستى گوتبوو.. دەتگوت ئاگرە و بەدلى گەرممدا تى پەپ دەبى، لە ژىرم پاكشابوو، ماسولكەكانى رەق رەق، سەراپاي جەستەى رەق رەق، دەتگوت لەسەر بەردىكى روحلەبەر پاكشام.. دەتگوت بەردىكى روحلەبەرە و لە ژىر - با - يىكى شىتدا پاكشاوھ.. دەتگوت من لە ژىريدا پاكشاوم.. شىتى كردم خودايە، چىبوو ئەو ھەموو گەرميەى كە چركە دواى چركە زياتر دەيسوتاندم، ئايە ئەو خۆر بوو؟

ئى من چى بكەم؟! لە نىگار كيشەكەم روانى و بەردەوام بوو، چاوم لە نيو چاوە سىپيەكانى ئەو جنۆكەيە تاريك و رەشە ناو، لەبەر چاوم ھەر لە شای جوانانى جيھان دەچوو.. لە نىگار كيشەكەى خۆم دەچوو كە كاتى وەكو - با - دەھات و بەپرچى بەرەللاى بەنيو بەردەكاندا، بى ئاوردانەو ھەت دەبوو..

من وهكو ماين و ئهويش وهكو ئهسپ، ئه وهكو مهسيح و منيش وهكو خاچ، من وهكو گهواره و ئهويش وهكو برووسكه يهك بهدواى يهك دهمان حيلاند، هاوارهكانمان تابلوكانى سهرسام كردبوو، دهيان له راندنهوه.. نازانم بۆ من گريام! ههر گريام و زياتر گريام و خوشم باشتتر رادهههژاند.. هاوارم دهکرد، وام ههست دهکرد هاواری يهكهمى ژيانمه.. هاواری له دايك بوونمه.. من ببوومه ئاگر و گرکان و توفان و گهردهلوول كاتى كه بيرم كهوتهوه باوكم بهنهينى بهدايكى گوت: «ئهگەر ژن بى نامووس نهبى، رېگا نادا بكهويته سهر پياو.. پياويش ئهگەر پياو بى رېگا نادا بكهويته ژير ژن».

من كه وتمه ژير رهشهقولهكه، نيگاركيشه پير و كه نهفت و بى ددان و لهرزوكهكهى من، بهلنگى و سهرخوشى و بى هيزيهكهوه كورسيكى هينا كه بهزور دهبتوانى ههلى گرى.. هاته تهنيشت قهرويللهكه و دانيشت.. چاوهكانى پر بوون له فرميسك، دهگريا و لهو ديمه نهى دهروانى، قوله رهشهكه پيدهكهنى و دهحيلاند، من وهكو ماينىكى بريندار دهگريام و دهحيلاند، قوله رهشهكه دهتگوت - با - يه و بهنيو جهستهى من و ههموو هاوپولهكانم گوزهر دهكا.. نيگاركيشه خوشهويستهكهى من دهگريا و سهرى خستبووه نيو رانهكانى، جار نا جارى سهرى بهرز دهكردهوه و ليئمانى دهروانى، ددانهكانى كهوتبوون، قزى مهسيحيانهى تيك قزقا بوو، ههر دهگريا و ههر دهگريا به فسهزمانىكهوه گوتى: «پيش ئورگازموزى گهوره خه بهرم بدى».

ههتاو گوتى: «دوو جوړ مردن خوشه، يهكهميان له كاتى مهستى و دووهميان له ناو ئورگازموزدا».. نيگاركيشهكهى من مهست بوو، منيش.. قوله رهشهكه دهيويست بگاته ئورگازموز، منيش..

ئى خو من هيچم نهكردبوو، بهتهنيا فرمانى گهوره و خوشهويستهكهى خومم جي بهجى دهکرد.. فرمانى نيگاركيشك كه ددانهكانى نهمابوون..

فرمانی نیگارکیشیک که له پ و لاواز ببوو، بی هیژ ببوو، تهنیا ئیسک و پیست مابوو. فرمانی تهرمیك که تاو نا تاوی دیتوانی بهزور هه ناسه یه که بدا یاخود هه لیکیشیته وه. له گه ل ئه وه شدا هیشتا بو دهرمد، خو شم دهویست، بو دهرسو تام..

خو من نهمدهزانی چی دهکهم..! به تهنیا ههستم دهکرد که وهکو تهرزه دادهبهزیم و وهکو هه لمیش روو له خودا هه لده فریم.. ئایه من ماین بووم که ئاوا دهمحیلاند؟ ئایه ئه و ئاگر بوو که ئاوا به نیو جهسته مدا تیپه پ ده بوو، دهیسوتاندم؟

باوکمم که وته وه یاد که به دهنگیکی بهرز هه تا منیش گویم لی بی به دایکمی دهگوت: «کچ ئه گهر به گوئی باوکی نهکا، ئاگری بی نامووسی دهیسوتینی».

نیگارکیشه بهسته زمانه که ی خو م له تهنیشت قهرویله که دانیشتبوو، بهگریانه وه له ئیمه ی دهروانی، دهرزی دهرهینا و بهدهستی لهرزوکی دهستی کرد به کوتینی تابلوکه له سه ر مه مکی چه په م، (سه ر هتا مه سیحی دروست کرد که به ناخوشحالییه وه له خاچ دهری) دهستی وهکو تهرزه وهکو زستان هه لده لهرزی، دواتر، وینه ی (گولله یه کی سووری کیشا که به دلکی سووردا تیپه پ ده بی و کون کونی دهکا.) نیگارکیشه که ی خو م له گه ل ته واو کردنی ئه و تابلویه که وته وه یاد ی، که هیشتا چوار سالان بوو ئه و تابلویه ی دهکیشا و دهکیشایه وه، روژی که خه ریکی کیشانی ئه و تابلویه بوو، غه لبه غه لبی له ژووری نووستنی باوک و دایکی گوئی لی بوو، کاتی له کونی دهرگا که وه له ژووره که ی روانی، دیتی باوکی به لهرزوکی له سه ر کورسیک دانیشتوو و دایکیشی به رووتی له سه ر قهرویله که دا راکشاوه، پیاویکی غه ربیش له ویه، به لام نیگارکیشه که ی خو م نهیده زانی چی دهکهن، ئه وه نه بی کاتی گوئی له دهنگی سی گولله بوو و تابلوکه ته واو بوو..

من و ئەسپە پەشەكە باشتەر خۆمان رادەهەژاند، دەسوتاین و دەمردین و دەژیاینهوه و هاوارم كرد: «ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره..»

نیگارکێشه دلرەق و خوۆشهویستهكەى من، دەمانچەكەى بەر پشتی خوۆی دەرھینا و لوولەكەى خستە سەر تابلۆكەى مەسیح لەسەر مەمكى چەپەم و پلی پێوهنا.

زەردەخەنەى دەکرد و دەگریا، زەردەخەنەى دەکرد چونكە پرپوشكى خوۆین تابلۆ خوۆینەكەى جوانتر كردبوو.. نەشیدەزانى بۆچى دەگریی! ئى من چیم كردبوو تا ئەو گوللەیه سوورە دلى سپیم ئاوا لەت و پەت و ویران بكا..؟

ئایا ئیستا گویتان بۆ قسەى مردووان رادیرا؟ من چیم كردبوو، لە ئیوه دەپرسم؟ تا گوللەیهكى رەش و سارد و تیژ و بى مانا ئاوا بى و دلى سپى و گەرم و هیور و بەماناكەم بپیکى و لەت و پەت و پارچە پارچە و ویرانى بكا..؟

زانا خلیل

٢٠٠٧/٩/٢٦ – ٢٠٠٥/٩/١٦

بیلەفیاد - ئەلمانیا

له باره ی ئه و رۆمانه وه گوتراوه:

* «رۆحیکى بههرمهندی بویر، شاکاریکی ئیسته تیکی ههله داته نیو
جیهانی داهینان».

هاشم سهراج

* «شاعیرهکان که رۆمان دهنوسن زمانی شیعریی خویانی پی
دهوله مهند دهکن، ئه وه وهله ی "زانا"ش دهچیته ئه و خانه وه.. ههتا
خه یال بر دهکا هه ر شیعره به لیواری زمانه وه».

دلشاد عهبدوڵلا

* «تهوهری سه رهکی ئه و رۆمانه له نیوانی سیسته می باوکسالاری و
پرۆسیسه کردنی ئازادییهکاندا خوی دهنوینی، وهک چۆن رهه ندهکانی
دیکه ی به دهوهری پرنسیپی عهقل و گه مهکانی چیژدا دهخولیته وه».

عهبدولمتهلیب عهبدوڵلا